

ಚಂದ್ರಮಾಮೆ

ಸಂಸ್ಕಾರಕರು: 'ಜೆ ಕೆ ಪಾಣಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು: ನಾಗೇಶ್ವರಿ

ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ತಲೆಯೆತ್ತುವಂಥಾ ಧನ ಲೋಭವೇ. ಕಾರಣ, ಅದು ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಬೇಕಾದುದು. ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯಗಳ ಪರಿವೆಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕಳ್ಳತನವು ಧನ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೇ ಪಳಗಿ ಹೋದರೆ, ಸುರಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವುದೂ ಅವರಿಗೊಂದು ಆಟ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ಸಾಹ ಬರಲು ಕಂಡಿತವು ಸಹಾರಾಕವಾಗು ತ್ತದೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ವಿಜಯ ದೊರೆತರೂ, ಅದುವೇ ಮಾರಕವಾಗಿ, ಪಾಪದ ಫಲ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಬೆಂದವು "ಕವುಜಗದ ಸಾಕ್ಷಿ" ಕಥೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಅ ಮ ರ ವಾ ನೆ

ಯದಿ ಬಾಕು: ಸಥಾಲುಬ್ಬು: ವಾಸಂ ತಕ್ತ ಹಿದುರ್ಲಕಮ್
ಪ ದ್ವೈತೇ ಕಲ್ಪಕರೋಮೂರೇ ಕಂಟಕಕಂಜವತ್
ದಾಸ ಗುಣವಿರುವವನಿಗೆ ಲೋಭಿಯಾದ ಮಿತ್ರನಿದ್ದರೆ ದಾಸ ಬೊರೆಯಲಾರದು. ಆ ಲೋಭ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಮುಳ್ಳಿನ ಪೊದರಿಸುತ್ತಿರುವನು.

ಸಂಪುಟ: ೭೪

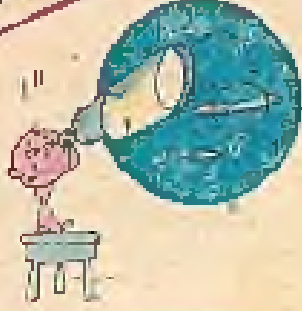
ಮಾರ್ಚ್ '೮೫

ಸಂಚಿಕೆ: ೩

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೦೦ :: ಮಾರ್ಚ್ ಬದಲಾ ರೂ. ೨೪-೦೦

ಚಂದಮಾಮನ ಹರಟೆ

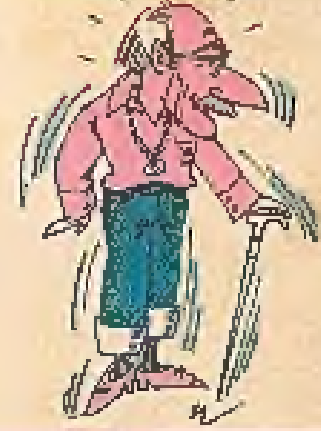

ವಿಸ್ಕಾದೊಳಗೇ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಟೆಲಿಸ್ಕೋಪ್

ವಿಸ್ಕಾದೊಳಗಿದ್ದಾ ಬಹು ದೊಡ್ಡದಾದ ಟೆಲಿಸ್ಕೋಪ್ ನಮ್ಮ ರೇಶನ್ ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ೧೫.೭ ಮಿಟರುಗಳಷ್ಟು ಉದ್ದಕ್ಕೆ, ೮.೭ ಮಿಟರುಗಳಷ್ಟು ಅಗಲಕ್ಕೆ, ೧೧.೭ ಮಿಟರುಗಳಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಇರುವ ಈ ೨೩೦ ಸೆ.ಮೀ. ಟೆಲಿಸ್ಕೋಪನ್ನು ಸಿವಿಲ್ ಸ್ಪೇಸ್ ಯೋಜನೆ ವಿಭಾಗದೊಳಗಿನ ಭಾರತೀಯ ಮಿಷನ್‌ನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತದೆ.

ನೂರು ವರ್ಷ ಬದುಕುವುದು ಹೇಗೆ ?

ದಕ್ಷಿಣ ಮೆಡೀಷಿನಾದೊಳಗಿನ ಮುಖಾರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಓಮರ್ ಬೇದಾನ್ ಎಂಬ ೧೦೦ ವರ್ಷಗಳ ವೃದ್ಧನು. ಮನುಷ್ಯನು ನೂರು ವರ್ಷ ಹಾಗೂ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಬದುಕುವುದೇನೂ ದೊಡ್ಡ ಕಷ್ಟವಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುವವರು, ಸಹನೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದೂ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ತಪ್ಪಬಾರದೆಂದೂ, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳೂದೆಂದೂ, ಸಾಲ ತೆಗೆಯಬಾರದೆಂದೂ ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಅನಾಥ ಯುವಕನ ಸ್ವಾಮಾಣಿಕತೆ

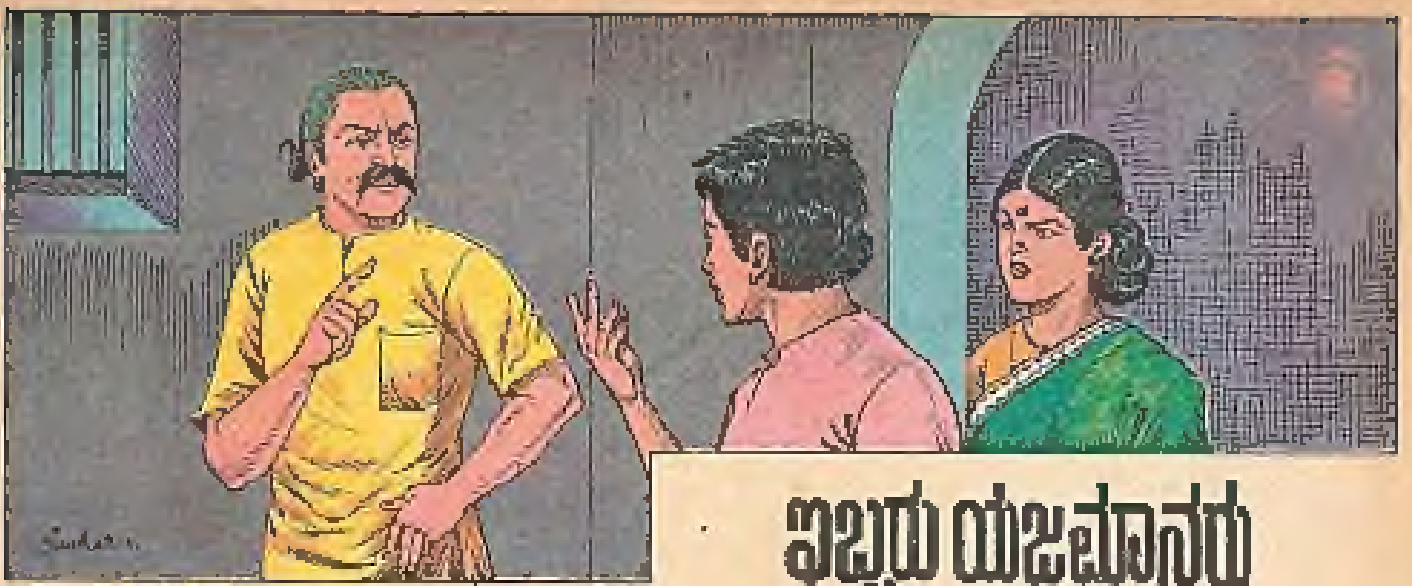
ಹಾಲಿಧರ್ಮಿಗೆ ಸೇರಿದ ೧೭ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಎರಿಕ್ ಡೀ: ವೈಲ್ಡ್ ಎಂಬ ಅನಾಥ ಯುವಕನಿಗೆ ನಿಜಗತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣದೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಪೊದರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಗೆ ಒಂದು ಬೇಲವಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು ಅದರಲ್ಲಿ ನಗುಗಳಿದ್ದುವು. ಅವನು ಅವನ್ನು ಪೋರಿಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅದು ತನ್ನದೊಂದು ೧೪೦೦ ಮಂದಿ ಬಂದದೂ. ಯಾರು ತಮ್ಮದೊಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗದೆ ಮೋದರು. ಪೋರಿಸಿಡಾ ಕಾನೂನುಸಂಹಿತೆ ಆ ಬೇಲವನ್ನು ಎರಿಕ್‌ನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಗುಗಳ ಬೆಲೆ ೩೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು !

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?

೧. ವಿಸ್ಕಾದೊಳಗಿದ್ದಾ ದೊಡ್ಡ ದ್ವೀಪವು ಯಾವುದು ?
೨. ಪ್ರಸ್ತುತದ ಸೈಯನ್, ಪೋಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಪ್ರಾಂಶುಗಳ ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಮಧೇಯವು ಏನಾದೂ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ?
೩. ಇತ್ತೀಚೆಯೇನು ಪ್ರಧಾನ ರೇಷು ಪಟ್ಟಿಯು ಯಾವುದು ?

೪. ಸೂಯೆಜ್ ಕಾಲುವೆಯ ಮೊದಲನೆಯೂ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ರೇವುಪಟ್ಟಣಗಳು ಯಾವುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ ?
೫. ಸೋವಿಯೆಟ್ ರಷ್ಯಾ, ಅಫ್ಘಾನಿಸ್ತಾನ ಸಹಿ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸುವ ನದಿ ಯಾವುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾ ?

(ಉತ್ತರ ೬೪ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

ಇಬ್ಬರು ಯಜಮಾನರು

ಹೊರತು ಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೀತಾಪತಿ ಮತ್ತು ಸೋಮನಾಥ ರಂಬ ಗೃಹಸ್ಥರು ನೆರೆಹೊರೆ ಮನೆಯವರಾಗಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಧನವಂತರೇ, ಆದರೆ ಅವರಿಬ್ಬರ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದಿತು. ಪ್ರತಿ ಚಿಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿಸಿ ಗಲಾಟೆ ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಸೀತಾಪತಿಯ ಗುಣವಾದರೆ, ಆಕಾಶ ಕಳಚಿ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೂ ಚಲಿಸದಿರುವುದು ಸೋಮನಾಥನ ಗುಣ.

ಒಂದು ದಿನ ಸೀತಾಪತಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಬಿಟ್ಟ ಚೆಳ್ಳಿಯ ಕುಣ್ಣುಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಸೀತಾಪತಿ ಮನೆ ಪೂರಾ ಹುಡುಕಿದನು, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

“ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ನಾನು ಎಂದಾದರೂ ತೆಗೆದಿದ್ದೇನೆಯೆ?” ಎಂದಳು ಕೊಡಕ್ಕಿ.

“ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಮನೆ ಪೂರಾ ಹುಡುಕಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೇಳುವುದು,” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು ಕೇಳಿದನು. ತಾನು ಆ ಹಣ ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಗನೂ ಹೇಳಿದನು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಆ ಹಣ ಎನಾಯಿತೆಂದು ಅರ್ಥ?” ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಗಿದನು ಸೀತಾಪತಿ.

ಸೀತಾಪತಿಯ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಮಗನೂ, ಸಹಾ ಮನೆಯೊಳಗಿಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದರು. ಹೋದ ಹಣ ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಸೀತಾಪತಿಯ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ, “ಎನಾದರೂ ನೀವು ಚಿಲ್ಲರೆ ಹಣವನ್ನು ಗೂಡಿನೊಳಗೆ ಇಡುವುದು ಕಷ್ಟವೇ, ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದವಳಿಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೈ ಕಪಟ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಂದ ಹಾಗಿದೆ. ಅವಳು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಸಬಳಿದು, ಒರಸಿ ಅದೂ ಇದೂ ಅತ್ತಿತ್ತ ಇಡುವಾಗ, ಇಷ್ಟು ಮಣಸೇ ಹಣಕ್ಕಿ, ಬೇಕೆಯೋ, ಅಕ್ಕಿಯೋ ಹುಡುಗಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಕುರುಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದಳು.

“ಅದು ನೀವೇ ಆಪ್ತಾ, ಮೊನ್ನೆ ನೀವೇ ಸ್ವತಃ ನೋಡಿ, ಅಮ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದ” ಎಂದನು ಮಗ.

“ಅದಕ್ಕೆ ನೀ ನೆನಪಿಸು ಮಾಡಿದಿ?” ಎನ್ನುವ ಸೀತಾಪತಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

“ಅವಳು ಬಹಳ ಮೂಢಿ ಹಂಗುಸು. ಸೆದಗಿನಲ್ಲಿ ಅದೇನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೀ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ, ನೀವೇ ಅಲ್ಲೇನಮ್ಮಾ ಈ ಅಕ್ಕಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಹೇಳಿದ್ದು? ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಮರೆತಿರಾ? ಬೇಕಾದರೆ ಬೇಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅಂದಳು, ಅಷ್ಟು

ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಹೋಗಿಲ್ಲವು ಬಾಯಿ ಬಾರದೆ ಸರಿ ಸರಿ ಅಂತ ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದಾಳೆ.” ಎಂದಳು ಸೀತಾಪತಿಯ ಹೆಂಡತಿ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಬಾಯಿ ದೊಡ್ಡದು ಗೆಲ್ಲ ಬಹುದೆಂದು ಧೈರ್ಯ ಬಂತು ಅವಳಿಗೆ. ಅವಳ ಸಂಗತಿ ಮೊದಲೇ ಎಕೆ ನಡೆಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಸೀತಾಪತಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆದ್ದು ತನಮ್ಮ ನಾಣವಿಧ ವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಹಂಪಿ ಬೈದು ತೊಡಗಿದನು. ಮನೆ ಬೋಳೆಗಲ್ಲಾ ಅವನ ಕಂಠ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿತು.

ಕಡೆಗೆ ಮಗನು ನಡುವೆ ಬಾಯಿಹಾಕಿ, “ಸುಮ್ಮನಿರಿ ಆಪ್ತಾ, ಮುಖ್ಯ ಜಾಗೃತೆಯಲ್ಲಿ ಘಾವಿರಬೇಕು. ಅಪ್ಪೇ” ಎಂದನು.

ಮಗನೇ ತನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಂಜಾದನ್ನು ನೋಡಿ ಸೀತಾಪತಿಯ ಕೋಪ ಇನ್ನಷ್ಟು ತಾರಕ್ಕೇರಿತು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೂ

ಮಗನಿಗೂ ಹಣದ ಬೆಲೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಿಳಿಯದೆಂದು ಬೈದು ಕೂಗಾಡಿದನು. ಈ ಗಲಾಟೆ ಕೇಳಿ ನೆರೆಕರ ಯವರೆಲ್ಲಾ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಗುಂಪುಗೂಡಿದರು. ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದು ಕೆಲವರು ಸೀತಾಪತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪು ಎಂದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಗಂದಿರದೇ ತಪ್ಪೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರು.

ಇಷ್ಟು ರಗಳೆಯಾದರೂ ಕಾಣದ ಹಣ ಏನಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯವರ ಮೇಲೆ ರುಪ್ಪ ನಾದ ಸೀತಾಪತಿ ಮತ್ತೆ ಎರಡು ದಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಟಿಮೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಉಪ ತಿಂಡಿಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಾರದೆ, ತನ್ನ ಕೊರಗನ್ನು ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಆಮ್ಮ ಆಕ್ಕಂದಿರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಂಡು ದುಃಖಿಸಿದಳು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಸಕನೆಗಳಿಗೆ ಮುಸುಗಿಹೋಗಿ, ಸೀತಾಪತಿ ಎಂದಿ ನಂತೆ ಇರತೊಡಗಿದನು.

ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಗಲಾಟೆ ನಡೆದಾಗ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಸೋಮನಾಥನು ಊರೊಳಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದಳು. ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊಳಗಿದ್ದ ಸೋಮನಾಥನು ಒಂದು ವಾರದ ಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು.

ಅವನು ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮರುನಿನವೇ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯಗಳು ಕಾಣದ ಹೋದುವು. ಸೋಮನಾಥನು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ, “ನೀನೇನಾದರೂ ತೆಗೆದಿಯಾ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ತನಗೊಂದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದಳು ಹೆಂಡತಿ. ಮಗನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಸೀತಾಪತಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಸಮುಸುರೆ ಮಾಡುವವಳೇ ಸೋಮನಾಥನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.

“ಅ ಕೆಲಸದವಳಿಗೆ ಕಳ್ಳಬುದ್ಧಿ ಇದೆಯೆಂದು ಸೀತಾಪತಿಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು

ಕೂಡಾ ಅವಳಿಂದಲೇ ಆಗಿದೆಯೇಕು” ಎಂದಳು ಸೋಮನಾಥನ ಹೆಂಡತಿ.

“ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವಾಗ ಎಂದಾದರೂ ನೀನು ನೋಡಿರುವಿಯಾ?” ಎಂದು ಸೋಮನಾಥನು ಕೇಳಿದನು. ಹೆಂಡತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದಳು.

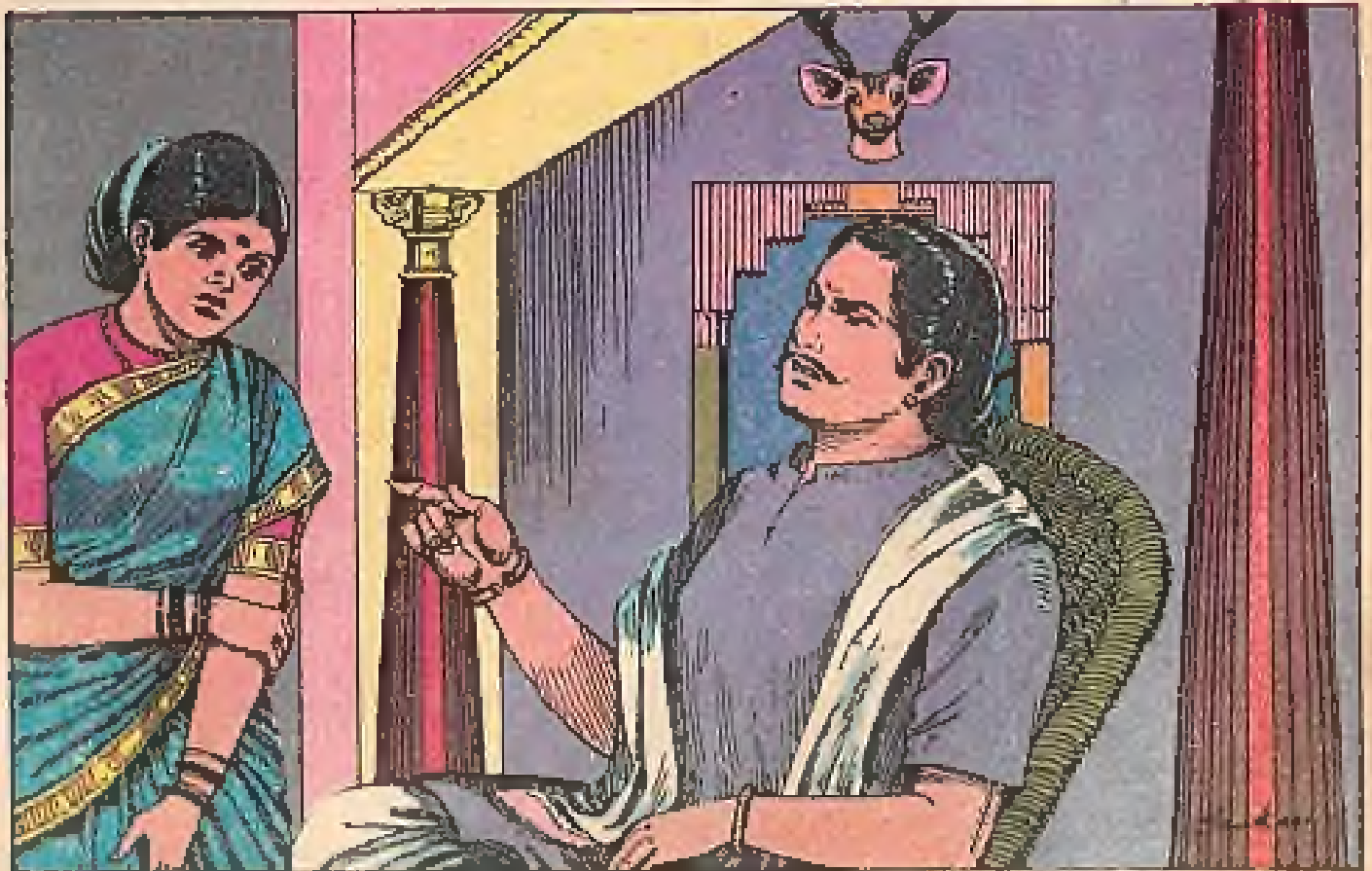
“ನಾನೊಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು. ಕೆಲಸದಾಳು ಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಯೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗಿಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಕೂಡಾ ಮಾಡುವವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆವಿಂದ ಕಳ್ಳತನವಾಗ ರಾರದು. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ದಾಳುಗಳು ಮೊಂಡರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ನಾನೇ ಕಷ್ಟ ರೀತ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಣ ಕಾಣೆಯಾಯಿ ತೆಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದೆ. ನೀವಾರೂ ತೆಗೆದಿಲ್ಲ ವೆಂದಿರಿ, ಮುಗಿಯಿತು.” ಎಂದನು ಸೋಮನಾಥ.

“ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಹೇಗೇಂತ? ಕೆಲಸದವಳನ್ನು ಕರೆದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಲೇಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ

ಹೇಗೆ?” ಎಂದಳು ಸೋಮನಾಥನ ಹೆಂಡತಿ. ಸೋಮನಾಥನು ಬೇಸರದಿಂದ. “ಇಷ್ಟರವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ನಡೆದಿತ್ತೇ? ಇಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ನಡೆದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದೇ ತಿಳಿಯೋಣ. ಒಂದುಮೇಲೆ ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಅದು ನಮ್ಮ ಅತ್ತದ್ದ ಯಿಂದಲೇ ನಡೆದಿದ್ದೀಕು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾವು ತಕ್ಕ ಜಾಗೃತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸರಿ” ಎಂದನು ಸೋಮನಾಥ.

ಸೋಮನಾಥನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗಂಡನ ಅಲೋಚನೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಒಂದುಕಾರಿ ಅವಳನ್ನು ಕರೆದು ಕೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ತಪ್ಪೇನಿದೆ?” ಎಂದಳು.

“ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವಳು ಕಳ್ಳತನಮಾಡಿಲ್ಲವಾದರೆ, ಅವಳಿಗೆ ಸಂಕುಟವಾದೀಕು. ಕೋಪವೂ ಬಂದೀಕು. ಎಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಯಜಮಾನರು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂಬ ರೋಷದಲ್ಲಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲೂ ಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮ ಜಾಗೃತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವಿರಬೇಕು ಅಂದನು” ಎಂದನು ಸೋಮನಾಥ.

ಆದರೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಹಟೆ ಬಿಡದೆ, ಗಂಡನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತ, "ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೇನೇ! ಹತ್ತು ನಾಣ್ಯ ಕಾಣದಿರುವಾಗ ನಿಮಗೆ ಇರುವ ಕಟ್ಟಿದ ಹಾಗೂ ಇಲ್ಲ, ನಾಲ್ಕು ನಾಣ್ಯ ಕಾಣೆಯಾದುದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಸೀತಾಪತಿ ಯವರು ದೊಡ್ಡ ರಾಧ್ಯಾಂತಮಾಡಿಲ್ಲಾರೆ ಗೊತ್ತಾ! ಯಜಮಾನರು ಅಂಚೆ ಹಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದಳು.

"ಹಬೇನು! ಬಾ, ಸೀತಾಪತಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸೀತಾಪತಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು ಸೋಮನಾಥ.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಸೀತಾಪತಿ, ಸೋಮನಾಥನಿಗೆ ಆದರದ ಸ್ವಾಗತ ಹೇಳಿ, ಬಂದ ವಿಶೇಷವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬೆಳ್ಳೆ ನಾಣ್ಯ ಕಾಣೆಯಾಗಿ ಭಾರಿ ಗಲಾಟೆಯಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದೇನು ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯುವಾ ಅಂತ ಬಂದೆ. ಆಗ ನಾನು ಊರಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ," ಎಂದನು ಸೋಮನಾಥ.

"ಹೌದು ಹೌದು. ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ? ನನ್ನಾಕೆಯನ್ನೂ, ಮಗವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೈದವಿಟ್ಟೆ. ಊರಲ್ಲಾ ನಡುಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ಆದರೂ ಮನೆಯೊಳಗಿನವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬರಲಿಲ್ಲ," ಎಂದನು,

ತಾನು ಬಹಳ ಬೆಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಸೋಮನಾಥನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ.

"ಆದರೆ, ಹೋದ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿತೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಸೋಮನಾಥ.

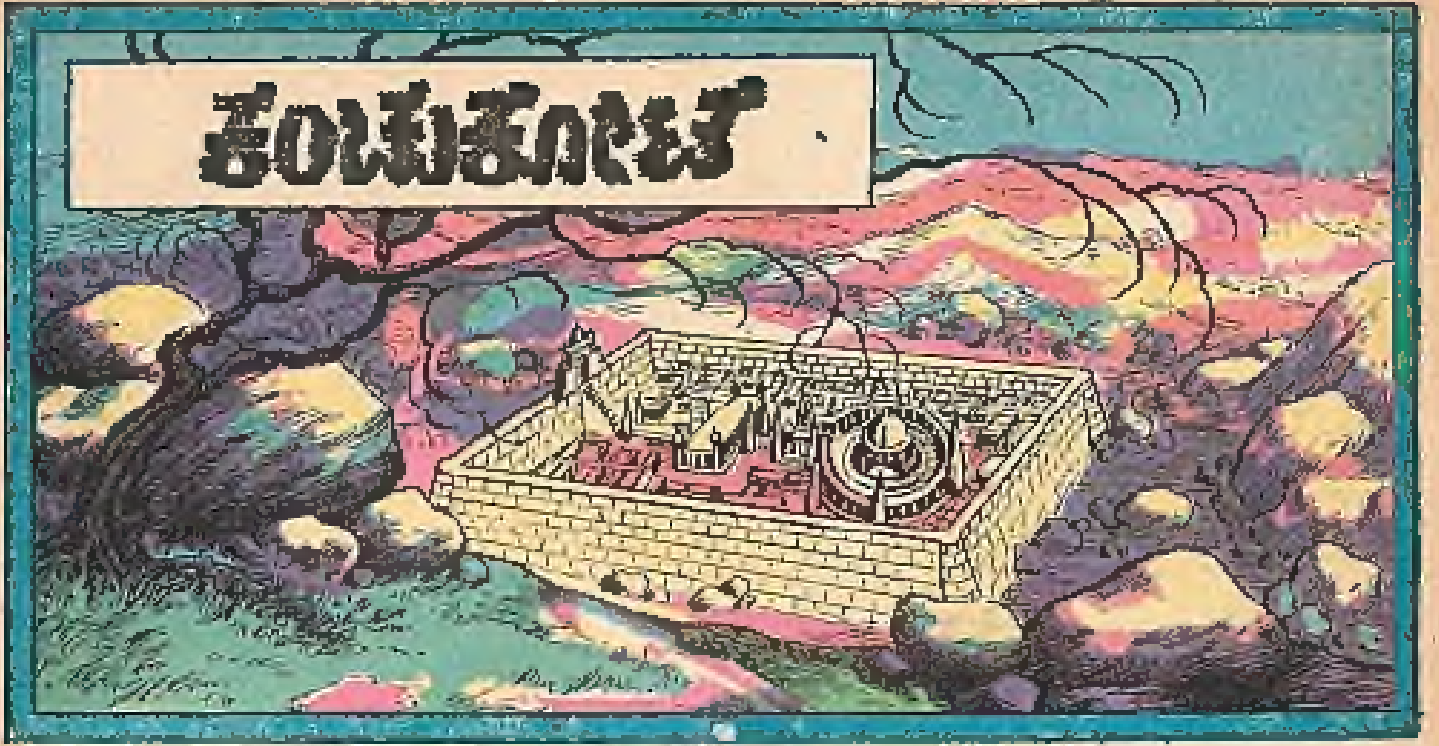
"ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ನೋಡಿ ಅಶ್ಚರ್ಯ!" ಎಂದನು ಸೀತಾಪತಿ.

"ಓಹೋ! ಆ ಹೋದ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ನನಗೂ ಹೇಳಿರಿ. ಆಗ ನಾನು ಕೂಡಾ ಊರಲ್ಲಾ ಹೆದರಿ ನಡುಗುವ ಹಾಗೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಹತ್ತು ನಾಣ್ಯ ಕಾಣೆಯಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಮೊದಲೇ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಬಾರದು ಅಂತ ಮುಂದಾಗಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸೋಮನಾಥನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ಈ ಸಂಭಾವನೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸೋಮನಾಥನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯಾದರೂ ಕೋಪತಾಪಗಳಿಂದ ಗಲಾಟೆಯೆಬ್ಬಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವಾಗದೆಂದು, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದಳು. ಅವಳೇ ಅವಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನವೇನೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ, ಸೀತಾಪತಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಗಾಗ ಏನೋ ಗಲಾಟೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿತು.

ಕೆಂಚುಕೂಟ

[ಸುಬಾಹು ಭಿಕ್ಷುಕನ ಹಾಗೆ ನಟಿಸುವ ಸಮಗೀತು ಸೈನಿಕರಿಂದ ಕಪ್ಪಿಹೋದನು. ಸಮಗೀತುವಿನ ಕಡೆಯವರು ಮಾಯೋಪಾಯದಿಂದ, ದೀರಘರ ಪಟ್ಟಣದ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಬರಲಿರುವ ಅಪಾಯವನ್ನು ತನ್ನ ಒಡಮನೊಂದಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ದೇಗಣೆ ಹೇಳಲು ಸುಬಾಹು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಪ್ಪಿಹೋದನು ಓಡಕೊಡಿದನು...]

—ಇನ್ನು ಓದಿ

ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬನು ತಮ್ಮನ್ನು ಮೀರಿಕೊಂಡು ತನ್ನಷ್ಟ ಬಂಧ ಹಾಗೆ ಆದ್ದರಿಗೆ ಓಡುತ್ತಾನೆ? ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಓಡಲು ಬಿಡಬಾರದೆಂದು ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರು ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೆಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಸುಬಾಹುವಿನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದರು. ತಾನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಓಡುವನೆಂದು ಕೊಂಡ ಸುಬಾಹುವಿಗೆ, ತನ್ನನ್ನು ಬೆಂಬತ್ತಿ ಕೆಲವು ಸೈನಿಕರು ಓಡಿಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವರ ಕಾಲ್ನವುಳ ದಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆಕಳೆ ನಿಂತು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಕೂಡಾ ಸುಬಾಹುವಿಗೆ ವ್ಯವಧಿ ಇಲ್ಲ. ಕ್ಷಣಕಾಲವೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದಾಗಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು

ಬೇಗನೇ ರಾಜಪ್ರಾಸಾದದೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡುವೆನೋ, ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಭುವನ್ನು ನೋಡುವೆನೋ ಎಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅವಸರದ ಕಾತರ ಅವನಿಗೆ ಈಗ ಇದ್ದಿತು.

ಅವನನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವವರ ಕೇಳೇ ಗಳೂ ಬಪ್ಪಾಳೆಗಳೂ, “ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲೋ, ದೋಹೋ ! ಛಾತುಕಾ !” ಎಂಬ ಕೂಗುಗಳೂ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ವಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆ ಹೃದಯ ಸುಬಾಹು ರಾಜ ಪ್ರಾಸಾದದ ಮುಂದಿದ್ದ ಜಲಯಂತ್ರದ ಮೇಲೆ ಯಿಂದಾಗಿ ಮುಂದೆ ಓಡಿ, ಪ್ರಾಸಾದದ ದ್ವಾರದ

ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ, "ನಾನು ಸುಬಾಹು. ದಾರಿಬದಿರಿ. ನನ್ನನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವವರು ಸರ್ಪಾಕೇತುವಿನ ಸೈನಿಕರು. ಅವರು ಸುಳ್ಳು ಜಯ ಘೋಷ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ನಂಬಬೇಡಿರಿ! ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಿರಿ. ನಮ್ಮ ಭತ್ತಿರಲ್ಲರನ್ನೂ ಎಚ್ಚರಿಸಿರಿ! ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿರಿ! ಬೇಗ ಬೇಗ! ಪ್ರಭುವಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿರಿ!" ಎಂದನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತೆರದ ಬಾಗಿಲಿನೆಡೆಯಿಂದಾಗಿ ಭಂಗನೆ ಪ್ರಾಸಾದ ದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದನು ಸುಬಾಹು.

ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಓಡುತ್ತ ಸುಬಾಹು ಚಂದ್ರ ವರ್ಮನಿರುವ ಅರಮನೆಯ ಮಹಿಳೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲೇರುತ್ತ ದೊಡ್ಡ ಕಂಠದಿಂದ, "ಓ! ಯುವ ರಾಜಾ! ಘೋರವಾದ ಆಪಾಯ! ಸರ್ಪಾಕೇತುವಿನ ಸೈನಿಕರು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಮೋಸದಿಂದ ಪಟ್ಟಣ ದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ!" ಎಂದು ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೂ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅವನ ಕೂಗಿನಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವರೆಲ್ಲ ಗಡುಬಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಲು, ನಿರ್ದಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಅದೇನು ಕೊಂಪೆ ಮುಕುಗಿತೋ ಎಂದು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಗಡಿಬಡಿಯದೆದ್ದು ಶಯ್ಯಾಗಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ಅರಮನೆ ಪರಾರದ ಮುಂದಿರುವ ರಾಜಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಶ್ವೋಲಕಶ್ವೋಲವಾಗುವ ಶಬ್ದ ಕೇಳತೊಡಗಿತು.

ಅವನು ಅಶ್ವಯೌವಣ್ಯ ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲೆ ಓಡಿ ಕೈಗೂಡೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಆ ಕಲಕಲ ರವಗಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದನು. ಸುಬಾಹು ಓಡುತ್ತಾ ಎಗರುತ್ತಾ ತೇಕುತ್ತಾ ಬಿದ್ದಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಓಡಿ ಬಂದನು.

"ಯುವರಾಜಾ! ಸರ್ಪಾಕೇತುವಿನ ಸೈನಿಕರು ಮೋಸಮಾಡಿ ಪಟ್ಟಣದ ದ್ವಾರ ತರಯಿಸಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಭತ್ತಿರನ್ನೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಿರಿ! ಏನು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಓಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರು ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸಾದದ ಹತ್ತಿರವೇ ಬಂದಿರಬಹುದು" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟನಾದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜಮಾರ್ಗಗಳ ಇಕ್ಕೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಮನೆಗಳ ಕಡೆಯ ಆಕಾಶವು ಪಕ್ಕನೆ ಕಿಂಪಾಗಿ ಹೊಗೆ ಕಾಣಬಂದಿತು. ದೊಡ್ಡ ಬೆಂಕಿಯ ಉರಿ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಕುದುರೆಗಳ ಹೇವಾರವಗಳೂ, ಸೈನಿಕರ ಘೋಷಣೆಗಳೂ, ಮನೆಯೊಳಗಿನವರ ಆರ್ತನಾಡಗಳೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋದುವು. ಆಕಾಶವೆಲ್ಲಾ ಶಬ್ದ ಮಯವಾಯಿತು. ಕಣ್ಣು ಕಿವಿಗಳ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಹೃದಯ ಭದಭಡಿಸಿತು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಸುಬಾಹುವನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ? ಅವರೊಂದಿಗೆ ನೀನು

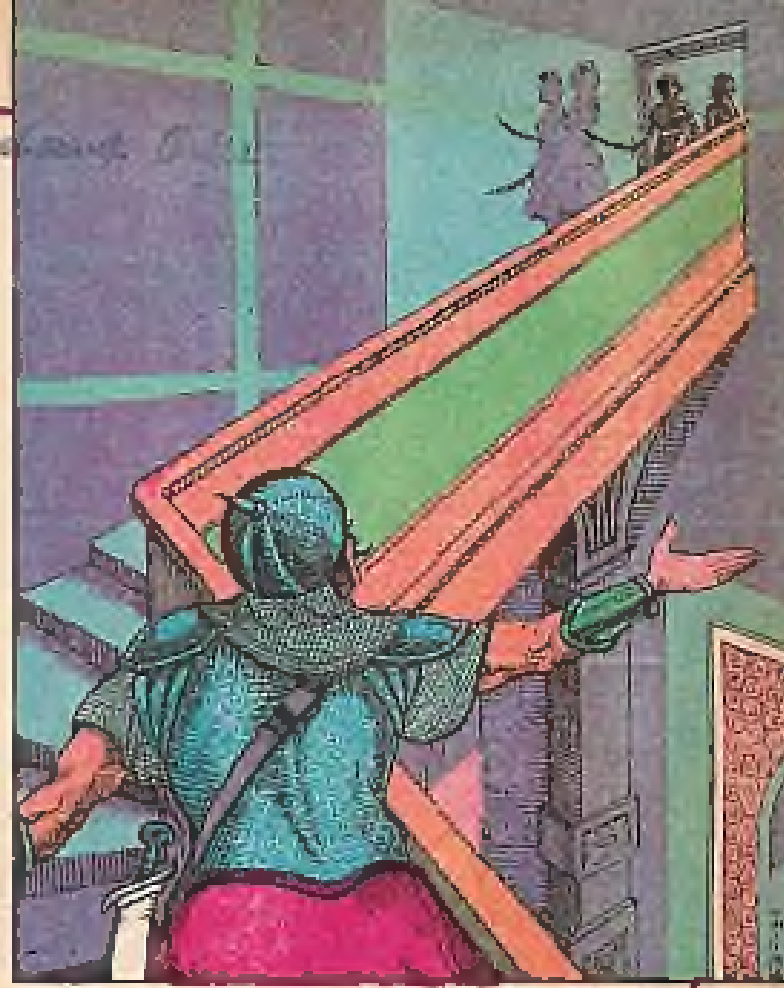

ಯೋಜನಾ ಮಹಾರಾಜರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದೆ
ಯಲ್ಲಾ? ಇದೆಲ್ಲಾ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?
ತಂದೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?" ಎಂದನು
ಅತುರದಿಂದ.

ಸುಬಾಹು ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ
ವಾಗದೆ ಏಳಿಏಳಿ ನೋಡಿದನು. ಬಾಯಿ ಬಿದ್ದು
ಹೋದಂತೆ ಗಂಟಲು ಕಿತ್ತಿಬಂದಿತು. ಇಂತಹ
ಏಜತ್ಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯವರ್ಮನ
ದುರ್ಮರಣವನ್ನು ಚಂದ್ರವರ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳು
ವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂದು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೊಳೆ
ಯಿತು. ತಂದೆಯ ಮರಣ ವಾರ್ತೆಯಿಂದ ಮಗನ
ಬುದ್ಧಿ ಕುಂದಿಹೋಗಬಹುದು. ಸೈನ್ಯ ನಡುಗ
ಬಹುದು. ಈಗ ಮೊರಲು ದ್ರೋಹ ಬುದ್ಧಿ
ಯಿಂದ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸರ್ಪಕೇತು
ವಿನ ಅನುಚರರನ್ನು ಹತಮಾಡಬೇಕಾದುದು
ಮುಖ್ಯ. ಅಮೇಲೆ ಅವಕಾಶ ನೋಡಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲ
ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಹೀಗೆಂದುಕೊಂಡು ಸುಬಾಹು, "ಯುವರಾಜಾ!
ತಂದೆಯವರು ವೀರಶೈಲದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿರ್ದಾರೆ.
ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದಕ್ಕೇ ನನ್ನನ್ನು
ಮುಂದಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದವರು ಅವರೇ. ಶತ್ರುಕ್ಷಣ
ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿರಿ ಪ್ರಭೂ.
ಈಗಾಗಲೇ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದ ಸರ್ಪಕೇತುವಿನ
ಸೈನಿಕರು ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತ
ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ನಿಮಿಷ
ದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸ
ಬಹುದು" ಎಂದನು ಸುಬಾಹು, ಬಿರುವ ದುಃಖ
ವನ್ನು ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ನುಂಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೂಳಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಗಲಾಟೆ
ಯಾಗುವುದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಅವರು ಶತ್ರು ಸೈನಿಕ
ರೊಬ್ಬ ಅನುಮಾನವು ಸುಬಾಹುವಿಗಾಯಿತು.

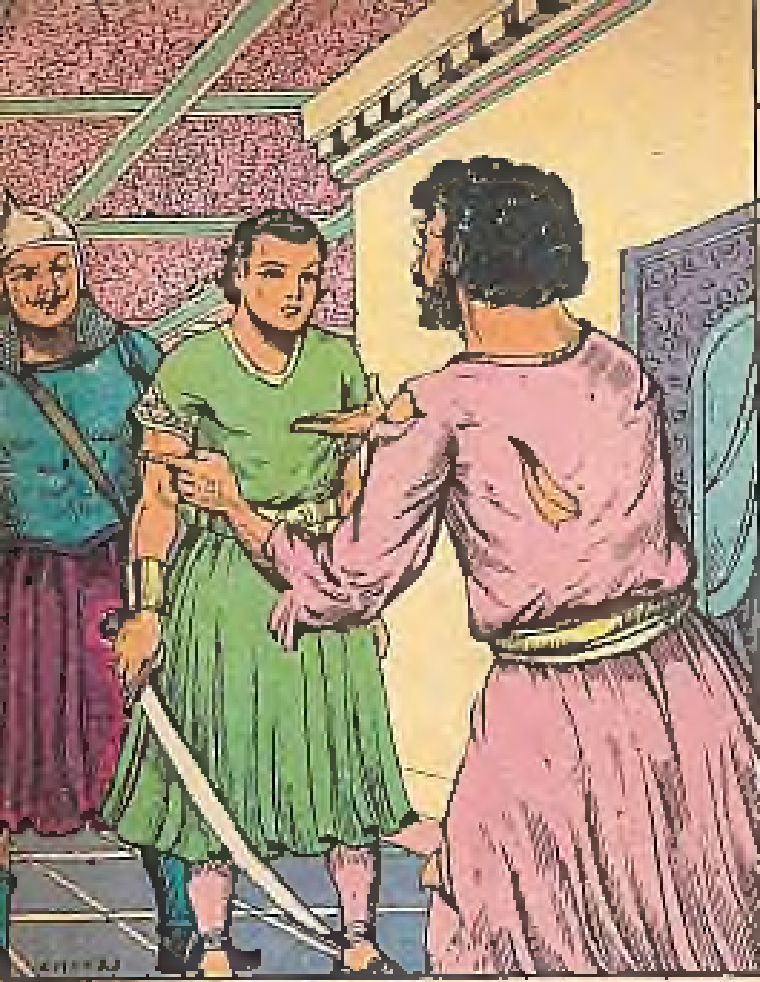

ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಒಂದೇ ಹಾರಿಕೆಗೆ ಚಂದ್ರವರ್ಮನ
ಶಯ್ಯಾಗಾರದೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿರ್ದ
ಎರಡು ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದು.
ಒಂದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.
ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಕೂಡಲೇ ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿಯನ್ನು
ಸುಳಿಸುತ್ತ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದನು.

ಆಗ ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮೇಲಿನಿಂದ, "ಯುವರಾಜಾ!
ಯುವರಾಜಾ!" ಎಂಬ ಗಂಭೀರ ಧ್ವನಿಯ ಕೂಗು
ಕೇಳಿಸಿತು.

ಆ ಕಂಠಸ್ವರದ ಗುರುತು ಕೂಡಿದ ಚಂದ್ರ
ವರ್ಮನು, "ಯಾರದು? ನೀನೇನಾ ಗೇನಾಧಿ
ಪತಿ? ಏನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಮರುಕೂಗು
ಹಾಕಿದನು.

ವೀರಪುರದ ಸೇನಾನಿಯಾದ ದೀರಘ್ನನು
ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಡೋಡುತ್ತಾ ಬಂದು,
"ಯುವರಾಜಾ! ದೊಡ್ಡ ಅಪಾಯ ಮೊತ್ತಿಕೊಂಡು

ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಯಶೋವರ್ಧನ ಮಹಾರಾಜನು ಅದೇಕೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೋ, ಅಲ್ಲೇ ನಾಯತೋ ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಆತನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಸೈನಿಕರು ಪಟ್ಟಣದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕಂಡಕಂಡ ಮನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನುಗ್ಗಿ ದೋಚಿಕೊಂಡು ಬೆಂಕಿ ಬೇರೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಪಟ್ಟಣದೊಳಗಿನ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಸಹಾ ಆ ಸೈನಿಕರಿಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣದೇನೆಂಬುದೋದೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಯುವ ಅವಕಾಶವೂ ಇಲ್ಲ. ಯಶೋವರ್ಧನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಇಂಥಾ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತಲೇ ನಂಬಲಿಕ್ಕೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ!" ಎಂದನು.

ಯಶೋವರ್ಧನ ಮಹಾರಾಜನ ಸೈನಿಕರು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಮಹಾ ಕೋಪದಿಂದ ನಡುಗಿ, "ಸೇನಾನೀ!..." ಎಂದು ಏನೋ ಹೇಳಲಿರುವ ಸುಬಾಹು, "ಯುವ ರಾಜಾ, ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರಿ! ಯಶೋವರ್ಧನರಿಗೆ

ಇದಾವುದೂ ತಿಳಿಯದು" ಎಂದು ಕೂಗಿದನು. ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ದೊಡ್ಡ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದನು.

"ಯುವರಾಜಾ! ಆ ಸೈನಿಕರು ಉತ್ತೋವರ್ಧನ ಮಹಾರಾಜನ ಕಡೆಯವರಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಅವರು ಕೃಷ್ಣ ಜಯಘೋಷ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ವೀರಪುರವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಪಕೀತು ಮಾಡಿದ ಘೋರ ವಾದ ಕುಯುಕ್ತಿ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಮಾರುವೇಷ ದಲ್ಲಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಪುರಜನರ ವೇಷದಲ್ಲಿಯೂ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರು ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು. ಕೇವಲ ಮೊರಟಾಳುಗಳು, ಕುಡುಕರು, ಹಣ ದೋಚಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದೆಂಬ ಆಶೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಆ ಬಡಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೀಗೆ ಕರೆದು ತಂದಿದ್ದಾರೆ!" ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ಸೇನಾಧಿ ಪತಿ ಧೀರಮಲ್ಲನು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾದನು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಚಂದ್ರವರ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇದ್ದೀತು! ಸುಬಾಹು ಹೇಳುವುದೇ ನಿಜವಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಕುಟಿಲ ಪದ್ಧತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಪಕೀತು ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಗನೇ. ಮಾಹಿಷ್ಟತೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅವನಿಂದ ಏನಾದರೂ ಅಪಾಯ ಬರಬಹುದು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೋದ ಸುಬಾಹು ಮಾತ್ರ ಹೇಗೆ ಬಂದನು? ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ? ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?" ಎನ್ನುತ್ತ ಸುಬಾಹುವನ್ನು ನೋಡಿದನು.

"ಅಯ್ಯಾ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲ ಇದು ಸಮಯ ವಲ್ಲ. ಈಗ ಓಡಿಬರುವ ಅಪಾಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಬೇಗವೇ ಅರೋಚಿಸಬೇಕು. ಸೇನಾನೀ! ನಮ್ಮ

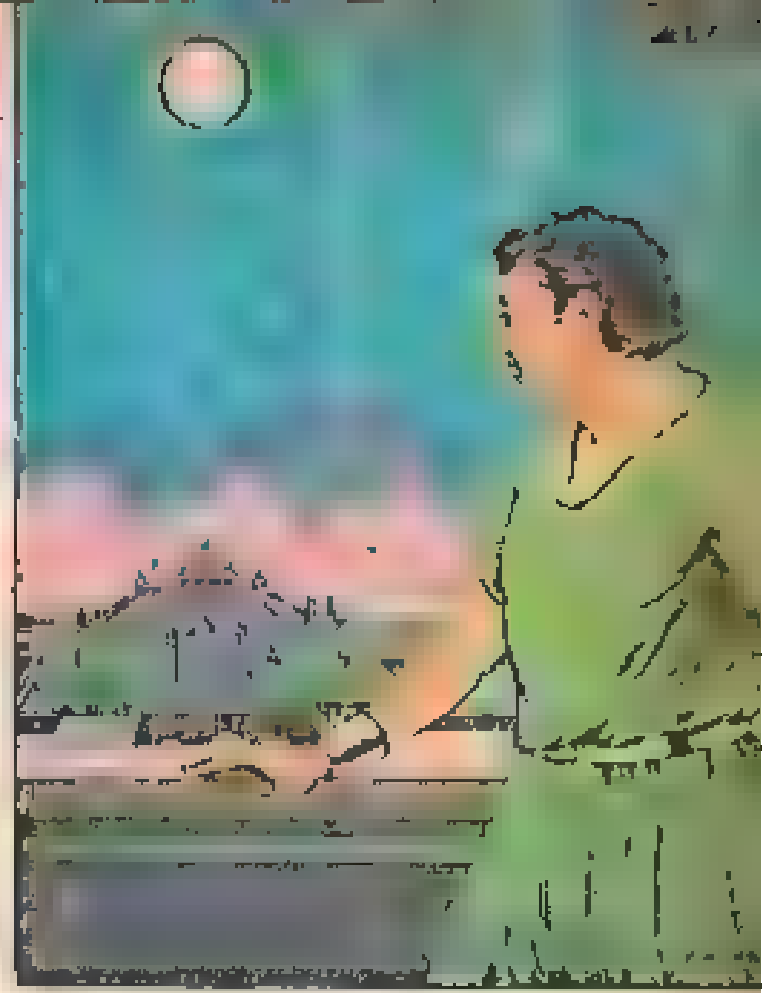
ಎಲ್ಲಾ ಭಟರನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿ, ಪುನರ್ಮೊಳಗಿ
ನುಗ್ಗಿದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಮೊದಲಿ ಹೊರಗೆ ಓಡಿಸ
ಬೇಕು. ಬೇಗ ಆ ಕೆಲಸವಾಗಲಿ! ಹೊತ್ತು ಕೆಲ
ದಷ್ಟೂ ಅಪಾಯ ಹೆಚ್ಚು!" ಎಂದು ಸುಬಾಹು
ಚಂದ್ರವರ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಹೌದು ಹೌದೆಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಸೇನಾಧಿ
ಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಸೇನಾಸೀ, ರಾಜಪ್ರಾಣಾದವ
ರತ್ತೇ ಹೋಗಿದೆ? ಸೈನಿಕರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆಯಾ?
ಎನು ವಿವರಗಳು ಮಾಡಿ ಬಂದಿರುವಿ?" ಎಂದು
ಅತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

"ಅದೆಲ್ಲಾ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಯಶೋ
ವರ್ಧನ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಜಯಮುಖವೆನ್ನುತ್ತ,
ಕೆಲವು ಆಯುಧಧಾರಿಗಳು ಕಾವಲುಭಟರನ್ನು
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಭವನದ ಪ್ರಾಂಗಣದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ
ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಆ ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮ ಭಟರು
ಅವರನ್ನು ಇವರಿಸಿ ಹತಮಾದಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ
ಒಂದು ವರರು ಸರ್ವಕೇತುವಿನ ಕಡೆಯವರೆಂದ,
ಸುಬಾಹು ಮೊದಲೇ ಹೊರಟಿರುವುದೇ ಹಾಗಾಯಿ
ತೆಂದು ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಭೇಟಿ ಸುಬಾಹೂ!"
ಎಂದನು ದೀರ್ಮಲ್ಲ.

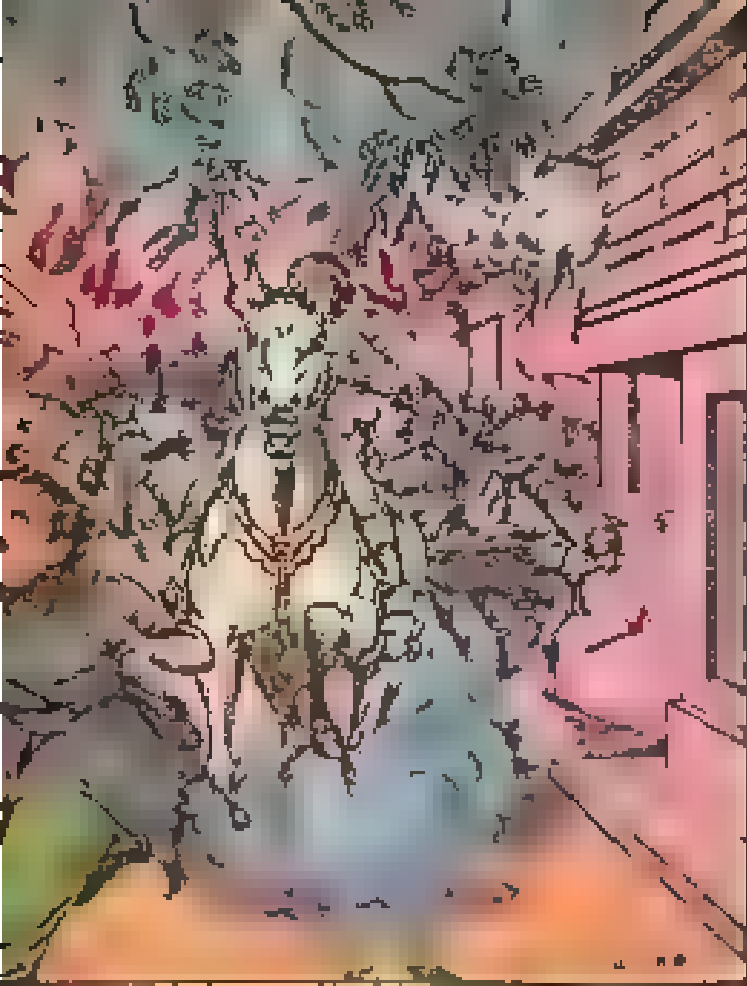
"ಹಾಗಾದರೆ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಭಟರೂ
ಸಿದ್ಧರಾಗಲಿ. ಇಲ್ಲಿಯ ಕಾವಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ
ಭಟರು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ
ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆ ದುಷ್ಟ ಸರ್ವಕೇತು
ವಿನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬೇಟೆಯಾಡಿಸು"
ಎಂದನು ಚಂದ್ರವರ್ಮ.

"ಭಟರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಗಲೇ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ
ಯವರಾಜಾ! ಯಶೋವರ್ಧನ ಮಹಾರಾಜರ
ಹರವಾದ ಜಯಘೋಷ ಕೇಳಿ ನಾನು ಗಲಿಬಲಿಗೆ
ಬಿದ್ದೆನು. ಅವಕ್ಕೇ ನೀಗೆ ಓಡಿ ಬಂದೆನು! ಈಗ
ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಆ ದುಷ್ಟನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯ!" ಎಂದನು

ಧೀರವಾಗಿ ಆದ್ದು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕುತ್ತಮುಕ್ತಗೂ ಉಗಿ
ಬೆಂಕಿಯ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ
ಅಸಂಖ್ಯ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ದಿವ್ಯ ಉರಿಯ ತೊಡಗಿದ ಪು
ರಾಜಮಾರ್ಗದ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ
ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದಲೂ ಕೋಟಾಟಗಳೂ, ಅರ್ತನಾದಗಳೂ
ಕೇಳತೊಡಗಿದವು. ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಮೂಳೆಗಳೆ
ಮೆಳಗೊಂಡ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ನಾಡವನ್ನು ನೋಡಿ,
ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸಿಟ್ಟುಗೊಂಡು, ತೆಟ್ಟರೊಡನೆ
ಭವನದ ಮುಂದೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿ ಆಯುಧಧಾರಿ
ಗಳಾದ ಭಟರು, ನಾವೆಷ್ಟೆಂದು ನೂರರಷ್ಟು ಸವಲು
ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ
ಅಂಕುರಂಭವಾದ ಕೆಲವರು ಮೊದಲ ದೂಡು ಈಟಿ
ಗಳನ್ನು ಓಡಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಹ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿವರು.
ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ಭಟರನ್ನೂ,
ರಕ್ತ ಮಂದಿ ಆಶ್ವಿಕರನ್ನೂ ರಾಜ ಪ್ರಾಣಾದವ

ಕತ್ತಲೆಗೆ ಏಲೋಗಿರುವನು. ಉಳಿದವರನ್ನು ಎರೆಡು ಸಮುಭಾಗಗಳಾಗಿ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ, ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಒಸಾಧಿಸಿ ಧೀರಮುಖವಾಗಿ ಒಡ್ಡಿಸುತ್ತ. "ನಾನು ಕೊಚೆಯ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ರಾಜಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಮೊದಕೂವರೆ ಮೂಡು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆಗ ಶತ್ರುಗಳೂ ನಮ್ಮ ಪದವಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮವರೂ ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸುತ್ತ. ಅರ್ಧ ತುಂದಾಕಾರವಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಉತ್ತರ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಬಿಳಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಫಾತುಕ ಶತ್ರುಗಳಾದುದರಿಂದ ಒಂದು ಬಳಿ ಬೈದಾಳಾಯ ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗಿದ್ದರೆ. ಆಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಸಂಕೀರ್ತ ಧ್ವನಿಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಪಮ್ಮ ಬಿಡ್ಡಯಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿ ದೇರೆ ಮಾರ್ಗ ಬೇಡೂ ನಮಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು.

"ಅವೇ ಸರಿ, ಯುವರಾಜಾ ! ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡೋಣ. ಕುಲದೇವತೆಯ ಸಹಾಯ ನಮಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬೋಣ. ನೀವು ಮಾತ್ರ ಅವಸರ ಪಟ್ಟು ಅಶಾಯದ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ತಲೆಹಾಕಿ ಬಿಡಬೇಡಿ. ಎಕೆಂದರೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳ ಬಲ ಎಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ?" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಧೀರಮುಖ.

ಮತ್ತು ತಡಮಾಡದೆ, ಎರಡು ಸೈನ್ಯ ವಿಭಾಗಗಳೂ, "ಸೂರ್ಯವರ್ಣ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜೈ ! ಎಂದು ಘೋಷವೆಬ್ಬಿಸುತ್ತ. ಅರಮನೆಯ ಪ್ರಾಂಗಣವನ್ನು ದಾಟಿ ಪುಟ್ಟಿಗದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದುವು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಅರುಣೋದಯದ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣ ತೊಡಗಿತು. ಅಮಿಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿರ್ದ ಸುಖಾಹು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರ್ದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಚಂದ್ರವರ್ಣವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತ. "ನೋಡಿ ದಿವಾ ಯುವರಾಜಾ, ಸರ್ವಕೀತು ತನ್ನ ಕುಟುಲ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಜಯವನ್ನೇ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನ ಪಕ್ಷವೆಂದು ಪುಟ್ಟಿಗದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವರಲ್ಲಿ, ಸುಶಕ್ತಿಕರಾದ ಸೈನಿಕರು ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೇ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವಪ ರೆಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳ ವಿವಾಹಿಗಳೇ ನಾವು ದಯಾದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ತೋರಿಸದೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರನ್ನಾದರೂ ಹತಮಾಡದೆ ಉಪಾಯ ಎಲ್ಲಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉಳಿದವರು ಹೆದರಿ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಅಂಗೆಯೆತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಗರ ಎಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋಗುವಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡೋಣವೇ ಬೊರೇಗಳು ?" ಎಂದನು.

ಈ ಆಲೋಚನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವಂತೆ ಚಂದ್ರವರ್ಣವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಅವನು ತನ್ನೊಂದಿಗಿರುವ ಅಶ್ವಕರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಬಹು ದೊಡ್ಡ ದನಿ

ಯಿಂದ ಜಯಜಯಾಕಾರ ಮಾಡಲು ಶೇಳಿದನು. ದೀವಟಿಗೆ ದೊಂದಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಇತ್ತಲೂ ಅತ್ತಲೂ ಓಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೊಳ್ಳೆಗಾರರ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಏರಿಸಿದನು.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಕೈಮುಳ್ಳಿದ್ದ ಈಟಿಗಳು ಕೊಳ್ಳೆಗಾರರ ಬೆನ್ನುಗಲ್ಲಲ್ಲಿ, ಗುಂಡಿಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿ ಕೊಡುವು. ಆಗ "ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಸೂರ್ಯ ಮರ್ಮನ ಸೈನಿಕರು! ಸೂರ್ಯ ಮರ್ಮನ ಸೈನಿಕರು!" ಎಂದು ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಭಯಭೀತ, ಅರ್ತ ಕೋರಾಡಲಾಗಿಲ್ಲವು.

ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿ ರಾಜಮಾರ್ಗದ ಆಚೆ ಈಚೆ ಸಂದುಗೊಂದಂಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ, "ಸೂರ್ಯ ಮರ್ಮನ ಸೈನಿಕರೇ? ಎಲ್ಲಿ? ಎಲ್ಲಿ? ಹೊಡೆಯಿರಿ! ಕಡಿಯಿರಿ! ಕೊಲ್ಲಿರಿ!" ಎಂಬ ವೀರಾವೇಶದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಿರುಚುತ್ತ, ಓಡಿಬರುತ್ತಿರುವ ಕುದುರೆಗಳ ಮಿರಪುಟಿ ದೈನಿಗಳು ಕೇಳಿಸಿದುವು.

ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನುಚ್ಚುನೂರು ಮಾಡಲು ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅವನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ತನ್ನ ಭಟರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು, ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರು ಬರುವ ಸಂದು ದೀಡ್ಡಗಳ ಆಚೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಉಳಿದ ಅರ್ಧ ಮಂದಿಗಳನ್ನು ಎರಡನೇ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಮುಂದೆ ಬರುವವರನ್ನೂ, ಹಿಂದೆ ಹೋದವರನ್ನೂ ಕಡಿದು ಕೊಲ್ಲಿವುದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಉಪಾಯವಾಗಿತ್ತು.

ಅವನು ಉಪಾಯದಂತೆಯೇ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಮಿತಿಮೀರಿದ ವಿಜಯೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸಂದು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾದಿದ್ದ ಸರ್ಪಕೇತುವಿನ ಸೈನಿಕರು, ರಾಜ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎನಿರುವುದೆಂದು ಗಮನಿಸಿದೆಯೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಗ್ಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವ ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ

ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಭಟರು, ಬಂದಬಂದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಟಿಗಳಿಂದ ತಿವಿದು ತಿವಿದು ಹಾಕಿದರು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಬೀಭತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವುದರೊಳಗೇ, ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವು ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಭಟರಿಂದ ನಿರ್ದಯವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಈ ವಿಜಯದಿಂದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಭಟರಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವು ನೆಲೆಯಾಯಿತು. ಅವರು ಶತ್ರುಗಳ ಗುಂಡಿಗೆ ಹೀಳಿಹೋಗುವಂತೆ, "ಸೂರ್ಯ ಮರ್ಮ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜೈ!" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ, ರಾಜಮಾರ್ಗದ ಮೇಲೆ, ಕಂಡ ಪ್ರತಿ ಸೈನಿಕನನ್ನೂ, ಕೊಳ್ಳೆ, ಹೊಡೆಯುವವರನ್ನೂ ಚುಚ್ಚಿ, ತಮ್ಮ ಈಟಿಗಳಿಂದ, ಕತ್ತಿಗಳಿಂದ ತಿವಿದೂ ಕಡಿದೂ ನೆಲಕ್ಕೊರಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಕ್ಕದ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಕೂಡಾ, ತಮ್ಮ ಯುವರಾಜನು ಭುರೋಂದಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ನಡೆದ ಮೋಸವನ್ನು

ತಿಳಿದು ಸಿಕ್ಕಿದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಗಿಬಿದ್ದರು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಇದಿರುಬಿದ್ದ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹತಮಾಡುತ್ತ, ಉತ್ತರ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸಮಾಖ್ಯದನು. ಶತ್ರು ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಧೀರಮಲ್ಲನು ಕೂಡಾ ತಮ ದೂರದಲ್ಲೇ ಕಾಣಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಹಿಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಳವು ಕದಲಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ನೋಡಿದನು.

ಆಪ್ತರಲ್ಲೇ ಧೀರಮಲ್ಲನು ತನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಸಮೀಪ ಬಂದು, "ಯುವರಾಜಾ! ನಾವೀಗ ತಡಮಾಡದೆ ರಾಜ ಪ್ರಾಣವಾದ ಕೋಟಿ ಸೇರಿಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸರ್ವಕೇತು ಸ್ವತಃ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಅಸಂಖ್ಯಾಕರಾಗಿ ಕಾಣುವ ಆ ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ, ಕಡಿಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಾವು ಮುಖಾಮುಖಿ ಹೋರಾಡಿದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಕೋಟಿಯ ರಕ್ತಸೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡೋಣ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಸರಿಹದ್ದು ಇಲ್ಲವಿರುವ ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವೂ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು" ಎಂದನು.

ಸರ್ವಕೇತು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಸೇನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ಅವನು ಈಗ ಮಾಯೋಪಾಯದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದಂಡೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ನಂದಾಯಿತು!

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದನು. ಸುಬಾಹು, ಧೀರಮಲ್ಲರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತ್ಯಜಿಸಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಗಿದರು. ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ವೀರ ಭಟರೂ ಹೋರಾಡಿದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಇದಿರಿಗೆ ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾಣವಾದ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಮುಖ ದ್ವಾರದ ಮುಂದೆ, ಶತ್ರು ಪದಾತಿ ಸೈನಿಕರೂ ಅಶ್ಚಿರವೂ ಗುಂಪಾಗಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಒಡೆಯಲು ನಾನಾ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ರಣ ಭಯಂಕರನಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ, ತನ್ನವರೊಂದಿಗೆ ಅತ್ಯಾವೇಶದಿಂದ ಅವರ ಮೇಲೆ ಧುಮುಕಿದನು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಸಿಡಿಲು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದು ಬಿದ್ದ ಹಾಗಾಯಿತು

—(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ಸೌಗಂಧ ದೇಶದ ಯುವರಾಜನ ಹಾಗೆ. ಚಿತ್ರಭೂಮಿ ಓದಿದವನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಬೇಡಯ್ಯಾ! ಆ ಯುವರಾಜನ ವಿಚಿತ್ರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳುತ್ತಾ, ಪಡೆಯುವಿಯಂತೆ" ಎಂದು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿತು:

ಸೌಗಂಧ ದೇಶದ ಯುವರಾಜನ ಹೆಸರು ರೂಪಸೇನ. ಅವನು ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ರಾಜರಿಗೆ ಮಂತ್ರವಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತು ಗಟ್ಟಿಗನಾಗಿದ್ದನು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಲಲಿತಕಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೀತಿ ಇತ್ತು. ಅಂತಹ ಯುವರಾಜನಲ್ಲಿಂದಲೇ ಒಂದು ಗೊಪ್ಪವೊದಗಿತು. ಅದನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿ ಯೋಗಿತ್ತು. ಹಾಳಾದ ಕೊಪ್ಪ ಭದ್ರವಾಗಿ ಅವನು ಮೋಸೋ ಮಡಕೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನೋಡಿ ವೃದ್ಧ ರಾಜ ಗುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದನು.

ಅದೇನು ಈಗ ಮಗನ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೆ ವ್ಯಾಪ್ತವಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ರೂಪಸೇನನು ಕುಡ್ಡಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತ ವಿಹರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಋಷಿರ ವಾಸವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಕೇಳಬಂದಿತು. ಅವನು ಒಮ್ಮೆ ಅಸ್ಮಿಯಿಂದ ಆ ವಾಡನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತನು. ಬಾಡು ನಿಂತ ಕೂಡಲೇ ಹಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಹಾಗೆ ಬರಲ್ಪಟ್ಟವಳು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಸಮಯದ ಚಂದ್ರಾವತಿ.

ರೂಪಸೇನನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಚಂದ್ರಾವತಿ! ನೀನು ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡುವವಳೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹಾಡಿದ ಹಾಡನ್ನು ಬೇರೆಯವರು ಕೇಳಿದ್ದೇನು, ಅಲ್ಲಾ ನೀನೇ ಸ್ವತಃ ಕೇಳಿದೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಚಂದ್ರಾವತಿ ವಿರಹದಿಂದ, "ಇಲ್ಲ, ಮಿಕ್ಕವರು ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕೇಳಿ ಕಲಿತು ಕೊಂಡೆನು, ಅಷ್ಟೇ" ಎಂದಳು.

"ಹಾಗೇನು! ಇಷ್ಟೊಂದು ಸೊಗಸಾದವಂತೆ ಲಯವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಸ್ವರಹಾಸಿದ ಆ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ನೋಡಿದೆಯೇ ತಿಳಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ರೂಪಸೇನನು ಚುಚ್ಚಿದನು. ಮೂವರು ಮರುದಿನ ಆ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡನು.

ರೂಪಸೇನನು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ, ಗೌರವ ಸತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಯ್ಯಾ ಸಿಂಹ ಇಷ್ಟು ಕಥೆ ರಾಗವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಸಂಗೀತಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಹಾಡು ರಾಗ ಅಮೋಘವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೂಡಾ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಭಾವಾರ್ಥಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿದೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಎದ್ದಾರಿಸನು "ಆ ಪ್ರಭು ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬನು ಕವಿ. ಅವನು ಬರೆದ ಗೀತೆ ನಾನು ರಾಗಸ್ವರ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟೆ" ಎಂದನು.

ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ರೂಪಸೇನನು ಆ ಕವಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಅಂತರ ಗೀತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದನು.

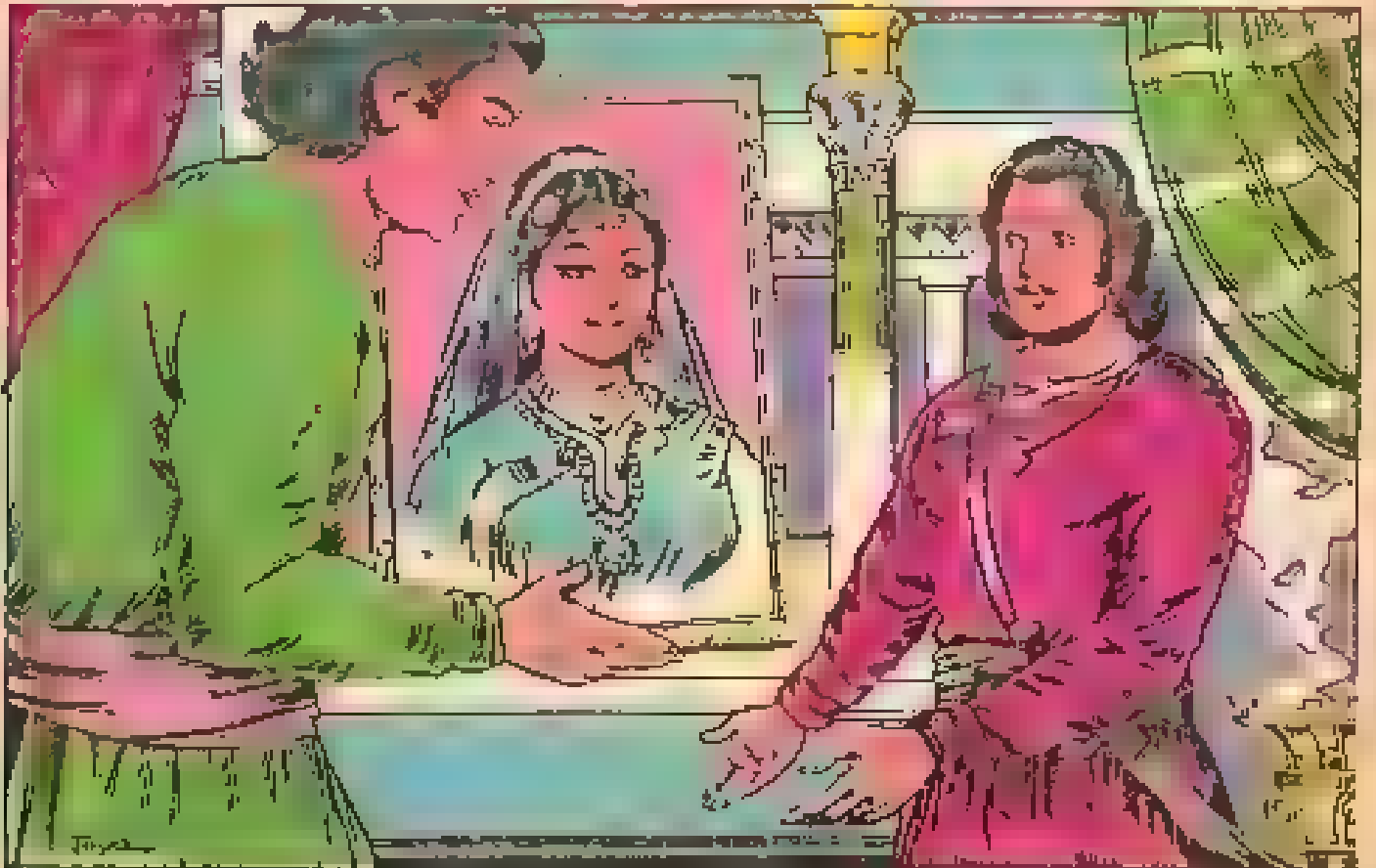
"ಹೌದು ಪ್ರಭೂ, ನಾನು ಆ ಗೀತೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಧುರಭಾವಯುತವಾಗಿ ಬರೆದ ನೆಂದರೆ, ಆ ಘನತೆ ನನ್ನದಲ್ಲ. ವಸಂತ ಮಿತ್ರನೆಂಬ ಚಿತ್ರಕಾರನದು. ಅವನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಒಂದು ಚಿತ್ರ ದೊಳಗಿನ ವ್ಯವಹಾರ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೂ, ಪೌಕು ಮಾರ್ಯಕ್ಕೂ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸುವ ಸುಸ್ಥಾರದ ಕಳೆಗೂ ಮುಗ್ಧನಾಗಿ ಉಕ್ಕಿದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಆ ಗೀತೆಯನ್ನು ಬರೆದೆನು" ಎಂದನು.

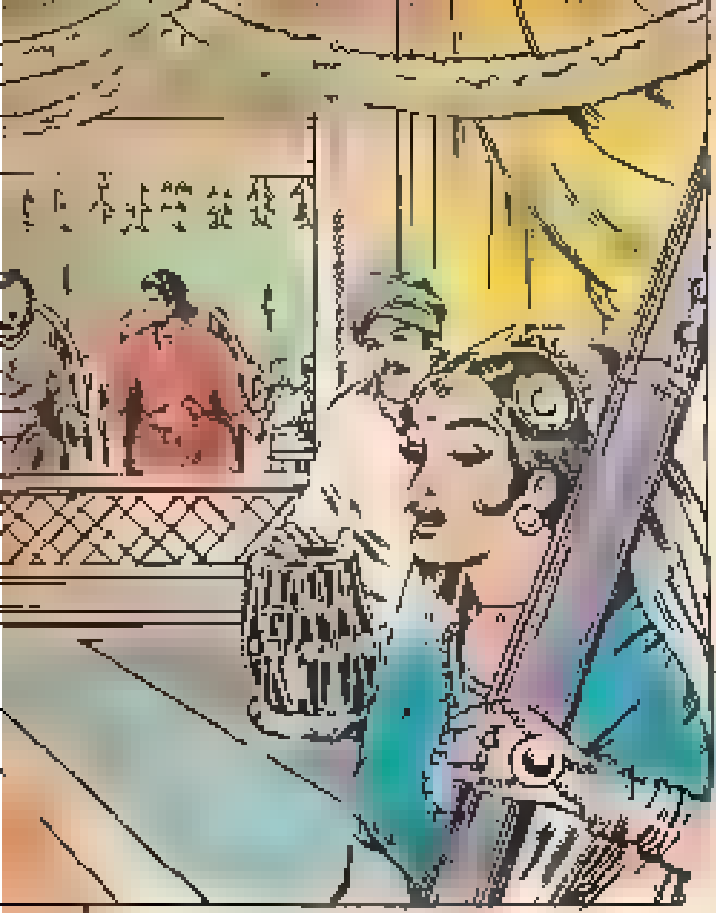
ಒಬ್ಬ ಕವಿಯನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ ಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಆ ಚಿತ್ರಕಾರನನ್ನು ತನ್ನ

ಬಳಿಗೆ ಕರದುಕೊಂಡು ಬರಲು ರೂಪಸೇನನು ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆ ಚಿತ್ರಕಾರನು ತೋರಿಸಿದ ವಿಶ್ವಾಸ ನೋಡಿ ರೂಪಸೇನನು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ನಿಶ್ಚಿತ್ತನಾಗಿ, ಅಮೌಲಿ "ವಸಂತ ಮಿತ್ರಾ, ಈ ಚಿತ್ರದೊಳಗಿನ ಸುಂದರಿ ಸಜ್ಜೆ ಎಣಿಸಿ, ಅಥವಾ ನಿನ್ನ ಮನೋಭಾವ ಯಿಂದಲೇ ರೂಪಿಸಿದೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಸಜ್ಜೆ ಸುಂದರಿಯೇ ಪ್ರಭುಗಳೇ! ಇವಳು ಸುಪರ್ಣಪುರಿಯ ಜಮೀನುವಾರರ ವಿಸ್ಮಯಕೃತಿ, ಸ್ವರ್ಣಮಂಜರಿ. ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಒಂದು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಆ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮರೆತುಲಾಗದೆ, ಹೀಗೆ ಚಿತ್ರವಾಗಿ ಬರೆದು ಕೊಂಡೆನು" ಎಂದನು.

ಅವನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ರೂಪಸೇನನು ಪರಮಾನಂದವನ್ನು ತಾಳಿ, ಸ್ವರ್ಣಮಂಜರಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಭಟರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಾ, ಅವನು ಊಹಿಸಿದ

ದಂತಹ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು. ಆದೇನೆಂದರೆ, ಸ್ವರ್ಣಮಂಡರಿಗೆ ಒಂದು ವಾರದ ಕೆಳಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿ, ಅವಳು ಈಗ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಾಳಂತೆ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಪರೀತವಾದ ಅಶಾಭಂಗಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದ ರೂಪಸೇನನು ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಕೋಪದಿಂದ ಚಂದ್ರಾಪತಿಯನ್ನೂ, ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾಂಸನನ್ನೂ, ಕವಿಯನ್ನೂ, ವಸಂತಮಿತ್ರನನ್ನೂ ಹಿಡಿಸಿ ಸೆರೆಮನೆಗೆ ಹಾಕಿಸಿದನು. ಅವರು ಹೊಂದಿದ ಭಾವಾವೇಶಗಳೇ ತನಗೆ ಇಂತಹ ವಿರಾಜೆಯಂತಾಗಲು ಕಾರಣವಾದುವೆಂಬ ಅವನ ಮೂರ್ಖವಾದಗಳಿಗೆ, ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ರೂಪಸೇನನು ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿ ಮರೆತುಹೋದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಕೋಪಾವೇಶಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾದ

ನಿದೋಗಿಷಿಗಳು ಮಾತ್ರ, ಸೆರೆಮನೆಯೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ಹಣೆಬರಹಕ್ಕೆ ನೊಂದು ಕುದಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸೌಗಂಧ ದೇಶದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಜಯಂತ ದೇಶವಿದ್ದಿತು. ಆ ದೇಶದ ರಾಜನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸಂತೋತ್ಸವ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಅಹ್ವಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ರೂಪಸೇನನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಆ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬಳು ಯುವತಿಯ ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವಳ ಗಾತ್ರ ಸ್ವರವೂ ಮುಖಭಂಗಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಅತ್ಯಂತವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದವು.

ಅವಳು ಯಾರೆಂದು ರೂಪಸೇನನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಲು, ಜಯಂತ ದೇಶದ ಯುವರಾಜನು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತ, " ಅವಳು ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಯುವತಿಯೇ. ಪೆಸರು ಸ್ವರ್ಣಮಂಜರಿ. ಸುವರ್ಣಪುರದ ಜಮೀನುದಾರರ ಕುಮಾರಿ. ಅವಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನವೀನನೊಬ್ಬ ಗಾಯಕನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ದೊಡ್ಡ ಸುಗುಣಗಳ ರಾಶಿ. ಮಧುರವಾದ ಕಂಠಸ್ವರವುಳ್ಳ ಗಾಯಕಿ ಕೂಡಾ " ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರೂಪಸೇನನಿಗೆ ಹಿಂದೆ ನಡೆದುದೆಲ್ಲಾ ಒಮ್ಮೆಗೇ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಕ್ಷಣಕಾಲ ಅವನು ತೀವ್ರ ಕೋಪೋದ್ರೇಗಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದನು. ಆದರೆ ಇವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದವಳು ಸ್ತ್ರೀಯಾದುದರಿಂದ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮದುವೆಯಾದವಳಾದುದರಿಂದ, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ದೇಶದವಳಾಗಿ ಹೋದುದರಿಂದ ಅವನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಅಣಕಟ್ಟು ಬಿಡ್ಡಂತಾಗಿತ್ತು.

ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಸ್ವರ್ಣಮಂಜರಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂಬ ತನ್ನ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು. ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ

ಅವಳು ಬಂದು ರೂಪಸೇನನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡಿದಳು. ಆ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಅವಳಿಗೆ ಆತ್ಮರ್ಪಣವಾಗುವಂತೆ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿತು. ಸ್ವರ್ಣಮಂಜರಿಯ ಮೃದು ಮಾತುಗಳು, ಮುಖದಲ್ಲಿ, ಹಾವಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಸಂಸ್ಕಾರಕ ಸ್ವಚ್ಛತೆಗಳು ಅವಳ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಿಶ್ರವನ್ನಿತ್ತವು.

ಆ ದಿನವೇ ರೂಪಸೇನನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನು. ಅವನು ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ, ತಾನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಸತ್ತಮಿತ್ರ ಮೊದಲಾದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಬಹಳ ಗೌರವದಿಂದ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಒಪ್ಪವೊಡಿಸಿ, ತನಕ ನಷ್ಟಾದಿ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಘನವಾಗಿ ಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು.

ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ಎಲೈ ಮಹಾರಾಜನೇ ರೂಪಸೇನನ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು? ಆತ ಪಟ್ಟವಳು ತನಗೆ ದಕ್ಕದೆ ಹೋದುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹಾಯವಾಗಿ ವಸಂತಮಿತ್ರ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಡಿಸಿದ ಅವನು, ಅವಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಲೇ

ಅವರನ್ನೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಾವಾ-ಚಿಗೆ ಅವನ ಚಿತ್ತಭ್ರಮೆಯೇ ಕಾರಣವೇನು? ಈ ಸಂವೇಷಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಒಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ!" ಎಂದಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗಿಂದನು "ರೂಪಸೇನನಲ್ಲಿ ಪುರ್ವಜನ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಅಡಗಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದು ಮೋಡದ ಮರೆಯ ಚಂದ್ರನ ಹಾಗೆ. ಅವನ ಕೋಪದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣದೇ ಹೋಗಿತ್ತು. ಮೋಡವು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕವಿದಾಗ, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನದಿಲಿಂಗಕ್ಕೊಂದಿಗೆ ಮಳೆ ಸುರಿಯುವ ಹಾಗೆಯೇ ಅವನ ಕೋಪದ ತೀವ್ರತೆ ಯಾರೋ ಒಪ್ಪಿರನ್ನು ಬಾಧಿಸಿತು. ತೀವ್ರವಾದ ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳು ಮೋಡಗಳನ್ನು ದೂರಪಡಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶ ಬೀರುವಂತೆ ಸ್ವರ್ಣಮಂಜರಿಯೊಳಗಿನ ಪಾವಿತ್ರ್ಯವು ಅವನನ್ನು ಮುರಿಯಿಸಿ ಪುನೀತಗೊಳಿಸಿತು. ಅವನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಈ ಪವಿತ್ರತೆ ಚಿತ್ತಸಂಸ್ಕಾರವೆನಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಚಿತ್ತಭ್ರಮೆ ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹುದಲ್ಲ."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮೌನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ತಪದೊಂದಿಗೆ ಮೂಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಮರದ ಕೊಡುಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆತಾಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ, ತನ್ನ ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ತನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದ ಪ್ರಧಾನ ಶಿಷ್ಯ ರಾಮದಾಸನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಚಂದ್ರಸೇನ, ಸೂರ್ಯ ಸೇನರಲ್ಲಿ ಯಾರು ನಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಶಿಷ್ಯನೆಂದು ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನಿನ್ನಂದೇಹವಾಗಿ ಸೂರ್ಯಸೇನನೇ ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಶಿಷ್ಯ" ಎಂದನು ರಾಮದಾಸ.

"ಯಾವುದರಿಂದ?" ಎಂದು ಕಮಲಾನಂದನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

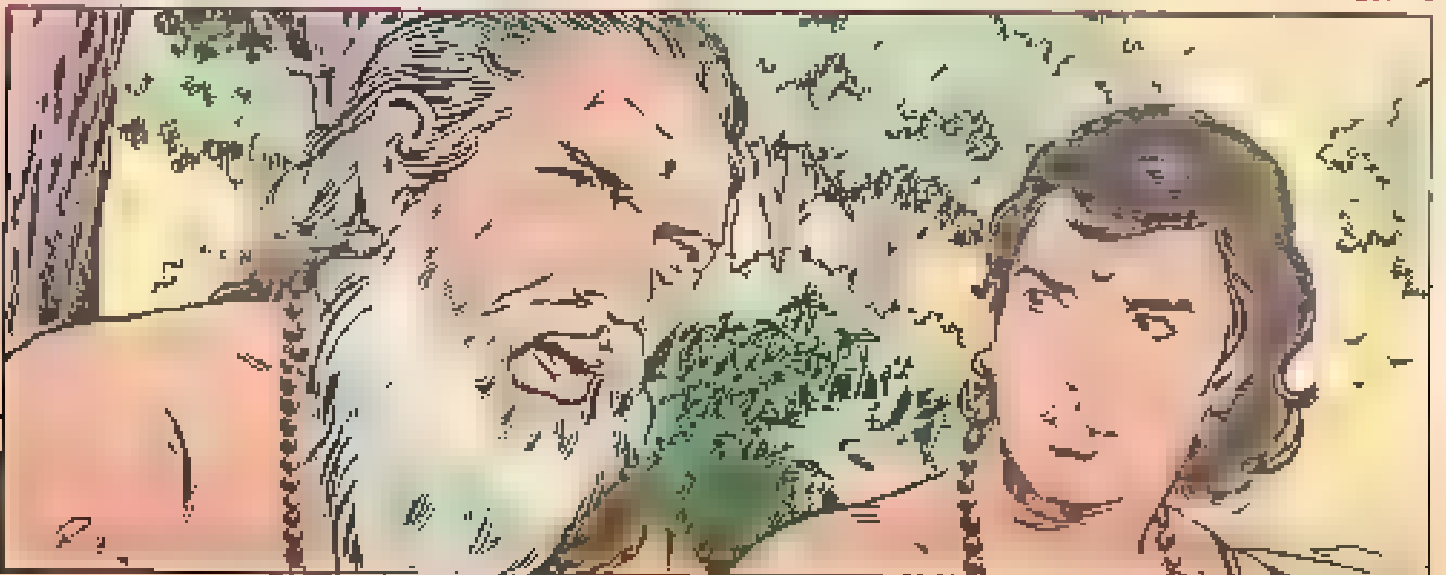
"ಚಂದ್ರಸೇನನು ತನಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ ಇಲ್ಲ ವೆಂದನು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅವನ ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಸಂಖ್ಯ ದೇವಾಲಯಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಸೂರ್ಯಸೇನನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೇವಾಲಯವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸೂರ್ಯಸೇನನೇ ನಿಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಶಿಷ್ಯ" ಎಂದನು ರಾಮದಾಸ.

ಕಮಲಾನಂದನು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಮೌನವಾಗಿದ್ದು, "ನಾನು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಾಗ ಎಂದಿಗೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರ ಪ್ರಸಕ್ತಿ ತೆವವನಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ, ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಅಷ್ಟೇ. ಚಂದ್ರಸೇನ, ಸೂರ್ಯಸೇನ ರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಸೇನನೇ ನನ್ನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ

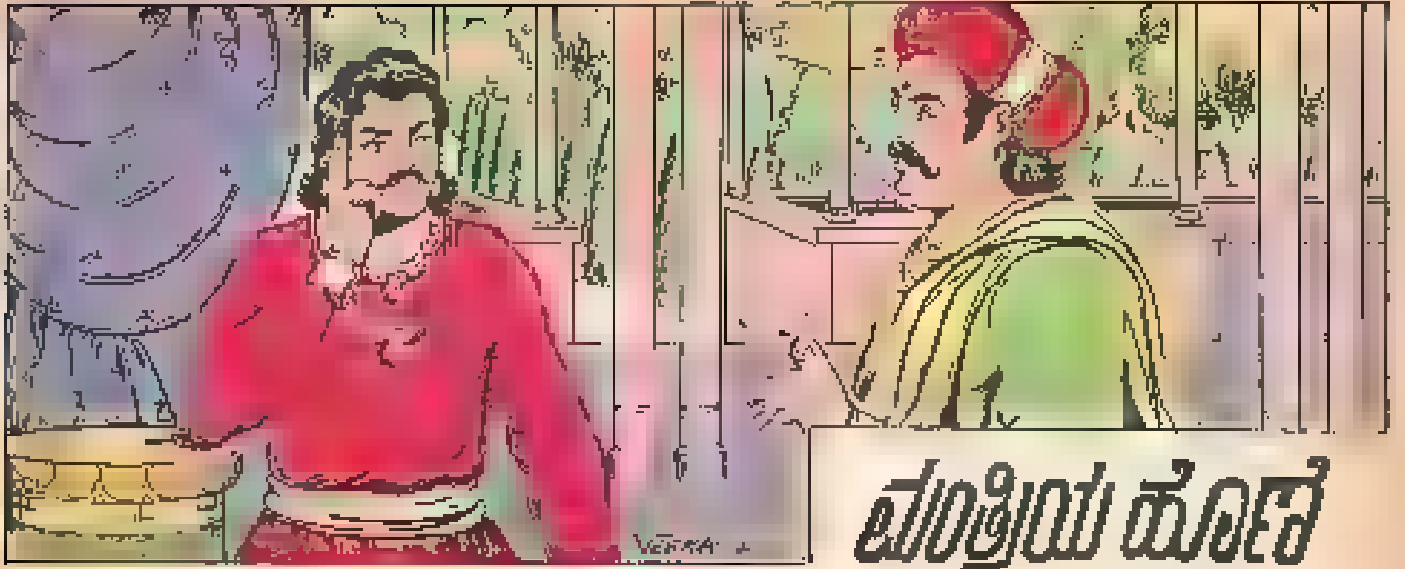
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಂತಲೇ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಭಿನ್ನ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದರು. ಸೂರ್ಯಸೇನನಿಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಆ ನಂಬುಗೆ ಇದೆ. ಒಂದು ದೇಶದ ರಾಜನಾದವನು ಆ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಇಪ್ಪವಾಗು ವಂತೆ ಪರಿಪಾಲಿಸುವುದೇ ಧರ್ಮ. ಅವನು ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಅಧಿಕಾರ ಬಲದಿಂದ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಮಲಿಸಿ ಪಡೆದವನಾದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಂತಹ ರಾಜನು ಪ್ರಜೆಗಳ ವಿರೋಧವನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ವಿರೋಧ ಸೂರ್ಯಸೇನನಿಗೆ ಬರಬಹುದು." ಎಂದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಚಂದ್ರಸೇನನದು ಸರಿಯೋ?" ಎಂದು ರಾಮದಾಸನು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದು. ಅವನು ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿಮತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡುವ ರಾಜ. ಪ್ರಜೆಗಳ ನಂಬುಗೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ, ದಾನಧರ್ಮಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದೇ ಉತ್ತಮ ರಾಜಲಕ್ಷಣ. ಅಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ನೋಡಿಕೊಂಡಾನು. ಅಂತೂ ನನ್ನ ಉತ್ತಮ ಶಿಷ್ಯನು ಅವನೇ" ಎಂದನು ಕಮಲಾನಂದ.

ಮಂತ್ರಿಯ ಹೊಣೆ

ಅನಂದಗಿರಿ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನಾಗಿ ಕುಮಾರವರ್ಮನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪರಿವಾಲನೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅವನ ತಂದೆ ಶತ್ರು ರಾಜರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿವೆ ಕಾರಣ ದಿಂದ ಖಜಾನೆ ಫೋರ್ಡ್ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂಗತಿ ಒಪ್ಪಿದಾಗವಾಗದಂತೆ ಉಪಾಯವಾಗಿ ಖಜಾನೆ ತುಂಬಿಸಬೇಕಾದುದು ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕುಮಾರವರ್ಮನು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಮುಕುಳ ಶರ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು.

ಅದರ ಫಲಿತವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ರಾಜನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಏಕೆಂದರೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ನಂಬುವ ಹಾಗೆ ರಾಜನು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಡಿಸುವುದಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಮುಕುಳಶರ್ಮನು, "ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದರ ಕಾರಣ ಮುಂತಾದುವನ್ನೆಲ್ಲ ನೀವೇ ಸ್ವತಃ ತಿಳಿಯುವಡಿಸಬಾರದು ಪ್ರಭೂ, ಆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೆಲ್ಲ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು ಅವರೇ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದನು.

ಮಂತ್ರಿಯು ಪರಿವಾಲನಾ ದಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬುಗೆಯುಳ್ಳ ರಾಜನು, ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಾದನು.

ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದುವು, ಚಳಿಗಾಲ ಬಂದಿತು. ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ರಾಜನೂ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಊರ ಮನುಷ್ಯರ ಹಾಗೆ ಮೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ನಗರದೊಳಗೆ ಸಂಚಾರ ಹೊರಟರು. ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಣೆ ಉರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲವರು ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಕೂತು ಬಳಿ ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನೂ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ತಾಪೂ ಕುಳಿತರು.

ಬಳಿ ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಮೊತುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನು ಹೊಸತಾಗಿ

ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು, ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮಂದಕನು, "ಅದೇನು ಕೇಳುವಿರಿ ಬಿಡಿ! ನಾವು ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪಸುಲ್ಪವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಈ ಕೊಡಲು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ತೆರಿಗೆಗಳಿಗೆ ಹದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಇಟ್ಟಿದೆ ಹೋಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಉಳಿತಾಯವನ್ನು ಬೆರಗಿನಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ನಮ್ಮ ಗೊಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೆಪಟ್ಟಾ ಅಂದರೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಹೂಂ ಹೂಂ ಎಂದು ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗದೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಪಡುವ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಸ್ವಲ್ಪಮೊತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಕುಳಿತಿದ್ದು, ಆಮೇಲೆ ರಾಜನೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಆಸೀಂದ ಎಂದು ಹೊರಟುಹೋದರು. ರಾಜನೊಂದಿಗೆ "ಕೊಡಬಿಡುವ ಪ್ರಭೂ! ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊಸವರು ನೀಡಿ ಕೊಡುವ ಪ್ರಜೆ

ಗಳ ಕೋಪವು ಮಾತ್ರ ಅವುಗಳನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೂ ಮೇಲೆದೋ ಹೋಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು ವಗುತ್ತು.

ರಾಜನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ, "ಅದೇ ನಾವರೂ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂತೃಪ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುವದೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಈಗ ಮಾಡಬೇಕಾದುದೇನಲ್ಲವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಬೇಕು" ಎಂದನು.

"ತಾವು ಆತುರ ಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಪ್ರಭೂ, ನಾನು ಬೆಕ್ಕ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ, ಈಗ ಮಹಾರಾಜ ಕೊರತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವನ್ನಿಲ್ಲದೂ ಭರ್ತಿಯಾಗಿ ತುಂಬಿದೆ. ನೀವು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿಬಿಡಬಹುದು" ಎಂದನು ಮಂತ್ರಿ, ಮುಕುಳಶರ್ಮ.

ಕುಮಾರಶರ್ಮ ರಾಜನು ಸಂತೋಷದ ಅರಳೊಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, "ಹಾಗೇನು! ಇದನ್ನೇಕೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ? ಹಾಗಾದರೆ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳೆಲ್ಲಾ ರದ್ದುಪಡಿಸಿದಂತೆ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೂ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಕೊಡಲೇ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿಬಿಡಿ. ತಡಮಾಡಬಾರದು" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುಕುಳಶರ್ಮನು ಮಂಗಳವಾಗುತ್ತ, ಪ್ರಭುಗಳೇ, ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಕಾಲ ಈಗಷ್ಟೇ ಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರೇಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಪ್ರಭು" ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದ ಮಂತ್ರಿ, "ಹೌದು ಪ್ರಭು, ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಎಕೆ ಎಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದು, ತಾವೇ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಕೆಲಸ ಬೇಡವೆಂದು ಮಾಡಿಸಿದ ಕೊಡುವ

ಅಂತಹ ಸಮರ್ಥನಿವಾದವೂ, ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದಲೇ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅಮೋಘ ರೂವಾರಿಗಳಿಂದ ಕಾಣುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

"ಅದರೂ ನಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರು ಹೇಗೋ ಮೂಲ ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಕಷ್ಟು ತುಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದನು ರಾಜ.

"ಆದುದರಿಂದಲೇ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಸಂತೃಪ್ತಿಗೆ ನೀವು ತಕ್ಕ ಅವರೇ ಗುರಿಯಾದರು. ರಾಜನು ಒಳ್ಳೆಯವನೆಂಬ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಂದಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ಸ್ವತಃ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯ ವಿಷಯ ಪ್ರಕಟ ಸಿದ್ಧರೇ, ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿದ ಪ್ರಾರಂಭ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂತೃಪ್ತಿ ಒಂದುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು" ಎಂದನು ಮಂತ್ರಿ.

"ನೀವು ಹೇಳಿದುದು ತುಂಬ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಈಗ ಆ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳ ರದ್ದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದರ ಮುಖ್ಯವೇನಿದೆ? ಅದನ್ನೂ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಿಗೇ ಒಪ್ಪಿಸಿದರಾಗದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ರಾಜ.

"ತೆರಿಗೆಗಳ ಕಡ್ಡು ಎಂಬುದು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಶುಭ ವಾರ್ತೆಯಂತಹುದು. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟವಾದರೆನೇ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿನ

ವಿಶ್ವಾಸ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪುನಃ ಕೂಡಾ ಪರಿವಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಮಲುಪಡಿಸುವ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕಿಗೇ ಬಿಡಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹರ್ಷಿತರಂತಹ ನಿರ್ಣಯಗಳಿಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕು. ಈ ಬಗೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಪರಿವಾಲನೆಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ರಾಜ್ಯದ ಹಾಗೂ ರಾಜನ ಹಿತ ಚಿಂತಕನಾದ ಮಂತ್ರಿಯ ಬಾಧ್ಯತೆಯಾದುದರಿಂದಲೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜನಾದವನು ಪ್ರಜೆಗಳ ತೃಪ್ತಿ ಅತ್ಯಂತಿಗನ್ನು ಸರಿಯಾದ ತೂಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವೆವೆಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಂತ್ರಿಯ ಹೊಣೆ" ಎಂದನು ಮಹಾ ಮಂತ್ರಿ ಮುಕುಳಶರ್ಮ.

ಈ ಮಂತ್ರಿಯ ಪ್ರತಿಭೆ, ವಿಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಕುಮಾರ ವರ್ಮ ರಾಜನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಭಿನಂದಿಸಿದನು. ಮರದಿನ ಪ್ರಜೆಗಳ ವರ್ಷಾಧ್ಯಾನಗಳ ನಡುವೆ ತಾನು ಹೊಸದಾಗಿ ವಿಧಿಸಿದ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ರದ್ದು ಪಡಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು.

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸುಗಮವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ಆ ರಾಜ.

ಬೋಕದ ರೀತಿ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಘಾತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸತ್ತನು ಕೌಶಾಂಬಿ ನಗರದ ಕೃಷ್ಣ ರೈವಾಯನನೊಬ್ಬ ಧರ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮನೆತನ ವಲ್ಲ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ್ದನು. ಅವನು ಬೆಳೆದು ಪ್ರಾಯ ಪ್ರಬುದ್ಧನಾದ ಮೇಲೆ ಲೋಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ವೈರಾಗ್ಯ ವನ್ನು ತಾಳಿದನು.

ಅದರಿಂದಾಗಿ ಇರುವ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾನಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಸನ್ಯಾಸದವನು ಹೊಂದು ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು. ಹೊರಟವನು ಸೀದಾ ಹಿಮಾಲಯ ಶರಣ ತಕ್ಕ ಹೋಗಿ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ಗೆಟ್ಟೆಗೆಗಾಸು ಸಿಗದೆಬಿಡಲನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತ ಅನೇಕ ಶರೀರ ಬಾಧೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಆಗಾಗ ಅವನ ತಪಸ್ಸಿನ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಕುಚ್ಛಿತು. ಆದರೂ ಎಟ ಬಿಡದೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಯಾವ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನೂ ಪಡೆಯಲಾಗದೆ ಹೋದನು.

ಅಮೇಲೆ ಬೇಸತ್ತು ತಪಸ್ಸಿನ ಗೊಡವೆ ಬಿಟ್ಟು, ಕೃಷ್ಣರೈವಾಯನನು ಹಿಮಾಲಯವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ,

ಕ್ಷೇತ್ರಾಬನೆಗೆ ತೊಡಗಿದನು. ತಿಂಥಿಯಾ ತ್ರಿ ಮಾಡುತ್ತ ಕಾಶೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬಾಲ್ಯ ಮಿತ್ರನಾದ ಮಹಾಂಡವ್ಯ ಸೆಂಬವನು ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಸಿಕ್ಕಿದನು. ಮಹಾಂಡವ್ಯನು ಕೃಷ್ಣರೈವಾಯನನನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅಂನಿ ಗಾಗಿ ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಪರ್ಣಕುಟೀರ ವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದನು. ಅಂತಹ ಮಿತ್ರನ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಕೃಷ್ಣರೈವಾಯನನು ಆ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನನಾಗಿ ಇರ ತೊಡಗಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಹಾಂಡವ್ಯನ ಕುಮಾರನಾದ ಯಜ್ಞ ದತ್ತನೆಂಬ ಹುಡುಗನು, ಚಂಡನ್ನು ಹಾರಿಸಿ ಅಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಅಡದ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಬೀಸಿ ಹಾರಿಸಿದಾಗ, ಚೆಂಡು ಹಾರಿಹೋಗಿ ಒಂದು ಹಾವಿನ ಹುತ್ತದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿತು.

ಆ ಹುತ್ತದೊಳಗೆ ಹಾವು ಇರುವ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯದೆ ಹುಡುಗ ಯಜ್ಞದತ್ತನು ಚೆಂಡನ್ನು ಎತ್ತಿ,

ಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತದೊಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದನು. ಕೊಡಲೇ ಹಾವು ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಕಡಿಯಿತು. ಕೆಟ್ಟ ದುಯಿಂದ ಕಿಂಡಬಿದ್ದನು ಯಜ್ಞದತ್ತ. ಬೇಗದಲ್ಲೇ ವಿಷವೇರಿ ಯಜ್ಞದತ್ತನಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು.

ತನ್ನ ಕುಮಾರನ ಪುಸ್ತಿತಿ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕವಾದುದನ್ನು ಕೊಂಡಿ ಮೊಂಡವ್ಯನು ಅವನ ಹೊಡತಿಯೂ ತಲ್ಲಣಿಸಿದರು. ಮೂಂಡವ್ಯನು ಕೊಡಲೇ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು. ದೊಪ್ಪ ದುಃಖ ದಿಂದ ಪರ್ಣಕುಟೀರಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನನ ಕಾಲುಗಳ ಮುಂದೆ ಮಲಗಿಸಿದನು. ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಏನಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿದನು ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನ.

“ಅಯ್ಯಾ, ಶುಭೋಧನರೇ ! ನೀವಿರುವ ಪ್ರಾಂತ ದಲ್ಲಿ ಅಗಬಾರದ್ದು ಆಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ತಪದತ್ತಿಯಿಂದ ಇವನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ, ನಮಗೆ ಭತ್ತಭಕ್ಷಿ ನೀಡಬೇಕು” ಎಂದು ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕೊಂಡರು. ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಹೇಳಿ “ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಂಬಿರುವೆವು” ಎಂದರು.

ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. “ನೀವು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ವರ್ಷಗಮಿ ಗಟ್ಟಲೆ ಕಾಲ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಗೂ ನಿಜವೇ ಆದರೂ, ಆ ತಪಸ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಿದ್ಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆ ಪಕ್ಷ ನನಗೆ ಮದ್ದು ಮೂಲಿಕೆಗಳ ವಿಷಯವೂ ತಿಳಿಯದು. ಇಂಥ ನಿರೂಪಯೋಗಿಯಾದ ನಾನು ನಮಗೆ ಏನು ತಾನೇ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ? ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಹೇಗೆತಾನೇ ಬದುಕಿಸಿ ?” ಎಂದನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ.

‘ನಮಗೆ ತಪಸ್ಸು ಸಿದ್ಧಿಸದೆ ಹೋದರೂ ಅಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವು ಸ್ವಲ್ಪವುಳ್ಳ ಗಾದರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗದು. ನೀವು ಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ನ್ನಾವಿಗ’ ದೇವರ

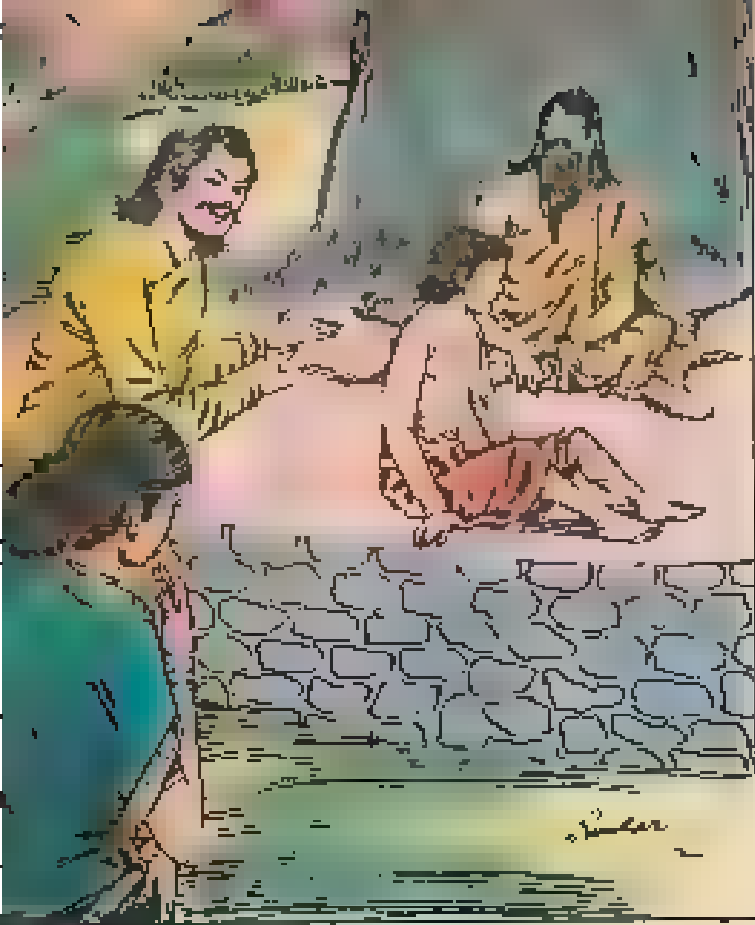

ದಯದಿಂದ ಮಡುಗೆ ವಿಂಡಿತಾ ಬದುಕುತ್ತಾನೆ” ಎಂದನು ಮೂಂಡವ್ಯ.

ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನನು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಹೇಳುತ್ತ ಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದನು.

“ಸತ್ತಾಹಂ ವಿವಾಹು ಪ್ರಸನ್ನ ಚಿತ್ತೋ
ಪುಂಜ್ಞತ್ತಿಕೋ ಚಿಚರಂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂ
ಅಧಾವರಂ ಯಂ ಚವಿತರಂ ಮಮಯಿದಂ
ಮನ್ಯಾಽನಿ ಸಂತ್ಪಾಪ ಸಮಾಧಿಕಾಽನಿ
ಅಶಾವುಕೋ ವಾ ಹಿ ಅಹಂ ಚರಾಮಿ
ಏ ತೇನ ಸಚ್ಛೇನ ಸುಪತ್ತಿ ಪೋತು
ಹತಂ ವಿಸಂ ಜೀವತು ಯಂಜ್ಞದತ್ತೋ”

ಅಂದರೆ “ನಾನು ಪುಣ್ಯದ ಬಯಕೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಒಂದು ವಾರ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೆ ಆದಲಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಭಾವ ತಾಳಿ ನಾನು ಜವತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ ತಪಶ್ಚರ್ಯೆ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯ ವಿಶಾಗ್ರತೆ

ಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾಡಿದ ಈ ಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣದ ಫಲಿತವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ, ವಿಷವು ಹೋಗಲಿ, ಯಜ್ಞದತ್ತನು ಜೀವಂತನಾಗಲಿ" ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಕೂಡಲೇ ಹುಡುಗನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷ ಹೊರಗೆ ಹರಿದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಇಂಗಿಹೋಯಿತು. ಅವನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಂದಿರನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ನೋಡಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ "ಅಮ್ಮಾ" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪು ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.

"ನೋಡಿದಿರಷ್ಟೇ? ವಿಷ ಪೂರಾ ಇಳಿಸಲು ಸ್ನಿಂದಾಗಲಿಷ್ಟು. ಮೂಂಡವ್ವಾ, ನೀನು ಕೂಡಾ ನನ್ನ ಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣವೊಂದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿಕೊಡು. ಫಲಿತ ಸಿದ್ಧವರೂ ಸಿಗುವುದು. ಏನೆಂದರೆ ಸತ್ಯದ ಶಕ್ತಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡದು." ಎಂದು ಕೃಷ್ಣದತ್ತನಾಯಕನು ಹೇಳಿದನು.

ಮೂಂಡವ್ವನು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಈ ಕೆಳಗೆ ಸಂತೆ ಹೇಳುತ್ತ ಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದನು -

"ಯಜ್ಞಾ ದಾನಂ ನ ಅಭಿನಂದಿ ಕದಾಪಿ
ದಿರವಾನಾಹಂ ಅತಿಥಿಂ ವಾ ಸುಖಲೇ
ನ ಚಾಪಿ ಮೇ ಅಪ್ಪಿಯಂ ಅಲೇಚುಂ
ಒಹುಸ್ಸುತಾ ಸಮಣಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಚ
ಅಶಾಮಕೋ ವಾ ಹಿ ಅಹಂ ದದಾಮಿ
ವಿ ತೇನ ಸಚ್ಚೇನ ಸುವತ್ತಿ ಹೋತು
ಹತಂ ಎಸಂ ಜೀವತು ಯಂಜ್ಞದತ್ತೋ"

ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, "ನಾನು ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸುವುದು ಒಬ್ಬರೇ ಅದರೂ ಅದು ಇಷ್ಟದಿಂದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಶ್ರಮಣರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಅತಿಥ್ಯವು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದ್ದೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ದಾನಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೇನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಒಗೆಯೆ ಮೋಸವೆಂದು ನನಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಮಾಡುವ ಈ ಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣದ ಫಲಿತವಾಗಿ ವಿಷವಿಳಿದು ಯಜ್ಞದತ್ತನು ಒದುಕೆ ಏಳಬೇಕು."

ಮೂಂಡವ್ವನು ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಯಜ್ಞದತ್ತನ ಮೈನಿಂದ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷವು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೆಲಕ್ಕೆಳೆದು ಇಂಗಿತು. ಹುಡುಗನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು. ಅವರ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಮತ್ತೆ ನರಳಿದನು.

ಆಗ ಮೂಂಡವ್ವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೋಡಿ, "ನೀನು ಕೂಡಾ ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿ ಯಾವ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಬಿಡು. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನ ಪೂರ್ತಿ ವಿಷವಿಳಿದು ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು" ಎಂದನು.

"ನಾನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸತ್ಯವೊಂದು ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಇದಿಲಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಲಿ?" ಎಂದಳು ಮೂಂಡವ್ವನ ಹೆಂಡತಿ.

"ಹುಟ್ಟುಳಿ! ಲವು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇದೆ. ಈ ಸುಂದರ ಪದವಿ? ಇದು ಮಗನು ಒಮ್ಮೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ನಮಗೇನು ಬೇಕಾಗಿದೆ? ಮನಸ್ಸು ತೆರೆದು ಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುವುದು" ಎಂದು ಮುಂಡವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಭೇದವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ಅವಳು ಮಗನು ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿ ಈ ಕೇಳಿದ ವಿಧವಾಗಿ ತನ್ನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದಳು:

"ಅಸೋ ವಿಸೋ ತಾತ ಪುಷ್ಪಾತ ಕೇವಲ
ಯೇಕಂ ಅದಿಷ್ಟ ಪತನ ಇದಿಷ್ಟ
ಶ್ರುತಿ ಚ ಮೇ ಅಪ್ಪಿಯತಾಯು ಅಜ್ಜ
ಕುತರ ಚ ತೇ ನಕ್ಷಿ ಕೋಚಿ ವಿಶೇಷೋ
ವಿಶೇಷ ಸಚ್ಚೇನ ಸುಪತ್ನಿ ಯೋಗಂ
ಪತಂ ವಿಸು ಬೇವು ಯಂಜ್ಞದತ್ತೋ"

ಇದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, "ಈ ದಿನ ಆ ಪುಷ್ಪವಸ್ತಿ
ವಿಷ್ಣು ಕಡಿದ ಸಮಾಧಾನ ನೋಡಿದರೆ ನಾನು
ಎಷ್ಟು ಅಪಹರಣ, ವಿಷ್ಣು ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ
ದರೂ ಅಷ್ಟೇ ಅಸತ್ಯ, ನಾನೇ ಈ ಇಂದ್ರನ

ಪ್ರಹಾರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಮಾಡಿದ ಈ
ಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣವು ಭಕ್ತಿಯಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಇಂದ್ರನ
ಯಜ್ಞದತ್ತವು ಬರುತ್ತದೆ!"

ಅವಳು ಸತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ
ಯಜ್ಞದತ್ತವು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅವಳು ಮಗನು
ಮಾಡಿ ಕೊಡಿದ, ನೋಡಿದ ಇಂದ್ರನಿಂದ
ಅವಳು ಮಗನಿಂದಲೇ ಅದಕ್ಕೊಡಗಿನ

ಮುಂಡವನು ಕೇಳಿದ ಕೇಳಿದ ಕೇಳಿದ
ಕೇಳಿದ, "ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಉತ್ತಮವಾದವರ
ತಮ್ಮ ಪುಷ್ಪವಸ್ತಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕೊಡಿದ, ಆ ಕೆಲಸ
ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಡೆಯಿತು. ಇಂದ್ರನಿಂದಲೇ
ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದವನು "ಒಂದೇ ಕೆಲಸ
ಅದಕ್ಕಿದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಸನ್ಮಾನ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ
ಮಾಡಿದ ಮಗನು, ಮತ್ತೆ ಸನ್ಮಾನವೇನೋ
ಕಾಲಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನೇನೋ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
ಮುಂಡವನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವನಿಂದಲೇ ತನ್ನ

ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ, ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತಪಸ್ವಿಯಾಗಿಯೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟೆನು. ಮತ್ತೆ ನಾನು ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥ್ಯ ಕೊಡುವಿರಾಷ್ಟ ? ಅದೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ದೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರಣವೇನಿದೆ ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನನ್ನ ಅಜ್ಜನೂ ತಂದೆಯೂ ಜಗತ್ತಿನಿದ್ದರಾದ ದಾನಗುಣದವರು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಕೂಡಾ ಅವರ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರ ಹಸುರಿಗೆ ಕಳಂಕ ತಂದ ನೆಂದು ಜನರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಾನ ಭರ್ಮಾ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೆಂಡತಿಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, "ಚಿಕ್ಕತನದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದವಳು. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿದವಳು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮಾಭಿಮಾನಗಳೇನೂ ಇನ್ನಿಲ್ಲದೆ ಹೋಮದ ರಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವಿತವೆಲ್ಲಾ ಅಸಹ್ಯವೇ ಆಗಿವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡೆ ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ: "ನಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯಾದವಳು ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡ ಬೇಕಾದವೇ ವಿಧಿ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವಿತದ ಅಸಹ್ಯವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನು. ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ದಿಟ್ಟ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನನ್ನ ಸೇರಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ಬೋಕವು ನನ್ನನ್ನು ಕುಲಿಬಿ ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸು ತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮಗನ ಕ್ಷೇಮದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲೇ ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಯಲಿ ಮಾಡಿದೆನು" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಳು.

"ಒಳ್ಳೆಯದು. ನಿಜ ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯ ಬಂದು ವರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಬಂದಿರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇಮ್ಮು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಹೀಗೆಯೇ ಅಂದುಕೋ ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನು. ಪ್ರಮಾಣ ಕೊಡಾ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸತ್ಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಂತ ಪಡಬೇಡ" ಎಂದನು ಮಾಂಡವ್ಯ.

"ನಾನು ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇಷ್ಟ ಪಟ್ಟೇ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲಿದೆ. ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಬೇಡ. ನಾನೂ ಕೂಡಾ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ಜೀವಿತವನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೃಷ್ಣದ್ವೈವಾಹನನು, ಮಾಂಡವ್ಯ ರಿಂದ ಅವನ ಪಡೆವಂತೊಂದು ತಪ್ಪಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

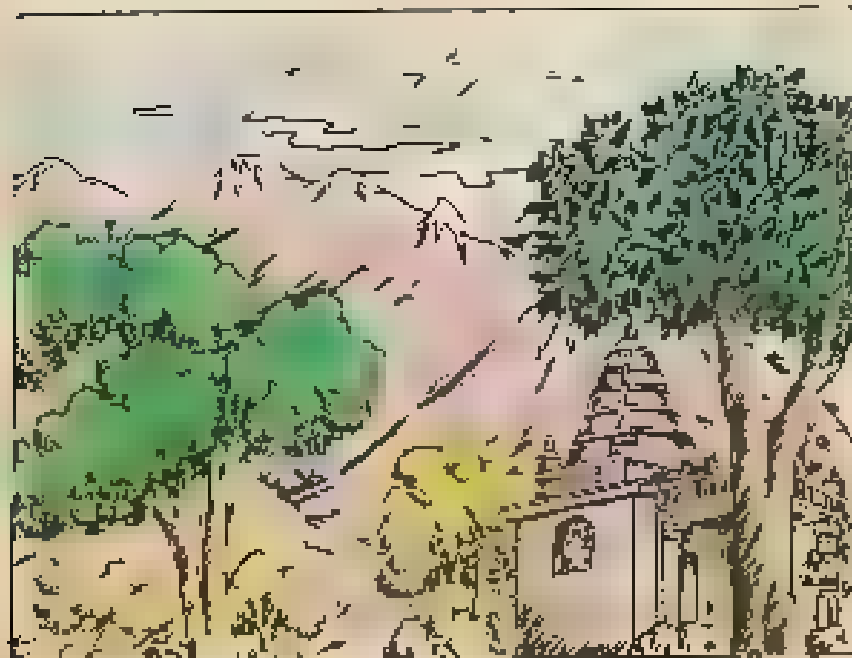

ನಮ್ಮ ನದಿಗಳು :

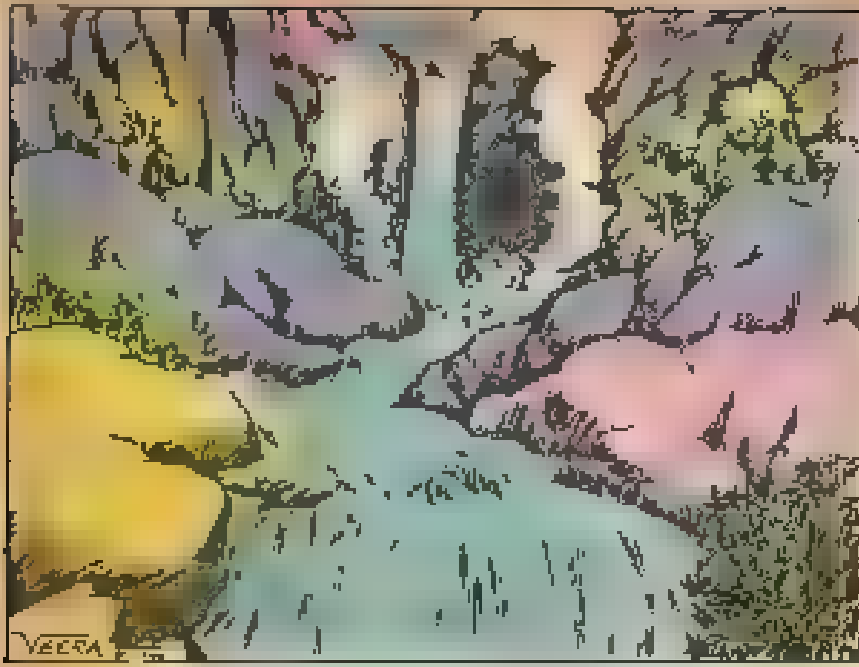
ಯಮುನೆ

ಮಹಾಕವಿ ಕಾಳಿದಾಸನು 'ದೇವತಾತ್ಮ' ನೆಂದೂ, 'ಪರ್ವತಾತ್ಮಾ' ನೆಂದೂ ಅಭಿವರ್ಣಿಸಿದ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತ ಶಿಖರಗಳಿಂದಲೇ ಅನೇಕ ವಾದ ನಮ್ಮ ಜೀವ ನದಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಹರು ನದಿಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಹಜವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಿಸಿದ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಮರೆತುಹೋದರು.

ಕುಡುಹದೊಳಗೆ ಯಮುನಾಸ್ವದಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಾಜರು, ಸೂರ್ಯನಿಗೂ ಸಂಧ್ಯಾಬಿಂಬಿಗೂ ಜನ್ಮಿಸಿದ ಕುಮಾರಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಯಮುನು ಅವಳ ಸಹೋದರನನ್ನು ಪ್ರವರಿಂದ ಅವಳಿಗೂ ಅದೇ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು, ಭೂತಲದ ಮೇಲೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗ ಪಡೆದೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕೆರಗಿ ನದಿ ರೂಪವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾಳೆ !

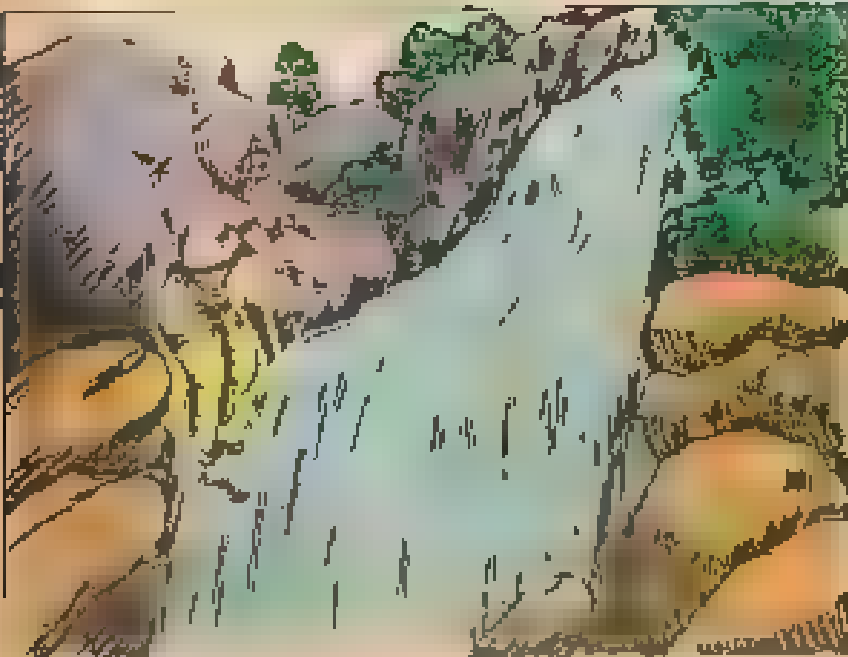

ಕಾಳಿದ ಪವನಿತದ ಪದಕಲದಲ್ಲಿ ಹಿಮಾಲಯ ಗಳ ಮೇಲೆ ಯಮುನೋತ್ತಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಮುನೆ ನಮಗೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ನಮೋಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದ ಎಂಟು ಸೂರು ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಯಮುನೋತ್ತಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಆ ಪವಿತ್ರ ವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಮುನಾಬೇಳಿಯು ಅಲಯವೂ ಇದೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಯಮುನೆಯ ಪ್ರವಾಹವು ಸುಳಿ ಗುಂಡಿಗಳಿಂದ ಹುಣಾ ಅದ್ಭುತವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಲು ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಸಾಹಸವಾರದು. ಜಲಪಾತದ್ದರಿ ಸಾವಿರ ಸಿಂಹ ಗಳ ಗರ್ಜನೆಯ ತಾಗ ಭಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸು ವಂತಹುದು. ಜಲಪಾತದಿಂದ ಏಳುವ ನೀರಿನ ತುಂತುಡುಗಳು ಹೊಗೆಗಳ ಮೋಡಗಳಾಗಿ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಕೃಷ್ಣನ ಸಹೋದರನಾದ ಬಿಲ ರಾಮನು ಚಿಟ್ಟಿಗಳ ಮೇಲೆ ತಿರುಗುತ್ತ, ಯಮುನಾ ನದಿಯ ಜಲಪಾತವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡನು. ಜಲಪಾತದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ನದಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಹಸ್ತದ ಬದುವಾಕೆ ಕರೆದನು.

ಬಿಲರಾಮನ ಕರೆಯನ್ನು ಯಮುನೆ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಲಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವಂತೆ ಆಡ್ಲೆ ಮಾಡಿದನು, ಅದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಎಲ್ಲದೆ ನೋಡಲಾತು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಜಲ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಹಾರಿದನು. ಪ್ರವಾಹವು ಅವನನ್ನು ದೂರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಲು ನೋಡಿತು. ಬಿಲ ರಾಮನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತು.

ಅವನು ಬದಲೆ ಮೇಲೆ ಬಂದು ತನ್ನ ನೆಗಳನ್ನು
ಯಮುನಾ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಚುಕ್ಕೆ. ಗುಡ್ಡಗಳ
ನಡುವೆ, ಕಣಿವೆಗಳ ಎಡೆಯಿಂದ, ಮೈದಾನಗಳ
ಮೇಲೆ, ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಇಷ್ಟ ಬಂದ ಹಾಗೆ
ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.
ಯಮುನಾ ಅವನ ನೆಗಳಿಂದ ಒಳ ಹಿಡಿದು ಸಾಗದೆ
ಗತ್ತಂತರವಿಲ್ಲದಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಯಮುನೆಯ ಆತ್ಮ ಸ್ವೀಕೃತಿವನ್ನು
ಧರಿಸಿ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ಉಗ್ರನಾದ
ಬಲರಾವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಬಲರಾವನು
ಶಾಂತನಾಗಿ, ಯಮುನೆಯನ್ನು ಆಪ್ತಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು
ಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಅನುಭವದಿಂದ ಯಮುನ
ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸಲು ತೊಡಗಿದಳು.

ವುಕೂಲದ ನೆಗಳೆಗಳಿಂದ ಹಸ್ತಿಪ್ರಾಪ್ತರ, ಇಂದ್ರ
ವ್ರತ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಯಮುನಾನದಿ ಪ್ರವಹಿಸ
ತೊಡಗಿತು. ಕಾಲಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಾದ
ಈ ಎರಡು ನೆಗಳೆಗಳ ಪರಿಸರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಈ
ದಿನಗಳ ಹೊಸದಿಲ್ಲಿ ಎರಳುಬ್ಬರ ಚಾರಿತ್ರವಾಗಿ
ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಕುಪ್ಪುಕೋಟೆಯ ಸಮಾಪ
ದಲ್ಲಿಯೇ ಯಮುನಾ ನದಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತದೆ.

[illegible]

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the situation and the goals that need to be achieved.

1. The first of these is the fact that the
 2. of the system is not a simple one. It is
 3. of the system is not a simple one. It is
 4. of the system is not a simple one. It is
 5. of the system is not a simple one. It is
 6. of the system is not a simple one. It is
 7. of the system is not a simple one. It is
 8. of the system is not a simple one. It is
 9. of the system is not a simple one. It is
 10. of the system is not a simple one. It is

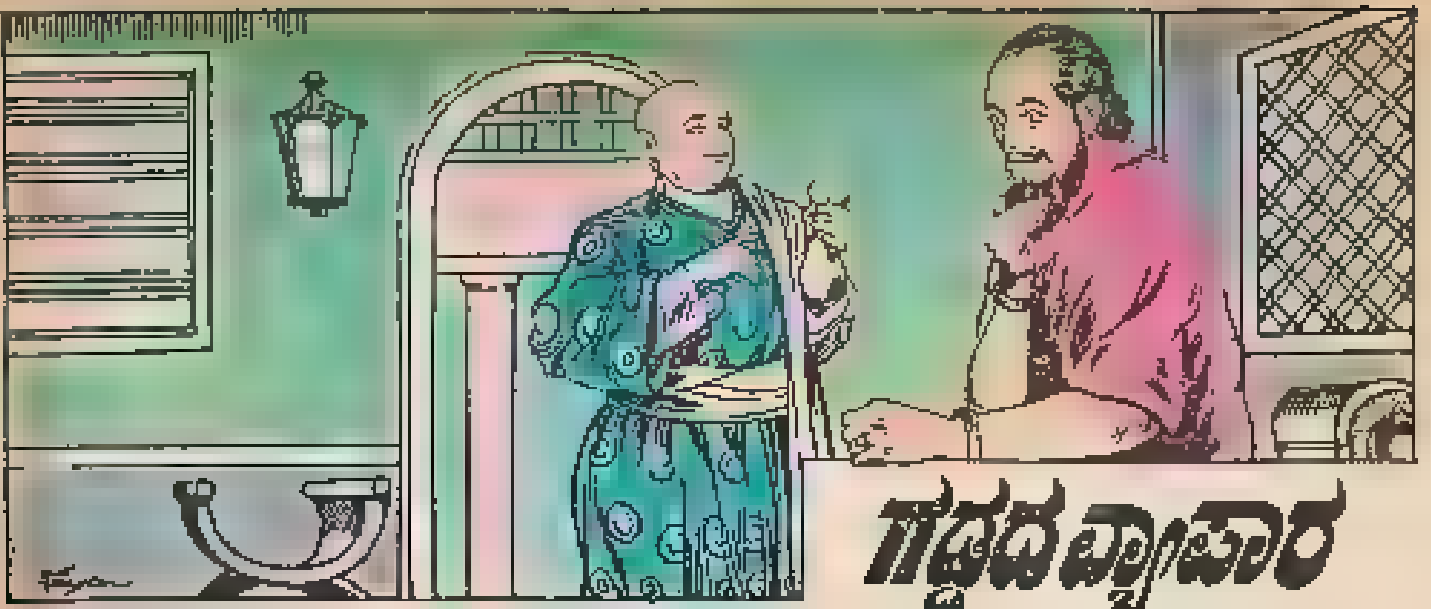
ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿತು

ಮುಖ್ಯ-ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗಲೂ ಇನ್ನೂ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಆರೋಪಗಳ
ಆಧಾರ ಮೇಲೆ ಕೇಳುವಾಗಲೂ ಇನ್ನೂ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ
ಈಗಲೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

[illegible][illegible][illegible]

ಇದ್ದರೂ ಸ್ವತಃನಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು.

[illegible][illegible]

ಗಡ್ಡದವ್ಯಾಪಾರ

ಓಲಿದು ದಿನ ಆ ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಹೇಗೋ ಕೂದಲಿನ ಮಾತು ಬಂತು. ಮೊದಲನೆಯವನು, "ಮಿತ್ರಾ, ಇಷ್ಟು ದಿನ ನಿನ್ನ ಮುಖ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆವ್ವೆ? ನಿನ್ನ ಇದಿರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ದೃಷ್ಟಿ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ಹೇಳಬಾರದು ನೋಡು. ನಿಜಕ್ಕೂ ನಿನ್ನ ಗಡ್ಡದ ಕೂದಲು ನೋಡುವವನಿಗೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಎಷ್ಟೋ ಜನರ ಗಡ್ಡವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನಾದರೂ ನಿನ್ನ ಗಡ್ಡದಷ್ಟು ಶೋಭಿಸುವ ಮುಖ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಾ ಅಂದರೆ ನಂಬು. ಸುಮ್ಮನೆ ಮುಖಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವೆ ನೆಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎರಡನೆಯವನು ಉಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, "ಹೌದು ಮಿತ್ರಾ, ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನನಗೂ ಅಷ್ಟರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ನನ್ನ ಈ ಗಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಕೂಡಾ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಏನೋ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧರಾದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತಾ? ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಸರಿಮಾಡ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ"

ಎಂದು ತನ್ನ ಗಡ್ಡದ ಕೂದಲಿನಡೆಗೆ ಬಲಗೈಯ ಬಿಂದು ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ತೂರಿಸಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬಾಚಿಕೊಂಡನು. ಎನೋ ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಗೋಣಾಡಿಸುತ್ತ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೊದಲನೆಯವನು ಆತುರದಿಂದ "ಯಾರಿಗೂ ಮಾತು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವವ್ವೆ? ಮಾರುವುದಾದರೆ ಹೇಳು. ನಾನೇ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಬೆಲೆ ಹೇಳು. ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆಯಾಗುತ್ತೆ? ನೋಡುವಾ" ಎಂದನು.

ಅಲೆಯವನಾದ ಎರಡನೆಯವನಿಗೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರವೊಂದೂ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಎದ್ದುಕೊಂಡಿತು. ಎತ್ತಿದ ಬಾಯಿಯೇ, "ಶಾಗಾದರೆ ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಲಾರೆ, ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮೊಹರಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು" ಎಂದನು.

"ಸರಿ, ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಮಿತ್ರನೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಯೆ?" ಎಂದು ಮೊದಲನೆಯವನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿರುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ಎಣಿಸಿ, "ಈಗ ಮಂಗಳವಾಗಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊ" ಎಂದು ಅವನ ಮುಂದಿಟ್ಟನು. ಐನೂರು ಮೊಹರಿಗಳು ಇದ್ದುವು.

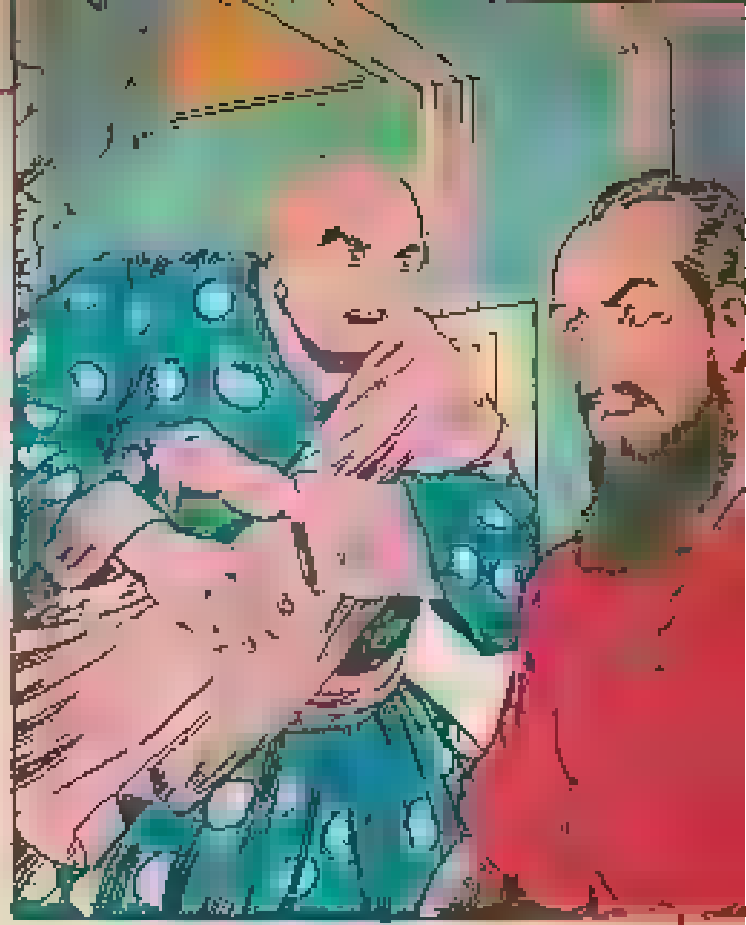
"ಆದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪರತ್ತು ಮಿತ್ರಾ, ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನಿನ್ನ ಗಡ್ಡವು ನನ್ನದಾಗಿವೆ. ಉಳಿದ ಪೂರ್ವಿ ಹಣವನ್ನೂ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಏನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಆದನ್ನು ನೀನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಈ ಗಡ್ಡ ನಿನ್ನ ಹೊಕ್ಕುಳನ್ನು ದಾಟುವವರೆಗೆ ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿರವೆ ಬೆಳೆಯಲಿ. ಎಂದಿನಂತೆ ತೈಲ ಸವರಿಕೊಂಡು ಬಾ. ಆ ಖರ್ಚು ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಒರದಿದು. ಹೇಗೂ ಮಾರುವಂಥಾದ್ದಾಯಿತೆಂದು ಉವಾಸಿನ ವನಡಬೇಡ ತಿಳಿಯಿತಷ್ಟೆ ?" ಎಂದನು.

"ಅದಕ್ಕೇನು ಬಿಡಯ್ಯ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎರಡನೆಯವನು ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಅಪ್ಪಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನಾಗದೆ ಈ ವ್ಯಾಪಾರವು ರುಜುವಾಗುವಂತೆ ಒಪ್ಪಂದದ ಪತ್ರ ಬರೆಸಿಕೊಂಡದ್ದೂ ಆಯಿತು.

ಮೊದಲನೆಯವನು ಎರಡನೆಯವನೊಂದಿಗೆ ಪುನಃ, "ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಮಿತ್ರಾ, ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಆ ಗಡ್ಡವನ್ನು ನೋಡಿ ಯಶಸ್ವರೂ ಆಹಾ ಬೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡಿದರೆ ನೀನು ಅವರೊಂದಿಗೆ, ಈ ಗಡ್ಡ ನಿನ್ನದಲ್ಲವೆಂದು ಇಂಥವನದೆಂದು ನಿರ್ದೋಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಿಡು. ಇದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡವರಿಗಾಗಿಯೇ ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳು. ನಿನ್ನ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಂದಾಗುವ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪರವಾಗಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಮರುದಿನದಿಂದ ಹೊತ್ತಲ್ಲದೆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವನು ಎರಡನೆಯವನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

"ನಿನು ಮಿತ್ರಾ, ಹೀಗೆ ಬಂದೆಯಲ್ಲಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ "ಏನಿಲ್ಲ" ಎನ್ನುವ ಗಡ್ಡ ಮೆಗಿದೆಯೋ

ನೋಡಿ ಮೋಗೋಗವೆಂದು ಬಂದೆ, ಅಷ್ಟೇ" ಎನ್ನುವನು ಮೊದಲನೆಯವನು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಹಾಗೆ ಬಂದ ಮೊದಲನೆಯವನು, ಎರಡನೆಯವನ ಗಡ್ಡವನ್ನು ತಡವಿ ನೋಡಿ, "ಇದೇನಯ್ಯ, ಇಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ" ಎಂದಾಗಲೆ ಮೊಳೆಯಬೇಕಾಗಿರುವ ನ್ನು ಗಡ್ಡದ ಕೂದಲು ಹೀಗೆ ಒಗ್ಗಲಾಗಿದೆ ! ಮೊದಲು ನಿನ್ನದಾಗಿರ್ದಾಗ ಎಷ್ಟು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಪೊದಿಸುತ್ತ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿ ! ಈಗ ಅನ್ಯಸದಂದಾದ ಕೊಡಲೇ ಅಬಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದೇ ? ಇದರ ಪೋಷಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಖರ್ಚು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದರೂ, ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದುಂಟೆ ? ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ನ್ಯಾಯ ನೀತಿ ನೋಡಬೇಡವೇನು ? ನಾಗರೀಕತೆ ಬೇಡವು ?" ಎಂದನು ಕೋಪದಿಂದ.

ಹೀಗೆ ಆಗಾಗ ಬಂದು ಅವನು ಮಿತ್ರನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿ ಅವಮಾನಕರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು

ಎರಡನೆಯವನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿತು. "ಮಿತ್ರನಾಗಿರ್ದು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದುಂಟೆ? ಉಳಿದ ಹಣ ತಂದು ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಗಡ್ಡೆ ಒಯ್ಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಅನವಶ್ಯಕ ಮಾತು ಬೇಡ!" ಎಂದು ಜರಬಾದಿದನು.

ಕಡೆಗೆ "ನನ್ನ ಗಡ್ಡೆ ನನ್ನ ಮುಖದಲ್ಲೇ ಇರಲಿ. ಮಾರುವೆನೆಂದದ್ದೇ ತಪ್ಪಾಯಿತು. ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಮುಂಗಡ ಹಣ ಐದೂರು ಮೊಹರಿ ಇಂದೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಇದು ನಿನ್ನ ಹೊಕ್ಕಳು ದಾಟುವವರೆಗೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದು ಹೇಳಿದ ಕರಾರು ಮಾತನ್ನು ತಪ್ಪಿದಂತೆ" ಎಂದನು ಮೊದಲನೆಯವನು ಖಂಡಿತ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ.

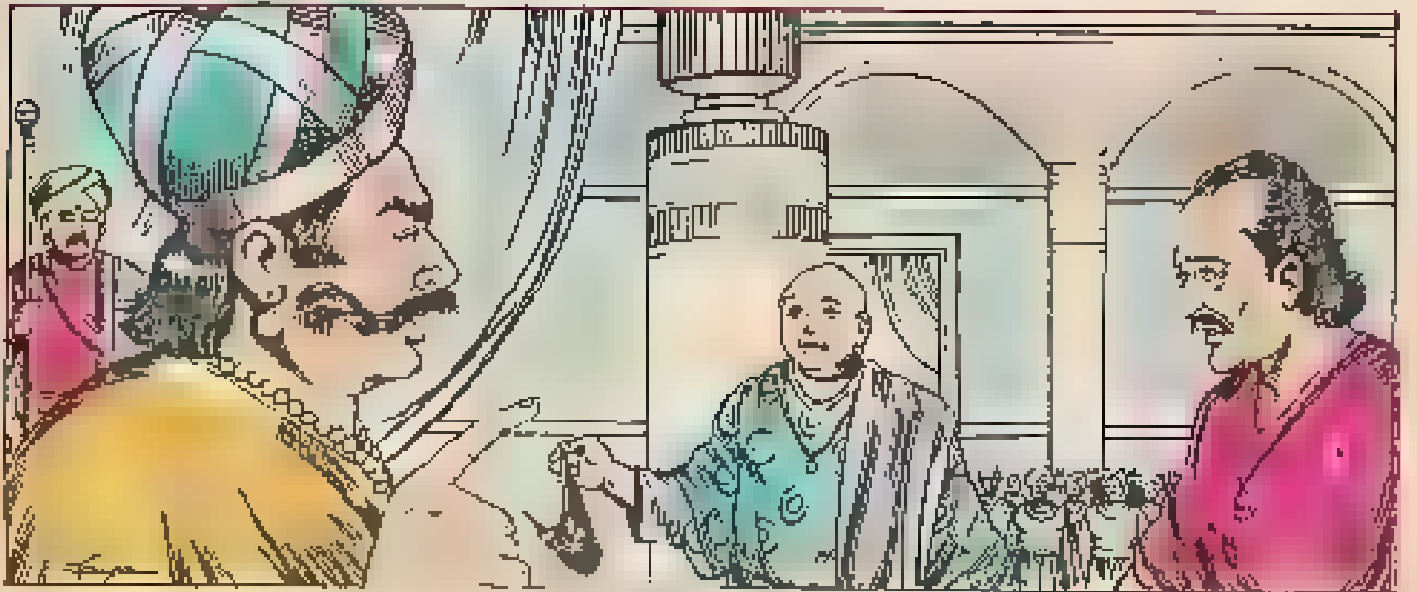
ದಿನಾ ಮೊದಲನೆಯವನು ಒಂದು ತನ್ನ ಗಡ್ಡೆದ ಕೂದಲನ್ನು ಎಳೆದು ಎಳೆದು ಹೀಡಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಎರಡನೆಯವನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾಮರ ಪರಹ ಕೊಡುವೆ ನೆಂದೂ ತನ್ನ ಗಡ್ಡೆದ ತಂತಿಗೆ ಬರಬೇಡವೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು.

ಅದರೂ ಮೊದಲನೆಯವನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದಿನ ಹೋದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬರಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಆಶೆ.

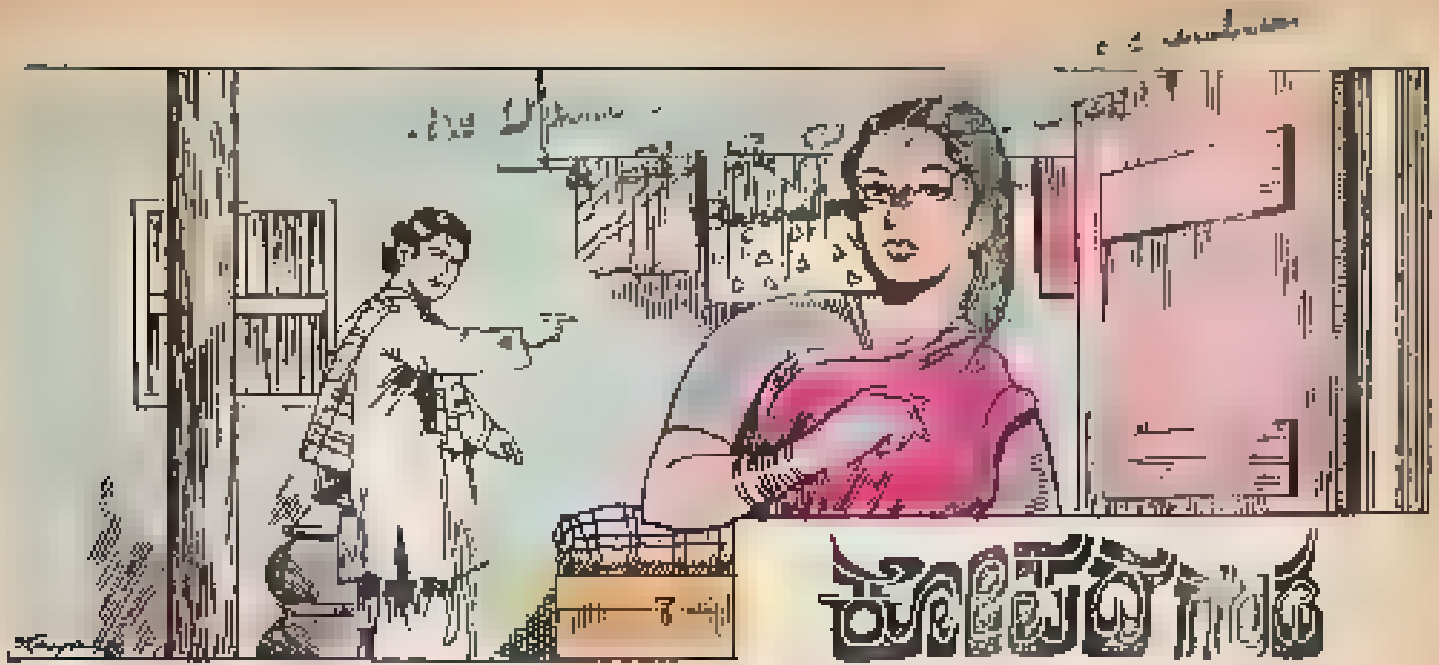
ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೊದಲನೆಯವನು ತಾನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ ಗಡ್ಡೆ ಹೇಗಿದೆಯೋ ನೋಡಲು ಬಂದನು. ಆಗ ಎರಡನೆಯವನು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆ ಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಮೊದಲನೆಯವನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಅವನ ಗಡ್ಡೆವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎಳೆದದ್ದೇ ತಡ, ಇಡೀ ಗಡ್ಡೆ ಪೂರ್ತಿ ಅವನ ಕೈಗೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ಎರಡನೆಯವನು ತಟಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು, "ಹಾ!" ಎಂದು ಕೂಗಿದನು. ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಮೋಸ ಪಡಿಸಿದನೆಂದು ಮೊದಲನೆಯವನು, ಪ್ಯಾವಾರದ ಒಪ್ಪಂದ ಪತ್ರದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯವನ ಮೇಲೆ ಫರ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿದನು.

ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿ, "ಹಣದ ಆಶೆಯು ಎರಡನೆಯವನು. ತಮಾಶೆಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಅಭವೆಂದುಕೊಂಡರೆ, ಮೊದಲನೆಯವನು ಅವನಿ ಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಶೆಯಿಂದ ಪೀಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಪೀಡೆ ಯನ್ನು ತಾಳದೆ ಎರಡನೆಯವನು ಕೃತ್ರಿಮ ಗಡ್ಡೆ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎರಡನೆ ಯವನ ಕೃತ್ರಿಮ ಗಡ್ಡೆವೇ ಮಂಗಳದ ಬೆಲೆಗೆ ಸರಿ ಯಾಯಿತೆಂದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನೇ ಒಯ್ಯತಕ್ಕದ್ದು. ಬೇರೆ ಎನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಅವನ ಅತ್ಯಾಜ್ಞೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತು" ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಹೇಳಿದನು.

ಕೋಪವು ಗಾಂಧಿ

ಹಿಂದೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಲಭದ್ರ, ನೆಂಬೊಬ್ಬ ರೈತನಿದ್ದನು ಅವನು ಉದಾಸೀನ ವೇನಿಸ್ತಿದ ಚುರುಕು ಮುಖವನ್ನಾಗಿದ್ದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೌಸ ಮಾಡುವನು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕೋಪವು ಬಹಳ ಚಾಸ್ತಿ. ಕೋಪ ಬಂದಾಗ ಅವನ ಅಲೋಚನೆ ಕುಂದಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಶಾಂತೆಗೆ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಹನೆ ಹೆಚ್ಚು. ಗಂಡನ ಕೋಪಪಾಪಗಳನ್ನು ಶಾಂತತೆಯಿಂದಲೇ ಸಹಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವಳು.

ಒಂಕಹ ಸಹನೆಗಾದರೂ ಒಂದು ಎಲ್ಲೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಅವಳು ಗಂಡನ ಕೋಪ ಪನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದೆ ಇದ್ದಿರು ತಿರುಗಿ, "ಸುಮ್ಮ ಸುಮ್ಮನೆ ಏಕೆ ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಬಯ್ಯಿರಿ? ನಿಮಗೆ ಸಾನೇಸು ಕಡಿಯೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ? ಅಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬಿಡು ಅನ್ನಿ, ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಚಾಕರೀನ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೂ ನನ್ನ ಬದುಕು ಹಾಯಾಗಿ ಕಳೆದೀತು! ಸಾಕಾಯಿತು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ!" ಎಂದಳು.

ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಬಲಭದ್ರನ ಕೋಪವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. "ಹಾಗಾದರೆ ಈ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಈ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬಿಡು. ಹಾಯಾಗಿ ಬದುಕು! ನಡೆ!" ಎಂದನು.

ಗಂಡ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟುದರಿಂದ ತೆ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡು, ಉಕ್ಕು ಕೈಯೊಂದಿಗೆ ಅಗಿಂದಾಗಲೇ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋ ಹೋದಳು.

ಆ ದಿನವಿಡೀ ಬಲಭದ್ರನು ಕೋಪದಿಂದಲೇ ಇದ್ದನು. ಮರುದಿನ ಅವನ ಕೋಪವು ಸ್ವಲ್ಪ ತಗ್ಗಿತು. ಹೆಂಡತಿ ಬರತಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗತುವಳೆದ. ಅವನು ಅಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹು ಗುರೋಳಿಗೆ ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೋ ಇದ್ದು ಹಿರಿಯರಾಗಿ ಬರು ಳೆಂದು ಕಾಯತೊಡಗಿದನು. ಹಾಗೂ ನಡೆದ ದಿವಲು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶಾಂತೆಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಕ್ರಾಯದಲ್ಲೇ ತಾಯಿಯಿಗೇ ತೀರಿಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವಳ ಸೋದರನ ಪ. ಯಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದು ಮೊದಲನೆಯವಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಅವಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೈತೇಯಿಸಿ, ಮೂರು ಕೊಂಡವರು. ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರ ಅವಳು.

ಶಾಂತೆಯ ಮನೆಗೆ ಬರುವುದಾಗಲೀ, ಶಾಂತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಲೀ ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶಾಂತೆ ಅವರ ಮರುದಿನ ಕೂಡಾ ಮನೆಗೆ ಬಾರದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಲಭದ್ರನು ಅವಳನ್ನು ಹುಡುಕಲೆಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟನು. ಮೊದಲು ಊರೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಾಡಿದನು. ಊರೊಳಗೆ ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಂತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ, ಅವಳ ಸೋದರಮಾವನ ಊರಿಗೇ ಹೋದನು. ಶಾಂತೆ ಅಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ನೆರೆ ಹೊರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿದನು. ಅವಳು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಒಂದಿತವಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಕಳುಹಿಸು ತ್ತೆಂದೆಂದು ನೋಡುವುದಾದ ಬಲಭದ್ರನೊಂದಿಗೆ ಹೋದನು.

ಬಲಭದ್ರನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಹಳ್ಳಿ ಕೋವವಿದ್ದರೂ ಹೊಡತಿಯು ಬೇರೆ ಬದಲಾಗಿ ಇತ್ತುವುದು. ಅವಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯದೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲೂ ಕಂಡೆಂದು ಮನ

ವಿಟ್ಟು ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಚರಿಸುವ ತಾಮಸ್ಸು ತಿಳಿದು, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಿಂದ ಮರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಕೆಳ ನೋಡಿದ್ದನು ಅದು.

ಶಾಂತೆ ಅವನು ಕೂರೋಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಾಡುವಾಗ ಅಪ್ಪಣ್ಣನೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಮಗನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತ ಬಲಭದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಒಮ್ಮೆ ಹೊಡತಿ ಒಂದು ಮೊಟ್ಟೆ ನನ್ನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿದರು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ರಾಮಪುರದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೂ ತಿಳಿಯದು" ಎಂದನು.

ರಾಮಪುರವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಪ್ಪಳ ದೂರವಿತ್ತು. ಬಲಭದ್ರನು ಆ ಕೂಡಲೇ ರಾಮಪುರದ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಸಾಗಿದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು, ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿಯೇನೋ ಇದ್ದಿತು. ಅವರ ಅದು ಮತ್ತಿ ಬಲಿ ಹೋಗುವ ದೂರದ ದಾರಿ ಹತ್ತಿರದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರವವರೆಗೆ ಅರಣ್ಯದೊಳಗಿರುವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಜನರು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬೇಗಗೆ ಹೊಡತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂಬ ತವಕದಲ್ಲ ಬಲಭದ್ರನು ಆ ಹತ್ತಿರದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ತಿರುಗಿ ನಡೆದನು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ಕಾಡುದಾರಿ ಒಂದಿತು. ಕವಲೊಡೆದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಹಿಡಿದ ಒಂದು ದಾರಿ ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತು. ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಗುಡ್ಡದ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದನು ಹಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋವನೆಂದು ಒಂದು ಗ.ವಯ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.

ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಗುಹೆ ಕೆಲವು ಕಳ್ಳರ ವಿವಾಸವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಬಲಭದ್ರನು ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಮಂದಿ ಕಳ್ಳರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಅವರೊಡನೆ ಸರಿದಾರಿ ಕೇಳುವುದೆಂದು ಬಲಭದ್ರನು ಅವರೊಳಗೊಪ್ಪರವರಲ್ಲಿ ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು

ಬಲಭದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತಿದ್ದು ಏಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ರಾಮಾಪ್ಪರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ. ಆಯಾಸ ತೀರಿಕೊಳ್ಳಲು ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು ಬಲಭದ್ರ.

ಕಳ್ಳರು ಅವನನ್ನು ಅನುಮಾನದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, "ರಾಮಾಪ್ಪರದ ದಾರಿ ಹೀಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದರು.

"ದಾರಿ ತಪ್ಪದೆ ನಿಜ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ ಕೃಪಿ ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಬಲಭದ್ರ.

"ಕಳ್ಳರ ಹೊಸ ಹುಳ್ಳ ಹುಳ್ಳಗೆ" ಎಂಬಂತೆ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಬಲಭದ್ರ ದೊಡ್ಡ ಅನುಮಾನ ತೀರವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ರಹಸ್ಯ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಒಂದೊಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರಾಮಾಪ್ಪನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು.

ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಬಲಭದ್ರ ಹತ್ತಿರ ಬಾಗಿ ಅನುಮಾನವೊಂದಿ, "ರಾಮಾಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ನಾವೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪೆಂಡತಿ ಇದ್ದಾಳೆ" ಎಂದನು ಬಲಭದ್ರ, "ಹಾಗೆಂದು ರಾಮಾಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಏನು ಕೆಲಸವಿರುವುದು? ಇದೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾವಯ್ಯರ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳ.

"ನನಗೆ ಅತ್ತೆ ಮಾಡುವುದಿದ್ದರೆ ತಾನೇ ಹೆಸರು ಹೇಳುವುದು? ಅದೆಲ್ಲ ನಾನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಬಿಡಿ" ಎಂದನು ಬಲಭದ್ರ, ಹುಬ್ಬು ಸುರುಗಿಸಿ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಹೇಗೆ? ಅಲ್ಲಿ ಯಾರ ಪುನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾವಯ್ಯರ ಇರುವರೆಂದು ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳನು ಕೇಳಿದನು.

"ಅವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂತಲೇ ನಾನೀಗ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ ತಿಳಿಯಿತೆ? ಅಸಲು ನನ್ನ ಪೆಂಡತಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇದ್ದಾಳೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತ ನಾನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ನಡುವೆ ನಿಮ್ಮ ಹಾಳು ಪ್ರಶ್ನೆ

ಗಳೇನು! ಸತ್ಯವು ಕಳ್ಳನಿಗಿರುವುದಿರೋದು?" ಎಂದು ರೇಗಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಹೇಳಿದನು ಬಲಭದ್ರ.

ಆ ಮಾತು ಕಳ್ಳರನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿರಗಿಸಿತು. ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದವರು ಯಾರಾದರೂ ಹೆದರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮನಸ್ಸು ಇಷ್ಟು ವೈಯಕ್ತಿಕವಿದ್ದರೆ, ಇಷ್ಟು ಕೋಪದಿಂದ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಹಿಂಬಲವಿದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಸಮಾಜದಲ್ಲೇ ಎಷ್ಟೇ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಇವನ ಸಹಾಯಕರು.

ಇಂತಹ ಅನುಮಾನದಿಂದ ಕಳ್ಳರು ಬಲಭದ್ರ ನೋಡಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಅವನು ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ, ಹುಬ್ಬು ತಿರುಗಿಸಿ, ಕೇಳು ಹೊರಳಿಸಿ ಕೋಪದಿಂದ ದೂರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ತೊಡಗಿದನು.

ಕಳ್ಳರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಕುಳಿತವರೊಂದಿಗೆ, "ಇವನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದೂ ನಿಜವಿಲ್ಲ. ಇವನು ಮೊಂಡು

ಧೈರ್ಯ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ರೇಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಂದವನ ಹಾಗಿದೆ. ರಾಜಭಟನೆಂದೇ ಶಾಣುತ್ತದೆ. ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಇವನ ಕಡೆಯವರು ಓಡಿ ಬಂದರು. ಇಂಥವನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಸಂತೈಸುವುದಿಲ್ಲವೆ ಹೋದರೆ ನಮಗೇ ಅಪಾಯ. ಎನನ್ನುವಿರಿ? " ಎಂದು.

ಉಳಿದ ಕಳ್ಳರು ಕೂಡಾ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ತಲೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಅವರನ್ನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಓಡಿ, ಬಲಭದ್ರನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ. "ಅಯ್ಯಾ, ನಾವೇನೋ ಎಂಟ್ರಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುತ್ತ, ಬದುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ನಮ್ಮ ವಾಸ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಹಾಕಬೇಡಿರಯ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷ! ನಮ್ಮ ಕೈಲಾಸಹು, ನಿಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವೇ. ಒಳ್ಳೆ ನನ್ನವರವು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬಲಭದ್ರನು ಅಶ್ಚರ್ಯ

ಪಡುತ್ತ, ಅವರನ್ನು ನೆಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತ. "ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೊಂದುಕೊಂಡಿರಿ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಗೊತ್ತಿದೆ ಅಯ್ಯಾ, ಇಂತಹ ಅಪಾಯಕರವಾದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೂಡಾ, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಕೊರಿಸುವಿರೊಂದರೆ, ನೀವು ಮಹಾರಾಜರ ಕಡೆಯವರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ನೀವು ನಮ್ಮ ಗುಹೆಯ ಮುಂದೆಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಿರೊಂದರೆ, ನಾವಿರುವ ಜಾಗ ಕೂಡಾ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಾವೀಗ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಕಿಡುಕು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಹೊಂಚಿಕೊಂಡಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಅನುಚರರು ಒಡ್ಡುವರೆತಲೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷಾ, ನಮ್ಮ ಸಂಗತಿ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಬೇಡಿ" ಎಂದನು ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳನು ಒಂದು ಮೂಟೆಯನ್ನು ತಂದು ಬಲಭದ್ರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಆ ಮೂಟೆಯಲ್ಲಿ ಧಾಧಗವೆ ಹೊಳೆಯುವ ವಸ್ತುಗಳಿದ್ದುವು.

ಬಲಭದ್ರನು ಮತ್ತೇನೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. "ಸರಿ ಸರಿ" ಎಂದವ್ವೇ ಹೇಳಿ ಮೂಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು. ಆಗ ಕಳ್ಳರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡದೆ ವೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಅಥವಾ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ಹೋದರೆ ಕೇಳಲು ಬಂದರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕೇ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಾಸ್ತವ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು.

ಬಲಭದ್ರನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿ, ಮತ್ತಾವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ರಾಮಪುರದ ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಳೆದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದನು. ಕೆಲವರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ಹೊಸವಾಗಿ ಬಂದ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳು ಗಂಗರಾಜನೆಂಬವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನು

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತೆ ಕೆಸವೊಡನೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೆಸ ಬಳಿಯುತಾ, ಇದ್ದಳು. ಬಲ ಭದ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಮನೆ ಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಆಗ ಹೊಲದ ಕಡೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಗಂಗ ರಾಜನು ಬಲಭದ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ, "ಯಾರು ? ಏನು ಬಂದೆ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಬಲಭದ್ರನು ತನ್ನ ಊರು, ಹೆಸರು ಹೇಳಿ, ಶಾಂತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸೂಚಿಸಿ, "ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

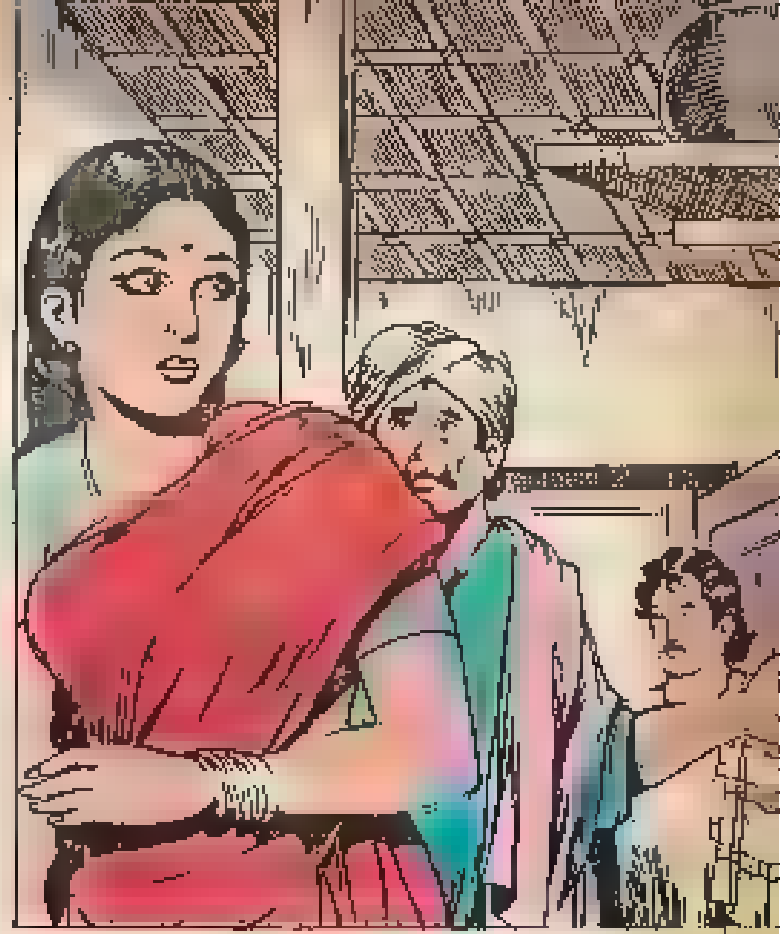
"ಇದ್ದಾರೆ. ತುಂಬಾ ಒಳೆಯವಳು. ಬಹಳ ಚುರುಕಿನವಳು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ರಾತ್ರಿ, ಮಲಗಲು ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಬಗ್ಗಿಸಿದ ಸೊಂಟವನ್ನು ಎತ್ತದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅಂತಹ ಕೆಲಸದವಳು ಸಿಗುವುದು ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟಿ" ಎಂದನು ಗಂಗರಾಜ.

"ನಾನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತಾಡಬೇಕೆತ್ತು" ಎಂದನು ಬಲಭದ್ರ.

ಗಂಗರಾಜನು ಶಾಂತೆಯನ್ನು ಕರೆದನು. ಬಲ ಭದ್ರನು ಅವಳನ್ನು ಗೋಡೆಯುತೆ ಒದಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, "ಏನು ಬಂತು ನಿನಗೆ ? ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳಿದ್ದುವೇನು ? ಹಾಯಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದು ಕೆಲಸದವಳಾಗಿ ಎ ತಕ್ಕ ಒಡುಕುವೆ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಿದ್ದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ಇಲ್ಲಿ ದಿನ ವಿಡೀ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಶ್ರಮವೇ ಗೊತ್ತಾಗು ವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತು ಹೇಳಿ ಮೆಚ್ಚುವವರಿದ್ದರೆ ಶ್ರಮವೇ ತಿಳಿಯದು" ಎಂದಳು ಶಾಂತೆ.

"ಅದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಂದೂ ಮೆಚ್ಚಲಿಲ್ಲ ವೆಂದು ತಾನೇ ನೀನು ಹೇಳುವುದು ? ನನಗೆ ನಿನ್ನ

ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೇಮವಿದೆಯೆಂದು ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತು ?" ಎಂದು ಬಲಭದ್ರನು, ಅವಳನ್ನು ತಾನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಾಡಿದನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ, "ಈ ಊರಿಗೆ ಹತ್ತಿರದ ದಾರಿ ಎಂದುಕೊಂಡು, ಅಪಾಯ ಕಾರಿಯಾದ ಅರಣ್ಯದೊಳಗಿಂದಾಗಿ ಒಂದಿದ್ದೇನೆ ಗೊತ್ತಾ ?" ಎಂದನು.

ಗಂಡನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನು ನಿಜ ವನ್ನೇ ಹೇಳುವನೆಂದು ಶಾಂತೆಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆತ್ತಗಾಗಿ, "ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದು ಇದ್ದುಬಿಡಿರಿ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಪುರಾ ಮಾರಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳೋಣ. ನೀವು ಹೊಲದ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮನೆ ಯವರು ಒ ಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಇಬ್ಬರೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಬಿಸಿನೀರಿಗೆ ತಣ್ಣಗೆರು ಬೆರೆಸಿ ದಂತೆ ನೋಗಸಾಗಿರುತ್ತದಷ್ಟೆ ?" ಎಂದಳು.

“ನೀನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವೇನಿದೆ? ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷ ಕೇಳು. ನಮಗೆ ಅಂದಾಕೊಳ್ಳದಂತೆಯೇ ಹೇರಳ ಧನ ಬಂದಿದೆ. ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಮಹಾರಾಜರ ಹಾಗೆ ಬದುಕ ಬಹುದು” ಎಂದನು ಬಲಭದ್ರ.

ಶಾಂತೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ, “ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು! ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಮಾಯದ ಮಾತು ಹೇಳುವಿರಿ” ಎಂದಳು.

“ಇಕೋ ನೋಡು!” ಎಂದು ಬಲಭದ್ರನು ತನ್ನ ಮೂಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಶಾಂತೆಗೆ ತೋರಿಸಿದನು.

ಶಾಂತೆ ಬೆರಗಾಗಿ “ಈ ವಜ್ರಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ? ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಐಶ್ವರ್ಯ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು?” ಎಂದಳು.

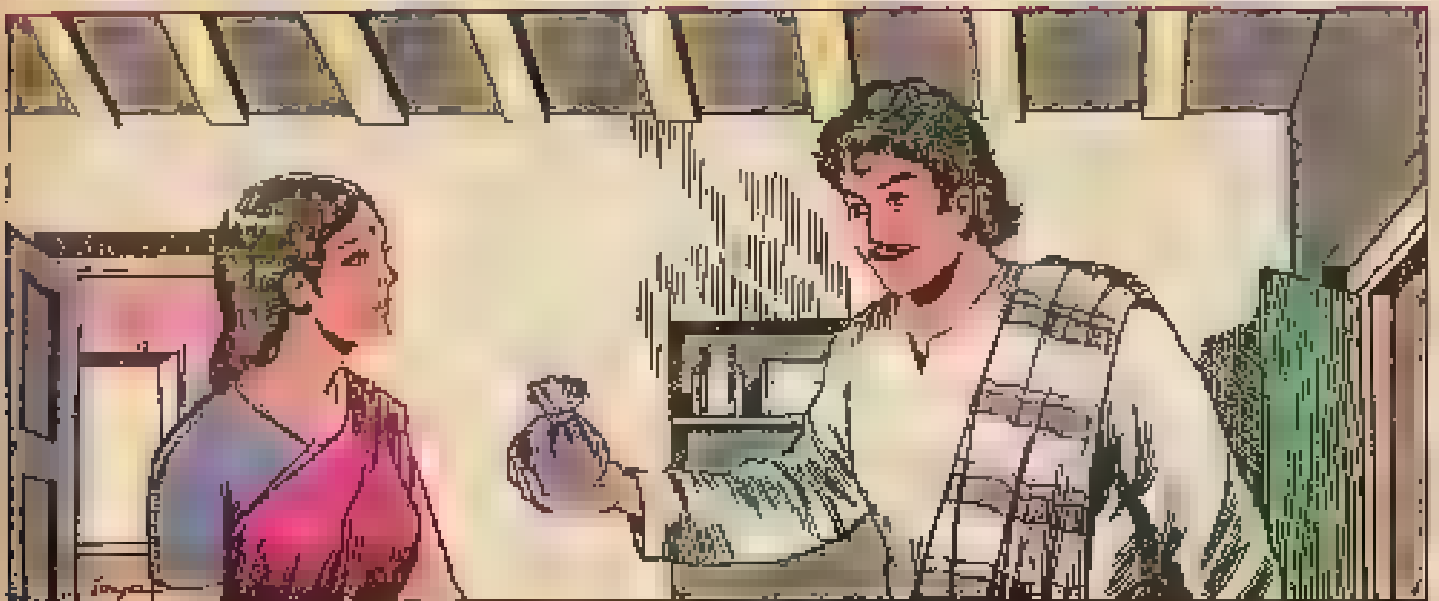
ತನ್ನ ಕೋಪದ ಗುಣವನ್ನು ನೀನು ಬಯ್ಯುವಿ ಯಾದರೂ, ಅದೇ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅದೃಷ್ಟ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ನನ್ನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಕಳ್ಳರು ಇಷ್ಟನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದರು” ಎಂದನು ಬಲಭದ್ರ. ಹಾಗೂ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು.

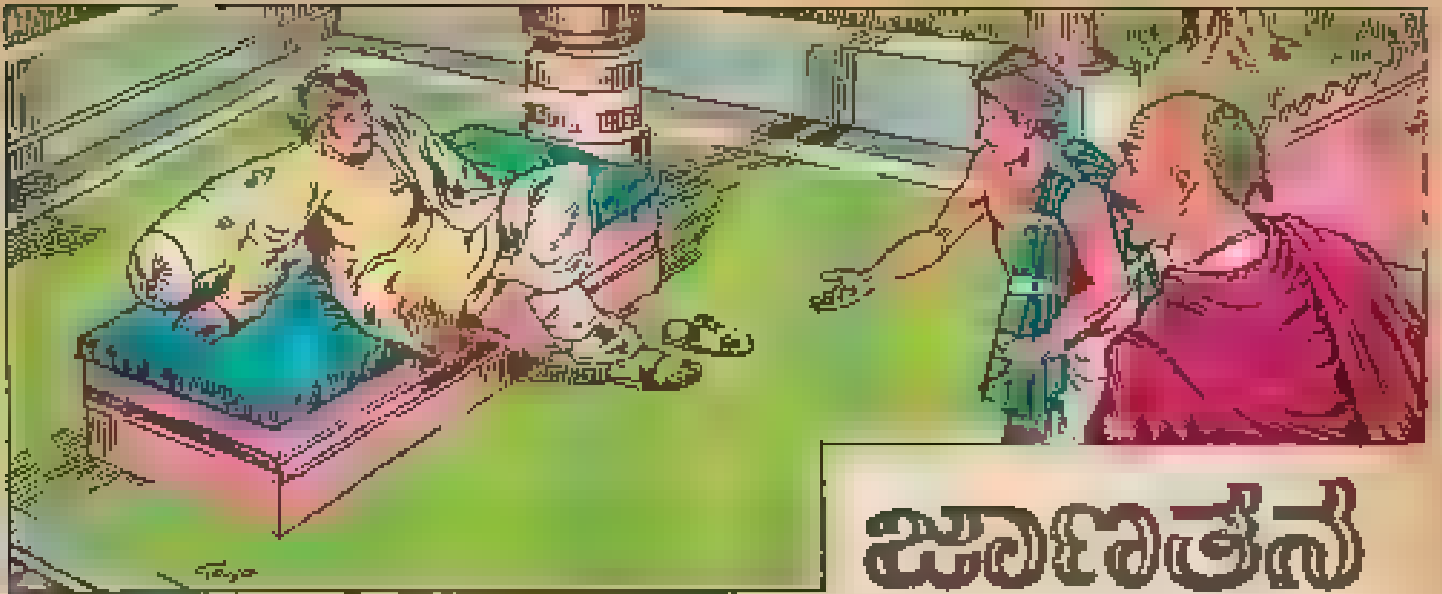
ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಗಾತೆ ಗಾಬರಿಯಾದವಳಂತೆ. “ನೀವು, ಇನ್ನೇನೂ ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕೋಪವನ್ನು ತಾಳಲಾಗದೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ಆಮೇಲಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಕೋಪವು ತಗ್ಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದೀತು ಅಂದ.ಕೊಂಡೆ, ಕೋಪವೇ ಅದೃಷ್ಟವೆನ್ನುವ ನೀವು ಮಿದಿಗೂ ಆ ಕೋಪವನ್ನು ಬಿಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರಲಾರೆ” ಎಂದಳು.

ಬಲಭದ್ರನು ಸಣ್ಣ ಮೋರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, “ಶಾಂತಾ, ಅಷ್ಟು ಅವಸರಪಡಬೇಡ. ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವಿವರೀತವಾದ ಕೋಪ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದುರದೃಷ್ಟಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು! ಅದೃಷ್ಟ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಓದು ವಂಥಾದ್ದು. ಅದು ಸಾಕು! ದುರದೃಷ್ಟ ಸಂಕ ಲಾಗದ್ದು. ಇನ್ನು ಕೋಪ ಬಂದರೆ ಕೇಳು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದನು.

ತಾನು ಮನೆಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳಿಂದ, ಇನ್ನು ಕೋಪದ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿ ಜಯಿಸುವನೆಂದು ಶಾಂತೆಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿರು ಪ್ರಿದ್ದರೆ, ತಾನು ಮನೆಗೆ ಬಾರನೆಂದ ಕೂಡಲೇ ಕೋಪ ದಿಂದ ಉರಿದು ಬೀಳಬೇಕಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ಶಾಂತೆ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಮೊರಡಲು ತಯಾರಾದಳು.

ಜಾಲತನ

ಹಿಂದೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸೋಮೇಶ್ವರರೆಂಬವರು ಜಮೀನ್ದಾರರಾಗಿದ್ದರು ಅವರಿರುವ ಒಂದು ಕಟ್ಟಡದೊಳಗೆ, ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಓಡಿದುದಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡ ಹೂತ್ತಿಗೆ ಚಾಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಅಗತ್ಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅಂತರಾಯ ಒಂದು ತ್ರಿತ್ತು. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಆಗದೆ, ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಒಬ್ಬ ಅನಂತನು ಮಾಡಿ, ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಹೂತ್ತಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಕೊಡಲು ಒಬ್ಬ ನೌಕರನನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಈ ಸಂಗತಿ ದಿವಾನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಲು, ದಿವಾನ್‌ನು ತಕ್ಕವನನ್ನು ಹುಡುಕತೊಡಗಿದನು. ಅನಂತನೊಬ್ಬ ಯುವಕನೊಬ್ಬನು ಈ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆ ಕೆಲಸ ತನಗೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ದಿವಾನ್‌ನಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ದಿವಾನ್‌ನು ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಜಮೀನ್ದಾರರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ಜಮೀನ್ದಾರರು ಅನಂತನೊಂದಿಗೆ, "ನೋಡು, ನಾನು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗ್ಲಾ

ಎಂದು ಪ್ರಾತ ಕೃತ್ಯ ತೀರಿಸಿ ನರಸಾಪ್ತರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿಡು" ಎಂದರು.

ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಅನಂತನು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಆ ದಿನ ಸಾಧುಂಕಾಲ ಜಮೀನ್ದಾರರು ನರಸಾಪ್ತರದಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬಂದು, ಅನಂತನನ್ನು ಕರೆದು,

"ನಮಯ ಕಪ್ಪದೆ ಎದ್ದು ಹೋದುದರಿಂದ ಅಂದು ಕೊಂಡ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲವೂ ಸರಿವೆಯಾಯಿತು" ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು, "ನೋಡು, ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಜಗನ್ನಾಥದವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯೆ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಕಪ್ಪದೆ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಅನಂತನು ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು.

ಆ ದಿನ ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಜಮೀನ್ದಾರರು, ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದು, ಅವನನ್ನು ಕರೆದು, "ಈ ದಿನಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಿರುಗಿ ಕೂಡಾ ಈ ದಿನಕ್ಕೆ

ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ನಾಳೆಂದ ಹೊಸ ತಿಂಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಎರಡು ದಿನಗಳ ರಕ್ತ ನಾಲ್ಕು ವರಹಾ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ನಾಳೆಯಿಂದ ತಿಂಗಳ ಆಚ್ಛಿರಿಗೆ ಅರುವತ್ತು ವರಹಗಳನ್ನು ಸಂಬಳವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಅನಂತರ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಟ್ಟೆ ಒದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೊರ ಜಗಲಿಗೆ ಒರುಬಾಗಿ, ಅನಂತನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಯುವಕನಿಗೆ ಎರಡು ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದು ಕಂಡಿತು. "ಎರಡು ದಿನಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರಹ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ" ಎಂದ ಮಾತೂ ಕೇಳಿತು.

ಜಮೀನ್ದಾರರು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ "ಯಾರು ಅವನು? ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ವರಹಾ ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಅನಂತನು ತಪ್ಪಿಬ್ಬಾಗಿ, "ಅದು...ಅದು... ಅವನು..." ಎಂದು ತಡವರಿಸಿದನು.

ಜಮೀನ್ದಾರರು ಕೋಪದಿಂದ, "ನಿಜ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಘಂಟೆವಡುವ ಕಾರಣವೇನು? ಗಂಟೀಕೆ?" ಎಂದರು ವರ್ಪದಿಂದ.

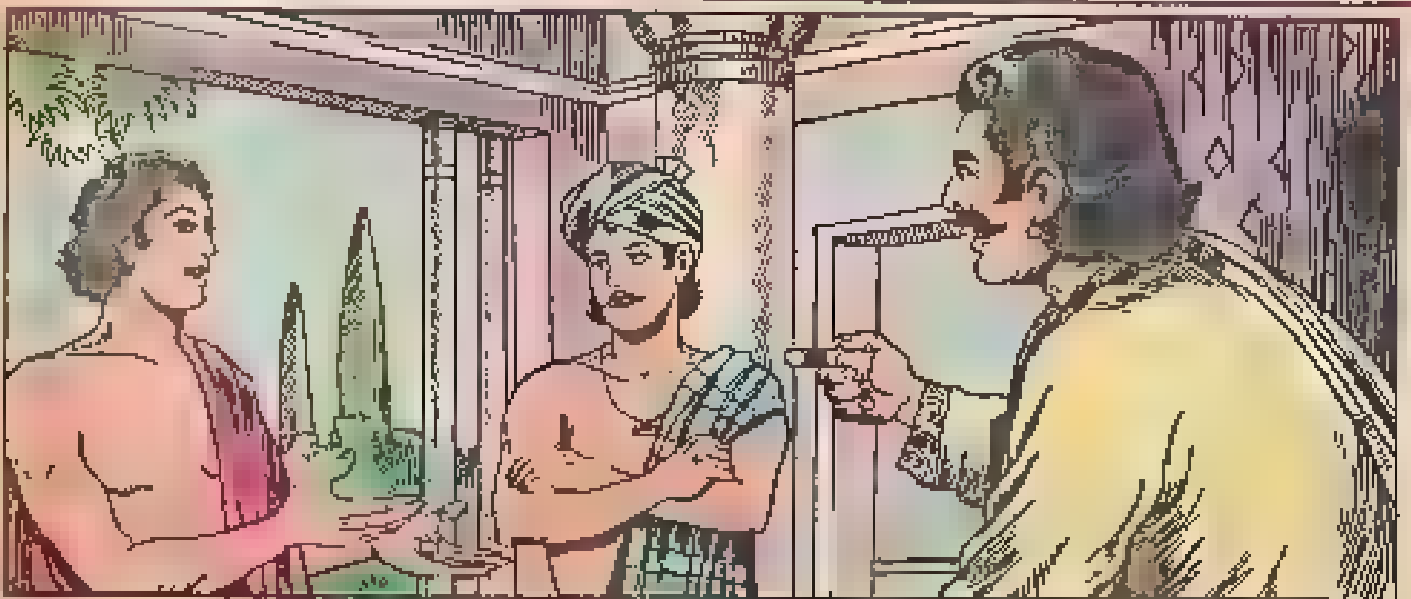
ಅನಂತನು ಹೆದರುತ್ತ, "ಈ ಎರಡು ದಿನಗಳೂ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕಾಲು ಗಂಟೆಯ

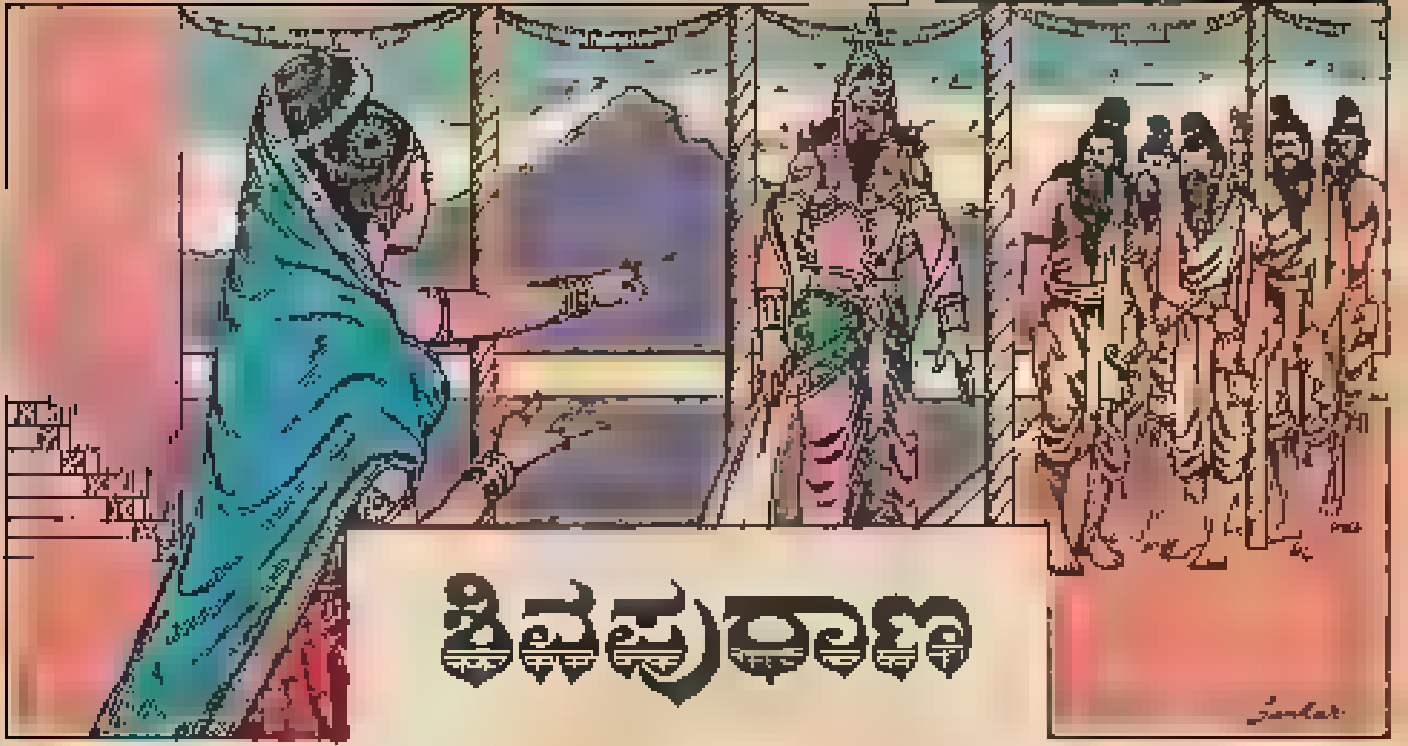
ಮೊದಲು ನನ್ನನ್ನು ನಿಧನೆಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ನೀವು ಕೊಡುವುದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ನಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ!" ಎಂದನು.

ಅವನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ, ಅನಂತನು ಕೂಡಾ ನಿಧನೆಯಿಂದೇಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನಂಥವನೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು. ಆದರೂ ಅವನ ಜಾಣತನಕ್ಕೆ ತನ್ನೊಳಗೇ ನಗುತ್ತ, "ಲೋ ಅನಂತಾ! ನಾಳೆಯಿಂದ ನಿನಗೆ ತೋಟಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕುವ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ಸಂಬಳ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಹೊಸ ಯುವಕನನ್ನು ಕರೆದು, "ಈ ಎರಡು ದಿನಗಳಿಂದ ಅನಂತನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆಯೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಅವನು ಇಷ್ಟವಿದೆ ಎಂಬಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದನು. ಜಮೀನ್ದಾರರು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ, "ಈಗ ನೀನು ಅನಂತನ ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಎರಡು ವರಹಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಭಾಗವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಯುವಕನು ಜಮೀನ್ದಾರರ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, "ಅಯ್ಯಾ, ಇದು ಪೂರ್ತಿ ನನ್ನ ಸ್ವಂತದ್ದೇ" ಎಂದನು ನಗುತ್ತಾ.

ಶಿವಪುರಾಣ

ಶಿವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಶಿವನ ಮೇಲೆ ಗೌರವಾದರ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಆತ್ಮ ವಿಕಾಸ ದಿಂದ ಸತೀದೇವಿ, ನಂದೀಶ್ವರನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಕ್ಷನ ಯಜ್ಞ ಶಾಲೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಳು.

ಆಗ ಅವಳ ತಾಯಿ ಪ್ರಸೂತಿಯೊ, ಸಹೋದರರೂ ಇದಿರಾಗಿ ಸತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಕುಳಿಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಸತೀದೇವಿಯೊಂದಿಗೆ ತಾಯಿ ಪ್ರಸೂತಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ. "ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ಭ್ರಾಂತಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು ಅವರು ನಿನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನೀನು ಅವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕು ತಿಳಿಯಿತೇ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಅವಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಯಜ್ಞಶಾಲೆ ಯೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು.

ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ದಕ್ಷನಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಮೇಲಿನ ಕೋಪವು ಭಗ್ಗನೆ ಉರಿಯಿತು. ಅವನು

ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಏಕೆ ಬಂದೆ? ಯಾರು ಕರೆದರು? ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಸ್ವಶಾಸನವಾಸಿ. ವಿಶಾಸ ಗಳನ್ನು ಆಳುವವನು. ಕಮಾಲಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವವನು. ಹೀಗೆ ಅಪವಿತ್ರನಾಗಿರುವವನು ಪವಿತ್ರವಾದ ಯಜ್ಞ ಯಾಗಗಳಿಗೆ ಬರಲು ಅರ್ಹನಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ಅವನನ್ನು ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಮಾಗದಲ್ಲಿ ಭಾಗ ಕೊಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೊಡುವುದೂ ತಪ್ಪೇ! ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಯಾಗಿರುವ ನೀನೂ ಅಪವಿತ್ರಳಾಗಿರುವಿ. ನಿನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ನಾನು ಕರೆದುದಿರುವಾಗ ನೀನು ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಏಕೆ ಬಂದೆ? ಯಜ್ಞ ನ್ನು ಅಪವಿತ್ರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದೆಯಾ?" ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸತೀದೇವಿ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ, "ಯಜ್ಞ ಕರ್ತನಾದ ಶಿವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪವಿತ್ರವಾಗಿ ಕೊಡದೆ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವುದೇನಿ? ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಶನವು ದೂಷಿಸುವೆ! ಈಗಾದರೂ ಸಮಯ ವಿದಿಷ್ಟಿ. ಅಶನವು ಕರೆಯಿಸು. ಯಜ್ಞ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಪ್ಪಾ

ನಿನ್ನ ಯಜ್ಞವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ನೀನೂ ನಾಶವಾಗುವಿ!” ಎಂದಳು.

ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಗು ಮೊದಲಾದವರು ಸತೀ ದೇವಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದೇ ಯುಕ್ತವೆಂದು, ಅವಳು ಹೇಳಿದುದು ನಿಜವೆಂದು ದಕ್ಷನಿಗೆ ಹಿತವೆನಿಸಿ ಹೇಳಿದರು.

ಆಗ ದಕ್ಷನು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಕೋಪದಿಂದ, “ಎಲೇ ಸತೀ! ನಿನ್ನ ಮುವಿವನ್ನು ನೋಡಿದರೇನೇ ಪಾಪ ಒರುತ್ತದೆ. ನೀನು ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯಿಂದ ತತ್ಕ್ಷಣ ಹೊರಟು ಹೋಗುವಿಯಾ, ಒಲವಂತದಿಂದ ದೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಯಾ?” ಎಂದು ಕೂಗಿದನು ದಕ್ಷ.

ಸತೀದೇವಿಯು “ಸ್ವದೇವತಾ ಉರಿಯ ತೊಡಗಿತ್ತು. ಗಂಡನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳದೆ ಬಂದುದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾದುದು. ಅವಳಿಗೆ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈ ಅವಮಾನವನ್ನು ಪೂತುಕೊಂಡು ಪತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಯಾವ ಮುವಿದಿಂದ ಹೋಗಲಿ? ಇಂಥಾ

ಜನ್ಮ ಇನ್ನು ಸಾರು. ಇವನಿಗೆ ಮಗಳಾದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ದಗ್ಧವಾಗುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿವನೇ ಗಂಡನಾಗಲಿ!” ಎಂದು ಯೋಗಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಂಚವ್ರಾಣಗಳನ್ನೂ ಅಹುತಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುಬಿಟ್ಟಳು.

ಸತೀದೇವಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಂದೀಶ್ವರ ಮೊದಲಾದವರು ಹಾಹಾಕಾರಮಾಡುತ್ತ, ಯಜ್ಞಶಾಲೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಧಾವಿಸಿದರು. ದಕ್ಷನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಭಗುಮಹರ್ಷಿ ಅಭಿಷಾರ ಹೋಮ ಮಾಡಿ ನಂದೀಶ್ವರಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ನಾರದಜೀ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವರು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶಿವನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಶಿವನಿಗೆ ರುದ್ರಾವೇಶವೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಂದೀಶ್ವರ ಮುಂತಾದವರೂ ಓಡೋಡಿ ಬಂದರು. ಶಿವನು ಕ್ರೋಧದಿಂದ ಹುಚ್ಚರಿಸುತ್ತ, ತನ್ನಮೊಂದು ಜಟೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಹೊಡೆದನು. ಆಗ ಆ ಜಟೆಯಿಂದ ಭದ್ರನಾಳೆಯೂ ವೀರಭದ್ರನೂ ಹುಟ್ಟಿದರು. ವೀರಭದ್ರನು ಸಾವಿರ ಕೈಗಳಿಂದ, ಉದ್ದವಾದ ಕೋರಗಳಿಂದ, ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯರ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಮಹಾ ರೌದ್ರಾಕಾರದ ಮೂರ್ತಿಯಂತೆ ಕಂಡನು. ಅವನು ಶಿವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, “ತಂದೆಯೇ! ಏನು ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ?” ಎಂದನು.

“ಕುಂದಾ! ವೀರಭದ್ರಾ! ನೀನೂ ಭದ್ರನಾಳೆಯೂ ನಮ್ಮ ಗಣಗಳೊಂದಿಗೆ ದಕ್ಷನ ಯಜ್ಞಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡಿರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಂಡಿಸಿರಿ” ಎಂದನು ಶಿವ.

ವೀರಭದ್ರನು ಸಿಂಹಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದ ರಥದ ಮೇಲೆ ಏರಿಕೊಂಡು, ನಂದೀಶ್ವರ, ಚಂಡೀಶ್ವರ,

ಭೈರವ ಮೊದಲಾದ ಗಣಗಳನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮೊದಲಿತರು. ಭದ್ರನಾಥ ಹಿಂತೆರವ ಮೇಲೆ ಏರಿಕೊಂಡು ಮಹಾಕಾಳಿ, ಗೌರಿ, ಕುತ್ಯಾಯಿನಿ, ವಾಮುಂತಾ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾ ಶಕ್ತಿ ಗಣಗಳನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು.

ಅಲ್ಲಿ ದಕ್ಷನು ಯೋಗ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಉತ್ಪಾತಗಳೂ, ಅಗತೊಡಗಿರುವವು. ಉದ್ಯಗಳು ಉದಯಿಸುವವು. ದಕ್ಷನ ಮಳೆ ಸುರಿಯಿತು. ಅಕಾಶ ಒಂದು ತುಘ್ನಗೂ, ಬೆಂಕಿಗಳೂ, ಕ್ರಿಯಾಕೆಂಪುಗಳೂ, ಬಿದ್ದ ಪುಷ್ಪ ಯೋಜಾಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟ ಕೆಲವರು ದಕ್ಷನನ್ನು ನಿಂದಿಸಲು ತೊಡಗಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಜೀವ ಭಯದಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ವೀರಭದ್ರ, ಭದ್ರಕಾಳಿಯರು ಗಣ ಗಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಧಿಮಿಧಿಮಿಸಿಕೊಂಡು ಯೋಗ ಕಾಲೇಗನ್ನೂ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಶಾಕಿ ಹೊಡೆದು ಒಂದುವ ರನ್ನು ಬಾಧಿಸಲು ತೊಡಗಿದರು. ವೀರಭದ್ರನು ತನ್ನ ಪ್ರಮುಖ ಅನುತರರೊಂದಿಗೆ ಯೋಗಶಾಲೆ ಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬಳಗಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ಋಷಿಗಳನ್ನೂ, ಹಿಡಿದಳೆದು ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಶಾಕಿ ಹೊಡೆಯತೊಡಗಿದರು. ದಕ್ಷನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂತಲೇ ವೀರಭದ್ರನಿಗೆ ತಂದೆಯಾದ ಶಿವನ ದುಃಖ ಭೂತಾವಗಳು ಸೇರಿಗೆ ಒಂದುವು. ಮಹಾ ರೌದ್ರತೆಯಿಂದ ದಕ್ಷನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಓಡಿದು ಅವನ ತಲೆದನ್ನೂ ತಿರುಚಿ ಕತ್ತು ತೆಗೆದು ಹೋಮಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದನು.

ಅನುತರ ವೀರಭದ್ರನು ಮುತ್ತಿಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ, ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ, ಯೋಗಶಾಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟ ಉಳಿದವ ರನ್ನೂ ನೋಡಿ, "ಈಶ್ವರ ದ್ರೋಹಿಯಾದ ದಕ್ಷನಿಗೆ ಒಂದು ಗತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಯೋ ಇಚ್ಛೆ ಇರುವಿರಾ ? ಅವನ ಯೋಚನೆ ಒಂದುವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನು ಆನು

ಭವಿಸುವೆನಿರಿದಿರಿದಿರಾ ?" ಎನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅವರ ಮೇಲೆ ದಿವ್ಯ ಓಲಸರಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಅಗ ದಕ್ಷನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಪ್ರಸೂತಿಯೂ, ಇತರ ಕ್ಷಾಮರೂ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ವೀರಭದ್ರ ನನ್ನೂ, ಅವನ ಗಣಗಳನ್ನೂ ಕಾಂತವಶಿಸಿದರು. ಅಮೇಲೆ ಭದ್ರನೊಡನೆ ವೀರಭದ್ರನೂ ತಮ್ಮ ಗಣ ಸೈನ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೈಬಾಸ ಮುಗಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶಿವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನಡೆದ ಸೂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಅತ್ತ ವೀರಭದ್ರ, ಭದ್ರನೊಡನೆ ಪ್ರತಾವಗೇವ ಭಗ್ನರಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಋಷಿಗಳೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಮಿಳಾಗಿ ಇಳಿದ ಸಮಾಮರವ್ಯವ್ಥಾನ ಹೇಳಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವರೆನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದುಕೊಂಡು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವೊಡನೆ, ಶಿವನ ಕೊನೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ವೀರಭದ್ರ, ಭದ್ರ, ಕಾಳಿಯರೊಡನೆ ಅನಾಕಂಠಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಹಿಗ್ಗಿನಾದರೂ ಆಗುವದೆಂದು ತನಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ತಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ವಿಷ್ಣು. ಅವರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಡೆದುಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಧ್ವಾನ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಸುತ್ತಲೂ ವಿರಭದ್ರ ಬೊವಲಾದ ಗಣಿಗಳಿರೂ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಈ ವಸತವೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕವಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದಿರು ವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಶಿವನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ನೋಡಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.

ವಿಷ್ಣು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, "ಸದಾಶಿವಾ, ಕೋಪ ಇನ್ನು ಕಿಂಕರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾಯೆ ಯಿಂದ ಹೊರಬಿಡು. ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಿಸುವ ಸಮಯ ಇದು. ನಿನ್ನ ಪು

ರೈವಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದಕ್ಷನು ತನ್ನ ಭಲವನ್ನು ಅನುಭವಿ ಸಿದನು. ಆದರೆ ದಕ್ಷನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮಾಗವು ಪೂರ್ತಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅನಾಪ್ಯಷ್ಟಿ ಯುಂಟಾಗಿ ಪ್ರಾಣಕೋಟಿಗಳು ನಶಿಸುತ್ತವೆ. ಅದು ದರಿಂದ ನೀನು ದಕ್ಷನನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಅವನ ಯೋಗ ವನ್ನು ಅವಮಾನದಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಯೆದೋರು ಸದಾಶಿವಾ!" ಎಂದನು.

ಶಿವನು ಅದಕ್ಕೆ ಅಂಗೀಕಾರ ಸೂಚಿಸಿ, "ಸರಿ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ ದಕ್ಷ ಯೋಗವು ಸುಗಮವಾಗಿ ಮುಗಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಲೋಕ ವನ್ನು ಕಾಪಾಡೋಣ" ಎಂದನು.

ಎಲ್ಲರೂ ಭಗ್ನವಾದ ಯೋಗಶಾಲೆಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ದೃಶ್ಯವು ತುಂಬಾ ಬೀಭತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದ ದಕ್ಷನ ತಲೆ ಪೂರ್ತಿ ಸುಟ್ಟು ಕಲಕಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಶಿವನು ವಿರಭದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ "ನೀನು ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಲೆಯೆತ್ತು ನಿದ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ವಿರಭದ್ರನು ಹಾಗೆ ಮುಲಗಿದ್ದ ಒಂದು ಟಗರಿನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ದಕ್ಷನ ಮುಂಡಕ್ಕೆ ಆ ಟಗರಿನ ತಲೆಯನ್ನು ತೊರಿಸಿ ಒದಗಿಸಿ ವಿಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು ಶಿವ. ಈ ದಕ್ಷನು ಮೊದಲೆ ಕಂಕಿರರಲ್ಲಿ "ಪರಮಸಿವಾ! ನಾನು ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡಕನನ್ನು ಶಿವಮನೆ ನಿನ್ನನ್ನು ದೂಷಿಸಿದನು. ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಲೆ ಒಪ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಕಾಪಾಡು" ಎಂದು ದಕ್ಷನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ಶಿವನು ದಕ್ಷನ ಕ್ಷಮಾಪನೆಯನ್ನು ಆಮೋದಿಸಿ, "ದಕ್ಷನ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವೂ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕೋಪಕ್ಕೂ ಅಂಶವೂದೇ

ಕಾರಣ. ಅಂತರೀ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ
ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಬೆನ್ನಾಗಿರು * ಎಂದನು ಶಿವ.

ದಕ್ಷನಿಂದ ಮದೋಕ್ತ ವಿಧಿಯುತ ಯುಗವನ್ನು
ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿಸಲಾಯಿತು. ಯುಗ ಭಂಗವು
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಲಭಿಸಿತು.

ಅದಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಶಿವನು ದಕ್ಷನನ್ನು
ನೋಡಿ. ಏನಾದರೂ ವರ ಕೇಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.
ತನು ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಯುಗ ಮಾಡಿದ
ಸ್ಥಳವು "ದಕ್ಷಾಮಾಲಿಕೆ" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
ಐವಾದೇಕೆಂದು. ಅದು ಶಿವ ನಿಲಯವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು
ದಕ್ಷನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಶಿವನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದನು.
ಆಗ ಶಿವನು ಭದ್ರಕಾಳು ನೀರಭಧರನನ್ನು ನೋಡಿ,
"ಈ ಪ್ರವಚಕ್ಕೆ ಆಗ್ನೇಯದಕ್ಷಿಣದ ಗೌತಮೀ
ತೀರದಲ್ಲಿ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಗಣಗಳೊಂದಿಗೆ
ವಾಸ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದನು. ಎಲ್ಲಾ ಗಣಗಳಿಗೂ
ಭದ್ರಕಾಳು ನೀರಭಧರೇ ಅಧಿಪತಿಗಳಾದರು.

ಅಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ಶಿವನು ಸತೀದೇವಿಯ ಶರೀರ
ವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.
ಒಮ್ಮೆ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳೂ ಯಕ್ಷಗಳೂ
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಶಿವನು ಸತೀದೇವಿಯ ಶರೀರವನ್ನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕ
ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದನು. ಸತಿಯ
ಶರೀರವು ಶಿವನೊಳಗೇ ಏಕೈವಾಯಿತು.

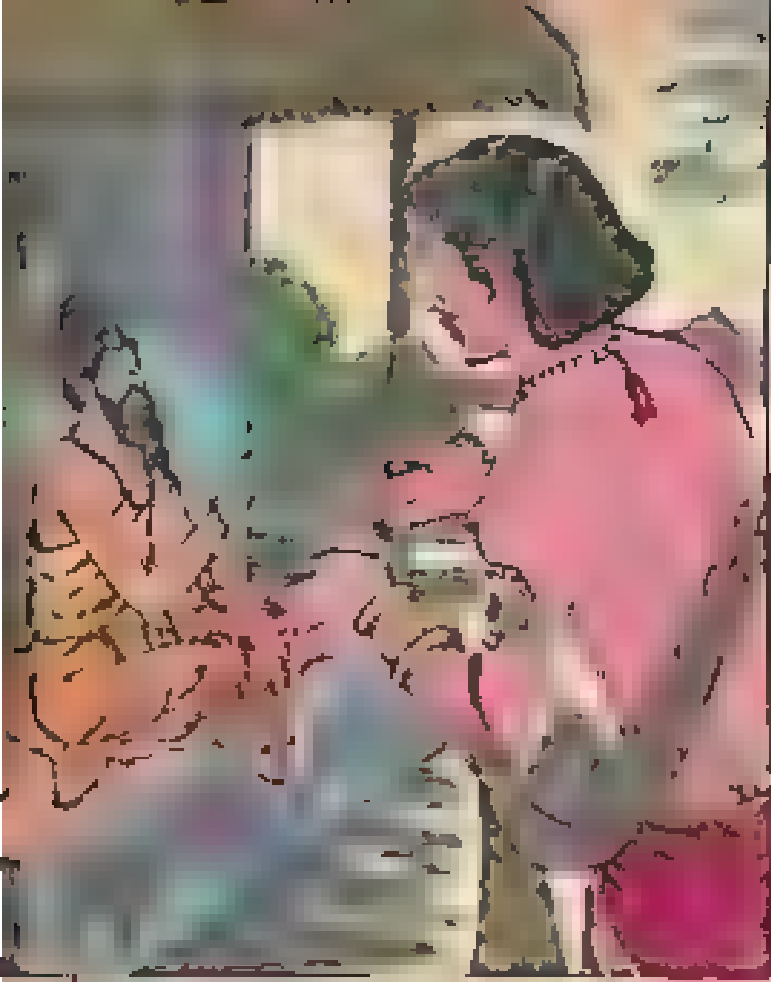
ದಕ್ಷನ ಕುಮಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಸ್ವಧಾ ಎಂಬವಳು
ವಿಶ್ವದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಪತ್ನಿಯಾಗಿರ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ
ಮೇನಕಾ, ಧನ್ಯಾ, ಕಳಾವತಿ ಎಂಬ ಮೂವರು
ಕುಮಾರಿಯರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಆ ಮೂವರೂ ಒಬ್ಬರ
ನ್ನೊಬ್ಬರು ಮಾರಿಸುವಷ್ಟು ಸುಂದರಿಯರು. ಅವರು
ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಿ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಆ ಮೂವರೂ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ವಿಷ್ಣು
ಗಳನ್ನು ದರನ ಮಾವಲು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಮೂವರೂ ತಮ್ಮ ನೈತ್ಯ ಗುಣಗಳಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ನಾರಾಯಣರನ್ನು ಆನಂದಪಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು
ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅದೂ ಇದೂ ಮಾತಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮನಸ
ಪುತ್ರನಾದ ಸನಕ ಸನಂದನ, ಸನತ್ಕುಚಾ ತ,
ಸನತ್ಕುಮಾರರೆಂಬವರ. ವಿಷ್ಣು ದಶಗುಹೆ ಎಂಬರು
ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ನಿಂತು
ಇದಿರುಗೊಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಗೌರವ
ಿಸಿದರು. ಅವರ ಮೇನಕಾ, ಧನ್ಯಾ, ಕಳಾವತಿಯರು
ಮಾತ್ರ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಏಳಲಿಲ್ಲ.

ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಸನತ್ಕುಮಾರನಿಗೆ ಕೋಪ
ಬಂತು. "ನಿಮಗೆ ಗರ್ವವು ಬೆನ್ನಾಗಿ ತಲೆಗೇರಿದೆ.
ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರಬಾರದು.
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಮಮಕೆಯಾಗಿ ಆಡಬೇ
ಇರತಕ್ಕವರು" ಎಂದು ಆ ಮೂವರು ಕುಮಾರಿಯ
ರನ್ನೂ ಅವರು ಶಪಿಸಿದರು.

ಅಗ ಹೆದರಿದ ಥನ್ನಾದಿ ಕುಮಾರಿಯರು ಪದ್ಮಾತ್ಮಾವಹಿಸ್ತು. "ಮನುಷ್ಯರರೇ! ಆದ್ವಾನಿ ಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಕಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ನಮಗೆ ದೇವ ವಿವರೋತ್ತರವನ್ನು ಅಗ್ರಗ್ರಹಿ ವಯದೋರ ಬೇಕು" ಎಂದು ಕೈಕೆತ್ತಿಕೊಂಡ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

ಅಗ ಸನ್ನಕಸನಾದನಾದಿಗಳು ತಾಂತರಾಗಿ "ಗರ್ವಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವು ಗರ್ವವು ಇಳಿದು ಹೋಗುವವೆ" ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಾವವು ಲೋಕ ಗಳಿಗೆ ಒಳಿತು ವೋಡುವಂತೆಮೇ ಮಂಗಳಿಸುತ್ತವೆ. ಚಂತಿಸಬೇಡಿರಿ," ಎಂದರು.

(ಇದು ಹೇಗೆ ನಿಮಾಮೇತೆಂದರೆ, ಆ ಮೂವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕ.ವಗಾರಿಯರು ಮೂರು ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಅವತಾರ ಪುರ ಪರಶ್ವಿ ಮುದುರೆಯಾಗುವರು. "ನೀನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾರ್ಗತಿಕ ಶಿವಗ್ನು ಮುದುವೆ ಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜನಕರಾದನ ಪತ್ನಿ ಧನ್ಯಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಿಹಿ ರಾಮನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತಾರೆ

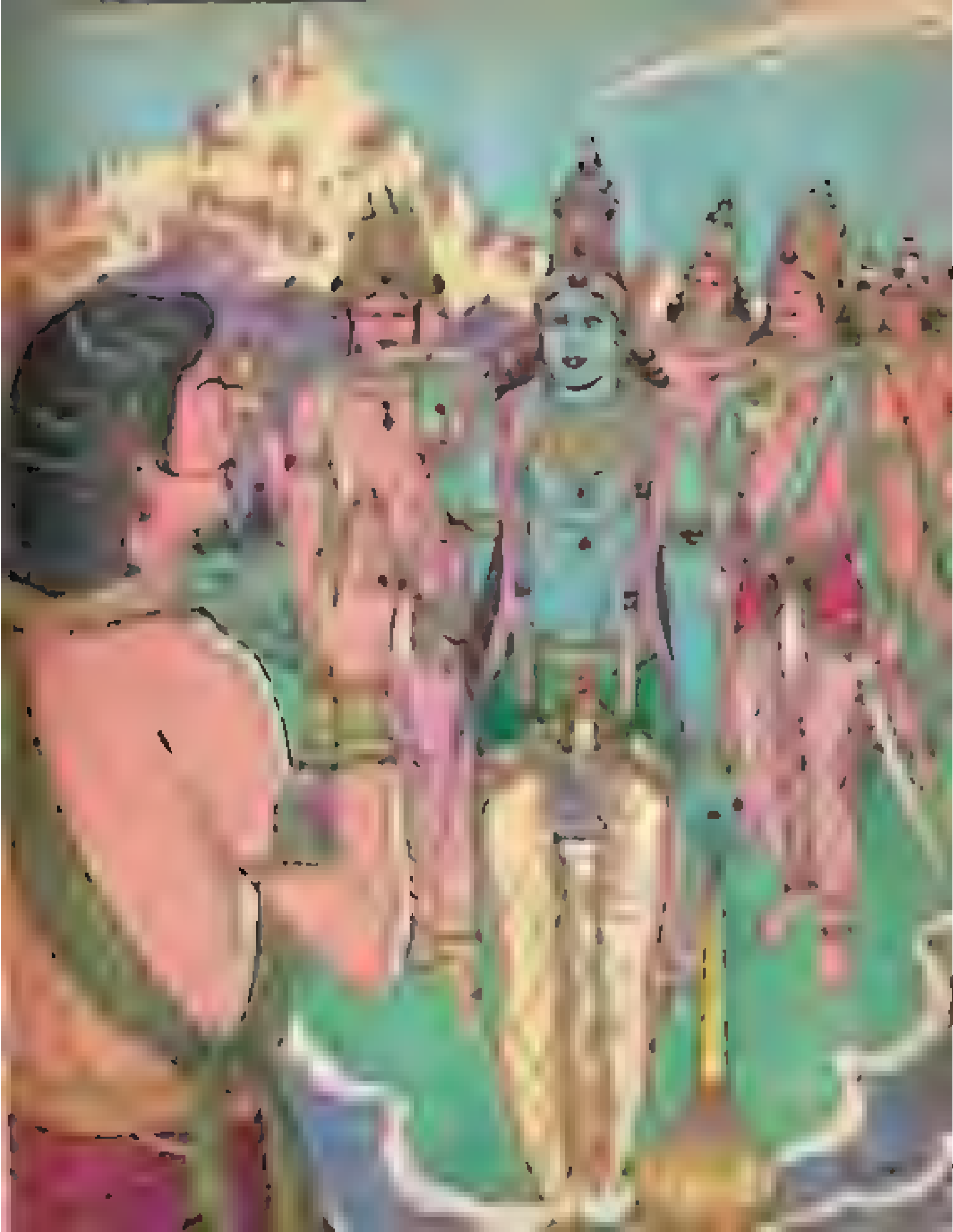
ವ್ಯಪ್ಪನ ಪತ್ನಿ ಕಳಾವತೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ರಾಧೆ ಕೃಷ್ಣ ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವಳು.)

ಹೀಗೆ ಶಾವಾನುಗ್ರಹ ಪಡೆದ ಆ ಮೂವರು ಕುಮಾರಿಯರೂ ಕೃಪ್ತರಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ-ನಾರಾಯಣರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಮೇನಣಿಗೆ ತಕ್ಕ ಗಂಡಸೆಯು ದೇವತೆಗಳು ಓಮ ವಂಶಸ್ಥರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಓಮವಂಶನು ಕುರು ಚೆಲುವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಅವನು ತನ್ನ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಶ್ವಮಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿರುವ ದೇವತೆಗಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳನ್ನೂ, ಕಪ್ಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಋಷಿಗಳ ಯೋಗ ಕ್ಷೇಮವನ್ನೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತನು. ದೇವತೆಗಳು ಅಂತಹ ಓಮವಂಶರಾವನೊಂದಿಗೆ ಮೇನಣಿಯ ವಿವಾಹವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು.

ಓಮವಿಷೆ ಓಮವಂಶನ ಬಳಿಗೆ ಪ್ರಹ್ಲ, ವಿಷ್ಣು, ಕೇವೇಂದ್ರರು ಇತರ ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂಗು ಓಮವಂಶನು ಅಶ್ವನಿಗೆ ಮೋಡಲೊಮಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಂದ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ದೇವಾಧಿಪತಾ! ನಿನ್ನಗೆ ತಿಳಿಯದುರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಮಹಾಶಕ್ತಿ ವಕ್ತವ ಕುಮಾರಿಯಾಗಿ ಸಶೀ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಕೂರವಾನ್ ತ್ಯಜಿಸುವಳಷ್ಟೆ? ಸತಿ ಹೊದ ಮೇಲೆ ಶಿವನು ದೊಡ್ಡ ವಿರಕ್ತಿಯಿಂದ ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರಿಂದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಯಾರ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದಾಗಿದೆ. ಕಾರಣಸುರನೊಬ್ಬನು ಲೋಕಹಿತರ ಗಾಗಿ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ವರ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಮದ ರಿಂದ ನಿನು ಮೇನಣಿ ಸಹಿತನಾಗಿ ಆ ಮಹಾಶಕ್ತಿ ದೇವಿಯನ್ನು ತಮ್ಮಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ, ಅವಳು ನಮ್ಮ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ವರ ಪಡೆಯಬೇಕು" ಎಂದು ದೇವತೆಗಳು ಓಮವಂಶನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಿಡದೆ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಂದ್ರಾದಿ
ಗಳು ವಿಂಶತ್ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನಲ್ಲಿ
ಮಗ್ನಳಾಗಿದ್ದ ಮಹಾದೇವಿಯನ್ನು ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ
ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು.

ಆಗ ಅವರ ಮುಂದೆ ದಿವ್ಯ ಕಾಂತಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ
ದಿಶೆಗಳಿಗೂ ಚಿಮ್ಮಿಸುತ್ತ, ಸಾವಿರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ
ತ್ರಿಶೂಲವೇ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದ ಪರದೇವತೆ ಅವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ಳಾದಳು. ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಅವಳ ಮುಂದೆ
ಕೈಜೋಡಿಸಿ "ತಾಯೇ! ಭಗವತಿ! ನೀನು ದಕ್ಷನಿಗೆ
ಕುಮಾರಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಸತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ
ಶಿವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಶರೀರ ಶ್ಯಾಗಮಾಡಿ
ದವಳು. ದಕ್ಷನ ಅಹಂಭಾವದ ಕೋಪವೇ ಅವಕ್ಕೆ
ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಈಗ ಸತಿ ವಿಯೋಗದಿಂದ ವಿರಕ್ತ
ನಾದ ಶಿವನು ತಮ್ಮನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂಳಾಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತಾನೆ.
ಆದುದರಿಂದ ತಾರಕಾಸುರನೇ ಮೊದಲಾದವರು
ಭಯಂಕರವೆ ಯಥೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಲೋಕವನ್ನು ಒಡಿಸಿ
ತ್ರಿಧಾರ ಈ ನೀನು ದಯಮಾಡಿ ಮೌನಕೆಯ
ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿಮಂತನ ಮಗಳಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿ ಎನಿಸಿ
ಶಿವನನ್ನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಾರಕಾಸುರಾದಿ
ಗಳ ಸುಹಾರಕ್ಕೆ ಮೀರ ಪುತ್ರನನ್ನು ಹೆತ್ತು ಕೊಡ
ಬೇಕು ಅಮ್ಮಾ" ಎಂದರು.

ಮಹಾದೇವಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣಾದಿಗಳ ಕೋರಿಕೆ
ಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವನೆಂದು ಮುನವಿತ್ತು
ಅಂತರ್ಹಿತಳಾದಳು.

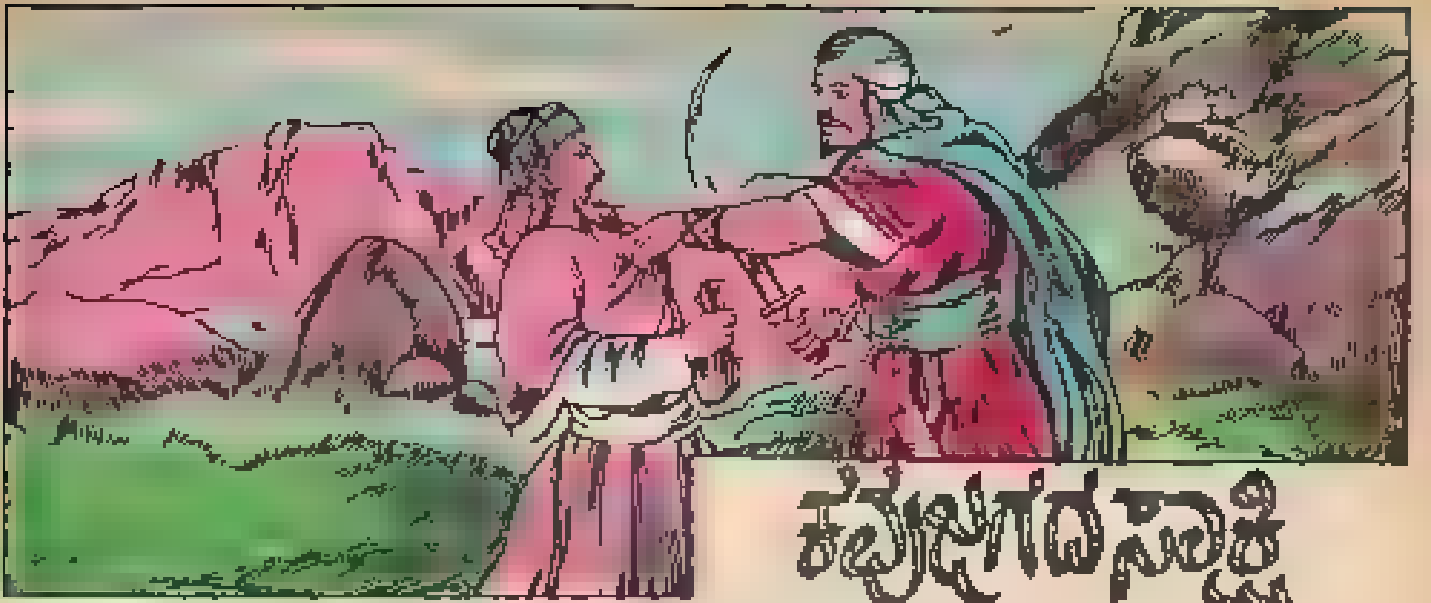
ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೇನಕಾ ಹಿಮಂತರು ಬ್ರಹ್ಮ
ಮೊದಲಾದವರ ಇಷ್ಟವಂತೆ, ಅವರು ಹೇಳಿದ
ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಪೋ ನಿಯಮವನ್ನು ಹಿಡಿದು,
ಚೈತ್ರಸುದ್ದ ಪಾಡ್ಯದ ದಿನದಿಂದ ಇವೃತ್ತಿಗಳು ವಾರ
ಗಳ ವರೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪರದೇವತೆಯನ್ನು
ಪೂಜಿಸಲು ತೊಡಗಿದರು.

ಪರದೇವತೆ ಅವರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು
ಅವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ ಏನು ವರ
ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಆಗ ಮೇನಕಾ ಹಿಮಂತರು "ತಾಯೇ!
ನಿನ್ನ ದಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮ ಸಾಧಕವಾಗು
ವಂತ ತಾರಕವಾಯಿತು. ನಮಗೆ ಬಲಿ ಶೌರ್ಯ
ಗಳಿಂದ ಗುಣಾತ್ಮರಾದ ಕೂಡಮಂದಿ ಪುತ್ರರನ್ನು
ಪ್ರಸಾದಿಸು. ನೀನು ನಮಗೆ ಕುಮಾರಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ,
ಲೋಕರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಪರಮಕಿಷ್ಕಿನ್ನ ಮದುವೆ
ಯಾಗಿ ನಮಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಬರಿಸು"
ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಅವರ ಇಷ್ಟವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವನೆಂದು ಮೇಳ
ಪರದೇವತೆ ಅಂತರ್ಧಾನಳಾದಳು.

ಕವುಳಿಗಡಸುತ್ತಿ

ಬ್ರಹ್ಮಗೃಹದ ನಗರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭದ್ರಾಂಕರನಾದ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳನು ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಒಲಿಡ್ಡನಾಗಿ, ಯುವಕ ಪ್ರಾಯದವನು. ಅವನು ನಾಯಕವೇಗದಂತೆ ಓಡುವನು. ಮಿಂಚು ಹೊಳೆಯುವ ಹಾಗೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಝಳಪಿಸಿ ಪ್ರಾಣಹರಣ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವನು. ಅವನು ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಹೇಗೆ ಒಂದು ಬೀಳುವನೋ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದು. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಲೇ ಅವನ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೂ, ಕ್ರೌರ್ಯಕ್ಕೂ ಭಯದ ಗಂಭೀರ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅಪೂರ್ವ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಾದರೂ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಒಂದು ಅಪರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ತಲೆಯನ್ನು ತರಿದು ಹಾಕಿ, ಅಪರ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೋಚಿಕೊಂಡು ಗುಡ್ಡಗಲಾಚೆಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗುವನು. ಯಾರನ್ನೂ ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡುವವನಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸುಲ್ತಾನನ ಭಟರು ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಬೇರೊಂದು ಪ್ರಾಂತದವನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೀಲದ ಗುಟ್ಟು ಇದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಅಗಾಗ ಹೆಗಲಿಗೂ, ಕಂಕುಳಿಗೂ ಕೈಗೂ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಷ್ಟದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಗುಡ್ಡದ ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕಳ್ಳನು ಫಕ್ಕನೆ ಒಂದು ಮುದುಕನ ದಾರಿಗೆ ಆಡ್ಡವಾಗಿ ನಿಂತು, "ಎಲೋ ಮುದುಕಾ ! ಇನ್ನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳೂ ಈಗಲೇ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತವೆ. ತುಂಬ ಹಗುರಾಗಿ ಹಾರಿಹೋಗಬಹುದು." ಎಂದು ಗಿಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕನು.

ಮುದುಕನು ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದೆ, "ವಿಕೆ ? ವಿನಾಯಿತು ? ನನಗೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವಪ್ಪಾ," ಎಂದನು.

"ನಿನಗೆ ಸಾವು ಬಂತು" ಎಂದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿದನು ಕಳ್ಳ.

ಭದುಕಂಠಿತನಾದ ಮುದುಕನು ದೀನ ದನಿಯಿಂದ "ಹುಡುಗಾ! ಈ ಬೀಲದಲ್ಲಿರುವ ಹಣ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೆ ನಾನಾ ಕವ್ವದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು. ನನ್ನ ಹಂಡತಿ ಸತ್ತು ಹೋದಳು. ನನ್ನ ಒಬ್ಬಳೇ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳು ಆ ನಗರದಾಚೆಗಿರುವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ನಾನು ಮುದುಕನಾಗಿ ಹೋದೆ. ಉಳಿದ ಕಾಲವನ್ನು ನನ್ನ ಮಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಕಳೆಯಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಹಣದಲ್ಲೆ ಅರ್ಧ ನೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಉಳಿದದ್ದು ನನಗೆ ಬಿಡಪ್ಪಾ. ದೇವರು ನೀನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮುದುಕನನ್ನು ಹೋಗಲು ಬಿಡಪ್ಪಾ." ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳನು ಎಕಟವಾಗಿ ನಕ್ಕು, "ಅದಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಅಲ್ಲ. ನೀನು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಹಣ ನಾನು ತಿಂಬದೇನು? ನಿನ್ನ ಮಗಳು ತಿಂಬದೇನು? ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ಆಯಿತೆ? ಇರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನನ್ನ ಕ್ರಮ. ಕ್ರಮ ತಪ್ಪುವುದು ನನ್ನ ಹಾಯಮಾನವೇ ಅಲ್ಲ!" ಎಂದನು.

"ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕರ್ಮವೇ!" ಎಂದು ಮುದುಕನು ಸಂಕಟದಿಂದ ನರಳಿ, "ಸರಿ. ನನಗೆ ಯಾರೂ ಸಹಾಯಕರಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎನ್ನುತ್ತ ಹಣದ ಬೀಲವನ್ನು ಕಳೆಗಿಟ್ಟನು.

ಕಳ್ಳನು ಹಣದ ಬೀಲವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಿಂದ ನೆಗಾಡಿ, "ನಿನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ? ಪ್ರಾಣವಿದ್ದರೆ ತಾನೇ ಹೋಗುವಿ?" ಎಂದನು.

"ಇಂಥಾ ಪಾಪ! ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವ್ಯಾ? ಇನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದೇ ತಕ್ಕದ್ದೇ?" ಎಂದನು ಮುದುಕ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ.

"ದೋಷಿಕೊಂಡವರನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡುವುದೇ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸ" ಎಂದು ಕಳ್ಳನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿದನು.

ಮುದುಕನು ಒಣ ತರಗಲೆಯಂತೆ ನಡುಗುತ್ತ, ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದನು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ಮುಂಡುಗಾಲೂರಿ ಕುಳಿತು ದೈವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದನು. ಅಡುಕದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕವ್ವಜಗ ಹಕ್ಕಿ ಹಾರುವುದು ಕಂಡಿತು.

ಮುದುಕನು ದೊಡ್ಡ ಕಂಠದಿಂದ, "ಓ ಕವ್ವಜಗ ಹಕ್ಕೀ! ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಘೋರಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಈ ಕಳ್ಳ ನನ್ನನ್ನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇದಿರು ತಿರುಗದ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಸುಳ್ಳುನೆ ಬಿಡದೆ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ನೀನೇ ನೋಡಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೋ!" ಎಂದನು.

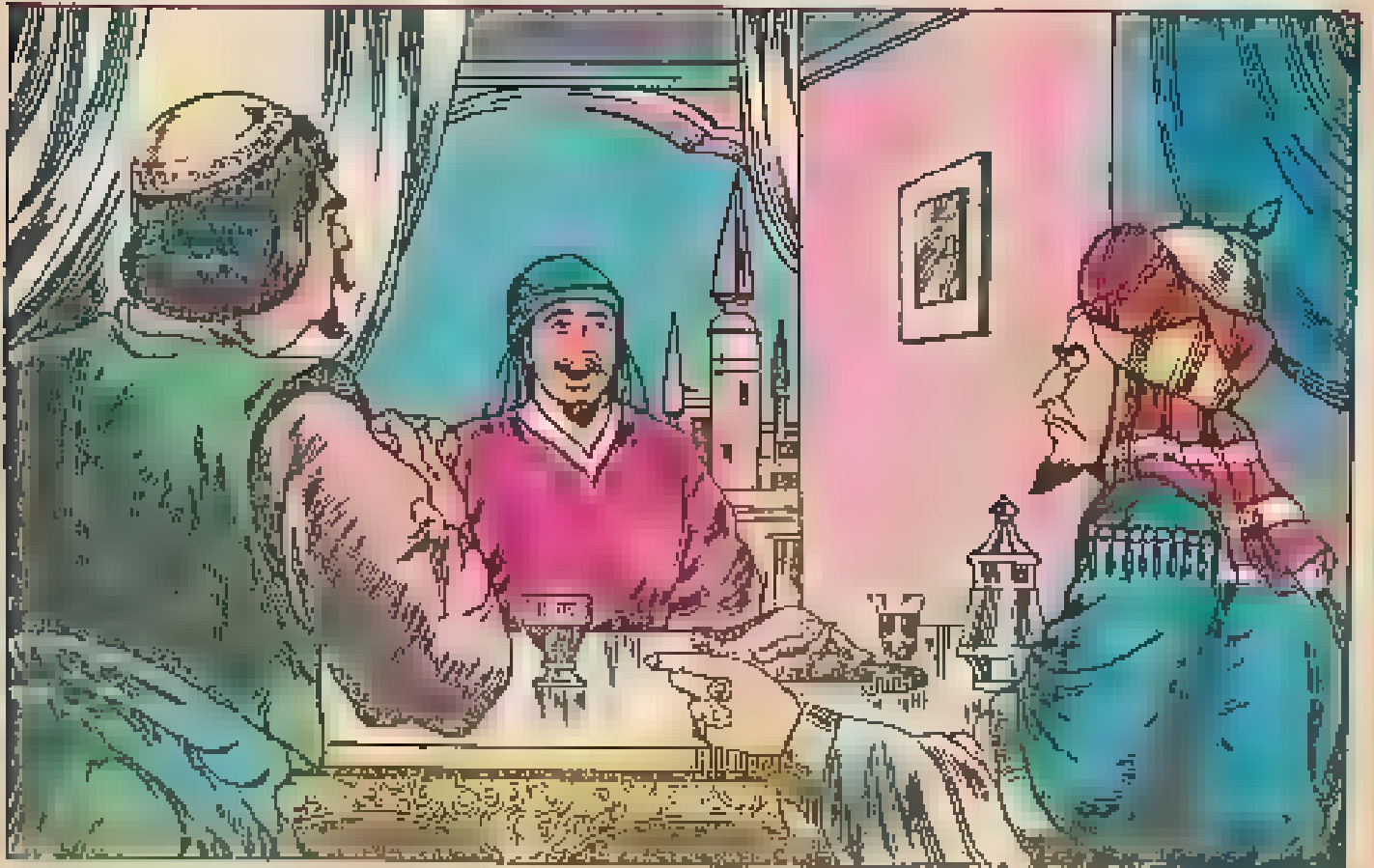
ಅವನ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನು ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದುಬಿಟ್ಟನು.

ಮುಂದೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು. ಆ ಕಳ್ಳನ ಹತ್ತಿರ ಹೇರಳ ಹಣ ಸೇರಿತು. ದೊಡ್ಡ ಧನವಂತ ನಾದನು. ಆಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಕೈನೋವು ಪ್ರಾರಂಭ ವಾಗಿ ಔಷಧ ಹಚ್ಚಿ ಗುಣವಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅದರೂ ಅವನ ಬಲವು ತಗ್ಗಿತು. ಇನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನ ಹಾಗೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸ್ಥಿರನಿವಾಸ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಅವನು ಚದುರಂಗದಲ್ಲಿ ಒಹಳ ಗಟ್ಟಿಗ ನಾದುದರಿಂದ, ಎನೋದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ರೊಂದಿಗೆ ಅವನೂ ಆಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಚದುರಂಗದ ಹುಟ್ಟಿನ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೂ ಅವನಿಗೂ ಒಹಳ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಾಯಿತು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನನಿಗೂ ಕಳ್ಳನಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ನೇಹವಾಯಿತು. ಸುಲ್ತಾನನೂ ಕಳ್ಳನೂ ಕೂಡಿ ಔತಣ ಮಾಡುವುದೂ, ಮದ್ಯ ಸೇವಿಸು

ವುದೂ ಸರ್ವ ಸಾಧಾರಣದ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನು ಹಿಂದೆ ತಾನು ದಾರಿ ದೋಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಜನರು ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೆದರು ವರು, ಕಿರುಚುವರು. ಹಾದೆ ಆರೆ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲೆನುವನು. ತಾನೇ ಆ ಕಳ್ಳನೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳದೆ, ಕಳ್ಳನ ಪ್ರತಾಪದ ಮುಂದೆ ಜನರು ಒದ್ದಾಡುವುದನ್ನು ರಂಗುರಂಗಾಗಿ ಹೇಳುವನು. ಸುಲ್ತಾನನೂ ರಸಿಸಿಕೊಂಡು ಕೇಳುವನು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಇಬ್ಬರೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗು ವಂತೆ ಔತಣದೂಟ ಮಾಡುತ್ತಾ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಕುಡಿದರು. ಕಳ್ಳನು ಅತಿಯಾಗಿಯೇ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಕುಡಿದು ಉನ್ಮತ್ತನಾದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಲ್ತಾನನ ನೌಕರನು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಿಯಾಗಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಕವುಜಾವನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕಳ್ಳನು, "ಓ ಕವುಜಗಾ!" ಎಂದು ನಗಲು ತೊಡಗಿದನು. "ಸಾಕ್ಷೀ ಹೇಳುವ ಹಕ್ಕಿ ಇದು! ಆಹಾ! ಯಾವನ ವಿರುದ್ಧ ಹೇಳ

ಲಿದೆಯೋ ಅವನ ಹೊಟ್ಟೆಗೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ!" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಜೋರು ಜೋರಾಗಿ ನಗ ತೊಡಗಿದನು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ, "ಹಾಗೇ ನಾಯಕ? ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಪ್ಪ ನಗುವಿ ಯೇ? ನಾನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನಗಬಾರದೆ? ನನಗೂ ಹೇಳಲಾರೆಯಾ! ಅದೇನು ತಮಾಷೆಯೋ!" ಎಂದನು.

"ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ, ಮನುಷ್ಯ ಮುಳುಗಿ ಸಾಯುವಾಗ ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿಯನ್ನೂ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನಂತೆ. ಹಾಗೆ ಆ ಮುದುಕ ನನ್ನ ಕೈಯ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಯುವಾಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಿದ ಈ ಕೃಷ್ಣಗಾತ್ರ ನೋಡಿ ನೀನೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಎಂದು ಹೇಳ್ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟು! ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವುದೇನು ಬಂತು? ನಾನೇ ಅವನ ಶಲೆ ಕಡಿದೆ!" ಎಂದನು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ಕೊಳಲು ತಾನೇ ಆ ಕಳ್ಳನೆಂದೂ, ಗತ ಜನ್ಮದ ಒಳಿತು ಕೆಡುಕುಗಳನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾದೂ ಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ತಾನು ಹಿಂದೆ ಯಾರಾಗಿದ್ದೆನೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು.

ಸುಲ್ತಾನನ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗ ತೊಡಗಿತು, ತಾನು ಹಿಂದೆ ಹಿಡಿಸಲು ನೋಡಿ ವಿಫಲನಾದುದು ಈ ಭಯಂಕರ ಕಳ್ಳನನ್ನೇನಾ! ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವನ ಹಾವಳಿ ಇಲ್ಲದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬೇರಲ್ಲಿಗೋ ಹೇಳಿದ ಹಿಂದು ಕೊಂಡರೆ, ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನೆ!

ಕೋಪ ಭರದಿಂದ ಸುಲ್ತಾನನು "ನಿಲ್ಲಿಕು ಇನ್ನ ನಗುವಿನ ಪ್ರತಾಪ! ಮಹಾಪಾಪಿ!" ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದನು.

ಕಳ್ಳ ಗಾಬರಿಬಿದ್ದು "ಏನಾಯಿತು ಪ್ರಭೂ!" ಎಂದನು.

"ಆ ಕವುಜಗ ಹಕ್ಕಿ ಈಗ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿತು. ನಾನು ಹಿಡಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಭಯಂಕರ ಬೋರನು ನೀನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು! ಇಂಥಾ ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಇರಿಸಿದ ಆ ಮುದುಕನನ್ನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು! ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದು ಗತ ಜನ್ಮದ ಪಾಪಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ಜನ್ಮದ ಇದೇ ಮುಖ, ಇದೇ ಶರೀರ, ಇದೇ ಕೈಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೀ! ಇದನ್ನು ಗತ ಜನ್ಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ ಬೇಕಾದವನು ನಾನು" ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದನು.

ಓಡಿಬಂದ ಬೆಚ್ಚುಗತ್ತಿಯ ಭಟರಿಗೆ ಸುಲ್ತಾನನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ತೋರಿಸಿ, "ಮನುಷ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಘಾತುಕ ಮೃಗವನ್ನು ಒಯ್ಯು ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಶಿರಚ್ಛೇದ ಮಾಡಿರಿ!" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಶಿರಚ್ಛೇದವಾಯಿತು. ಮುದುಕನು ಮರಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಸಾಕ್ಷ್ಯವು ಒದಲ ಬಲವಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯವಾಗಿ ಘಟಿಸಿ, ಮುದುಕನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ಲಭಿಸಿತು.

ನಾಶದ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ ಜೀವಜಾಲ

ಅಪರೂಪವೆನಿಸುವ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರಗಳಾದ ಜಂతుಜಾಲಗಳನ್ನೆನ್ನೋ ಪುಸ್ತಕ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ. ನಾಳೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಂಡದ್ದರೂ ಬಹುದೇ ಕಾರ್ಯ ಎನುವದೆ ಹೋಗದೆ ಅವು ಜಾಲಕ್ಕಿಳಿದಲ್ಲಿ ಇಂತಹಾಗಿ ಹೋಗುವ ಅಪಾಯವಿದೆ.

ಕಳೆದ ಕತಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾತರ ಆಮೆರಿಕಾದ ಪ್ರತಿ ಚಿತ್ರಾವಧಿಯೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗಿದ್ದು ಮ್ಯಾಕೊಮರ್ ಹಿಸ್ಟೋನ್ ಎಂಬ ಮಾರ್ಕಾಸದ ಅಡಿಗೆ. ಆ ಪವಿತ್ರವಾಗಳು ಕೊಂಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಗೂಡುಗೂಡಾಗಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತವೆ. ಮಿಚಿಗಾನ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ತಿರುಗುವುದ ರೊಳಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಕೋಟಿ ಪಾರಿವಾಳಗಳು ವನುಷ್ಯರಿಂದ ಅಹಾರವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟವು. ಇದರಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆ ಪಾರಿವಾಳಗಳ ಜಾತಿ ಒಹೊ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾಶವಾಗಿಯೋಯಿತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪ್ರಾಣಿಪ್ರದರ್ಶನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಈ ಜಾತಿಯ ಪಾರಿವಾಳವು ೧೯೬೪ ರಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿಹೋಯಿತು.

ಈ ಪಾರಿವಾಳದ ಜಾತಿಯ ಹಾಗೆಯೇ ನಡುವಿನ ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗಳೂ, ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಎಟುವ ಮೊದಲು ಸುಮಾರು ೧೦೦ ಪ್ರಾಣಿಜಾತಿಗಳನ್ನು ೧೬೦ ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ೧೦೦೦ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ, ೨೦,೦೦೦ ಜಾತಿಯ ಗಿಡಗಳೂ ನಿರ್ಮೂಲ ವಾಗಿ ಹೋಗುವ ದಡೆಯಲ್ಲವೆ. ಹಾಗೆ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗಿ ಹೋಗುವವುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಲಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದುವು.

ಕೊಬಾದಲ್ಲಿಯೂ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟುಚ್ಚು ಮರಕೊಬಗೆ ಹಕ್ಕಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿರ್ದವು. ಅವು ವಾಸಮಾಡುವ ವೃಕ್ಷಗಳು ನೆರಸಿ ಹೋದುದರಿಂದ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕೂಡಾ ಕ್ಷಾಯವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಜೊನಿಕೊವೊದಲ್ಲಿ ಒರುಗಾಜಾನ್ ಎಂಬ ಎರವಿಲ್ಲದ ಕೊತಿಗಳಿಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕಾದೊಳಗಿನ ಜಾಗುವಾರ್ ಎಂಬ ಬರತೆಗಳಿಗೂ ಇದೇ ಗತಿ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಅರೇಬಿಯನ್ ಹಿರಿಕ್ಸ್ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅರಿವೋನಾದೊಳಗಿನ ಫೋರ್ಸ್ ಪ್ರಾಣಪ್ರದರ್ಶನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆವಾಸಗಳೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ನೆರಸಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಹವಾಯ್ ಐನಾ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜಾತು ಕೋಳಿಗಳನ್ನು, ಸರ್ ಪೀಟರ್ ಸ್ಟಾಟ್ ಕೂಡು ಹಿಡಿದು ಸ್ಥಿಮೆ ಬ್ರಿಡ್ಲಿಗೆ ನವಿರಾದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆಯ ನಿರ್ವಾಹಣೆ ಮಾಡಿದನು.

ಫೋಟೋ ಶಿಕ್ಷಕಿಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ : : ಒಂದುಮಾನ ರೂ. ೫೦
ಗೆದ್ದ ಶಿಕ್ಷಕಿಗಳು ೧೯೮೫ ಮೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ.

K. P. A. Swamy

Prabu Sankar

★ ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸುಹೃದುಮಂತ್ರಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಶಿರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ★ ಮಾರ್ಚ್ ೧೦ ರೊಳಗೆ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ★ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಐತೆಗೆ ರೂ. ೫೦ ಒಹುಮಾನ. ★ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯಬಾರದು.

ವಿಳಾಸ ಚಂದಮಾಮ ಪೋಟೋ ಶಿಕ್ಷಕಿಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೬

ಜನವರಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಕಬ್ಬಿರಿ ಹಕ್ಕಿಗೆ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ ಹಕ್ಕಿದಳೊಬ್ಬಳು ಅಕ್ಕರೆಯ ಅಮ್ಮ

ಕಳುಹಿಸಿದವರು ಎಲ್. ಶ್ಯಾಮಾ. ೩೩. ಅಮುತ್ತು ಅಶಾಂ ಹೈಲ್ ಮದರಾಸು-೩

ಒಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦/- ಈ ವಿಂಗಡ ಆಪ್ತರಿಮೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಉತ್ತರಗಳು :

1. ದೇವಿ ನಿರ್ದೇಶ
2. ಬದಲಿಯಾ
3. ಪೈಪಾ
4. ಸಾಯಿಬ್
5. ಕೂಲಿಬ್
6. ರಾಮಕ.
7. ಅಮೂದಾರಯ್ಯ

NP

Dubbleyum

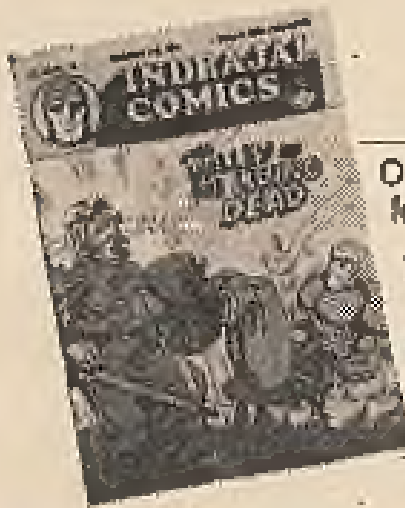
PRESENTS

**A NEW WORLD OF LOVE & ADVENTURE
& FUN & FROLIC!**

Look for the **LUCKY COUPON** in

NP
Dubbleyum
Packet

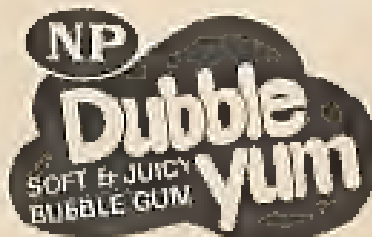
COLLECT

One latest comic book
for 12 lucky coupons
or
The latest edition of
Enid Blyton or
Mills & Boon novel
for 30 lucky
coupons

**DOUBLE COLOURS
DOUBLE FLAVOURS
DOUBLE SIZE AND
BIGGER BUBBLES**

**The National
Products
BANGALORE-32**

NOTHING CAN BEAT A NP BURST OF FROLIC

“ಕೂಯ್ಲಿಯರು ಎರಡು
ಪಯಸ್ಸಿನ ವಸ್ತ್ರ ಪುಟ್ಟ
ಪೂರ್ವಾಜ್ಞ-ಆಜ್ಞಾ!
ಒಂದು ದಿನ ಮಗ್ಗಿರುವರು
ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಪೂರ್ವಾಜ್ಞ
ಜ್ಞಾನ, ಹಿಂದಿನ.”

ಬೂರ್ನಾವಿಟಾ ವರ್ಷಗಳು

ಅದನ್ನಿ 1.00 ರಿಂದ ಅದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ಮಾಡುವರು.

ಬೆಳೆಯುವ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಬೆಳೆ ಎಲ್ಲ ಮೂಲೈಯವರು,
ಬೆಳೆಯುವವರು ಬೆಳೆ ಮೂಲೈಯವರು ಕೂಡಿಯವರು ಎಕ
ಕೂಡಿಯವರು? ಎಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೂರ್ನಾವಿಟಾ
ಮೂಲೈಯವರು ಕೂಡಿಯವರು ಎರಡು
ಕೂಡಿಯವರು? ಕೂಡಿಯವರು ಕೂಡಿಯವರು
ಕೂಡಿಯವರು?

ಅದರ ಮೂಲೈಯವರು ಕೂಡಿಯವರು ಎಕ, ಕೂಡಿಯವರು
ಕೂಡಿಯವರು ಎಕ — ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ,
ಎಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಕೂಡಿಯವರು ಬೂರ್ನಾವಿಟಾ,
ಬೆಳೆಯುವವರು ಕೂಡಿಯವರು ಕೂಡಿಯವರು ಕೂಡಿಯವರು.

ಕೈಯವರು
ಬೂರ್ನಾವಿಟಾ

ಕೂಡಿಯವರು ಕೂಡಿಯವರು ಕೂಡಿಯವರು,
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೂರ್ನಾವಿಟಾ ಕೂಡಿಯವರು.

A red 'n' white gum for super bubbling fun

It's doubly - bubbly!

It's tutti - fruity!

It's soft 'n' juicy!

It's yummy - yummy!!!

LEA

DOUBLE-COLOURED
BUBBLE GUM

LEA CHEW-FUN (FOODS) PVT LTD
Surendranagar - 363 001, Gujarat

Only 25p.

*Pick one white
Take one free!*

DEALERSHIP ENQUIRIES WELCOME FROM UNREPRESENTED AREAS. WRITE TO:
THE MARKETING MANAGER, 51/4 HAINES ROAD, FRAZER TOWN, BANGALORE 560 005.

ದಂತಕುಳಿಗಳನ್ನು, ಕಂಡನು, ನನ್ನ, ಮಗನು, ಒಂದು ದಿನ!

"ಅಮ್ಮ, ಅನಿಲ್ ಹತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೂತಿದೆ"

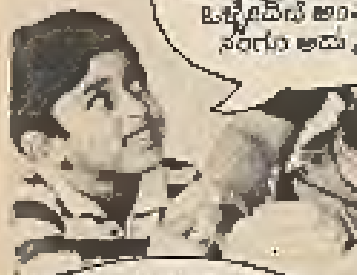
"ಅದಕ್ಕೆ ದಂತಕುಳಿ ಅಂತಾರೆ ಅಮ್ಮ"

"ಅದು ಫೋರೋಸ್ ಫ್ಲೋರೈಡ್ ಮಗು!"

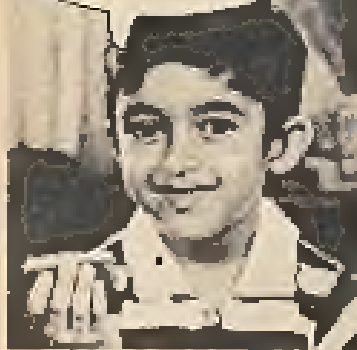
"ಪುರು...ಅವೇ ನಾ ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತೆ ನಾ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹಲ್ಲು ತೋರಿಸಿದೆ, ನನ್ನ ರುಚಿಕರ ನೊರೆಯುವ ಟೂಥ್ ಪೇಸ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ"

"ಹುಡು... ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಸೇಫ್ಟಿ ಅದು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದೆ ಅಂತ, ಎಂಥೆ ಸರಗು ಅದು ಸೇಫ್ಟಿ"

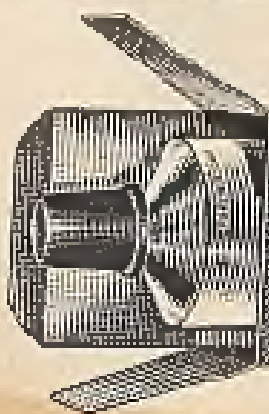
"ಯಾವೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೊತ್ತು? ನಿನ್ನ ಒರಟು/ಕ/ಯು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡುವೆ. ಹತ್ತಿಗೆ ದೀಪ್ ಆಯ್ಕೆಯು ಮಾಡುವೆ!"

"ಪುರು ಮಮ್ಮ! ಮಮ್ಮ ನಾನ್ ಟೂತ್ ಪೇಸ್ಟ್ ಕೇಕ್ ತಿನ್ನೋ? ಕಮಲೆ ಹಲ್ಲು ಬ್ರಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋ?"

ಫೋರೋಸ್ ಫ್ಲೋರೈಡ್

ಒಸಹು ಮತ್ತು ಹಲ್ಲು ಇವೆರಡನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವ ರುಚಿಕರ, ನೊರೆಯುಳ್ಳ ಟೂಥ್ ಪೇಸ್ಟ್

Forhan's

with active FLUORIDE to check tooth decay

331 F 183 KAN